

SYKSY  
1992

# HAMPPI



LAILLISUUDEN  
PUOLESTA





# Sisältö

Uuteen huumepolitiikkaan	1
Havaintoja hampusta osa II - yleisiä mietteitä	2
Marihuana - väärinkäsitysten suma	5
Vanhemmille, nuorille, viranomaisille ja poliitikoille	11
Reefer Madness	15
Sattuipa tässä eräänä päivänä	21
Omituista menoa paimiossa	22
Hemp-Aid kokosi 50000 yrtin ystävää	24
Miksi ei saisi kasvattaa hamppua	25
Huumepoliisin utopia	27
Saksittua	28
Ajokorttikiusaa II	31
Aimon seikkailuja	32
Keisarin uudet vaatteet	34
Sano vain nyt	36
DER SPIEGEL: Paine laillistamisen puolesta kasvaa	
Saksassa	41
Uutisia	44
Hasis	48
Kadonneen huumeen metsästys	53
Sitkeästi eläviä myyttejä	54
Missä rikos?	58
Huumemiehen liikkumisvapaus eli seikkailu reaalityodellisuudessa - Osa I	61
Ken tästä käy, saa kaiken toivon heittää	64

Sarjakuvan *Aimon seikkailuja* on piirtänyt Timo Aarniala.

Kannet on tehnyt Juha Olavinen.

Dizzy Gillespien ja Fats Fallerin on piirtänyt Pörri





# Uuteen huumepolitiikkaan

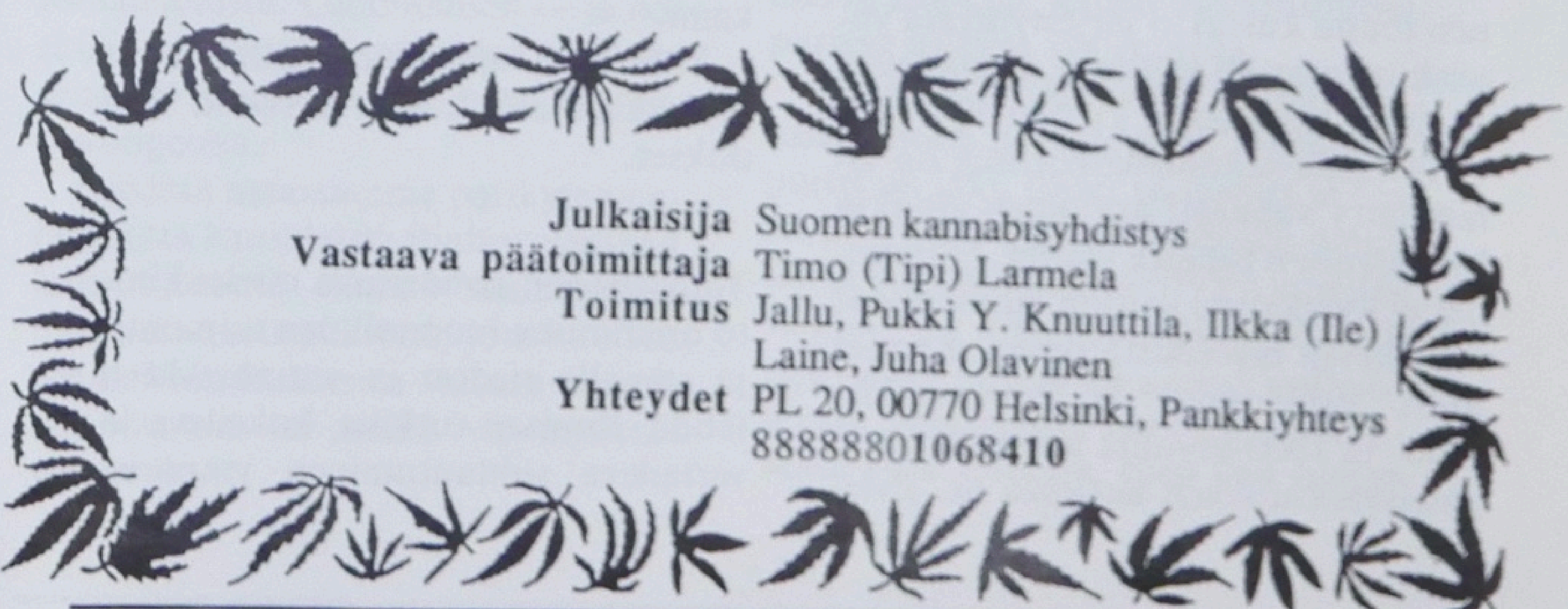
Tätä kirjoitettaessa huumelakien muutosesitys on annettu eduskunnalle oikeusministeri Hannele Pokan vaatimassa muodossa, mistä on poistettu lievennykset, joiden mukaan mm. käyttö olisi rangaistu huumausainerikkomuksena, josta saisi sakot. Jos esitys menee sellaisenaan läpi, se merkitsee Suomen huumausainelakien tiukentumista. Oudoksuttaa vimma, jolla käyttäjät halutaan edelleen tuomita jopa vankeusrangaistukseen. Pallo on nyt eduskunnalla. Vetoamme kansanedustajiin, että palattaisiin edes alkuperäiseen huumausainelakityöryhmän esitykseen.

Päihdepolitiikka, joka perustuu mahdollisen kovaan pelotteluun rangaistuksilla ja niiden täytäntöönpanoon, ei toimi. Sen todistaa kautta aikojen erilaisten kielto-lakien romahdus ja rangaistukseen perustuvan politiikan epäonnistuminen kansainvälisesti.

Suomen suurin huumeongelma on alkoholi ja lääkkeet. Myös muut huumeongelmat ovat kasvamassa. Jos nykyistä rangaistuksiin perustuvaa linjaa jatketaan ja kaikki huumeet (paitsi alkoholi ja tupakka) niputetaan yhteen, se johtaa Suomessa vakaviin amfetamiini- ja heroini-ongelmiin. Tietoomme tulee jatkuvasti tapauksia, joissa henkilö on lähtenyt ostamaan kannabista, mutta sen sanotaan olevan loppu, mutta tarjolla olisi halvalla hyvää amfetamiinia tai heroinia - erityisesti poltettavaa heroinia. Näin varsinkin nuoret työnnetään väkisin kosketuksiin rikollisuuden kanssa, jonka ainoa motiivi on saada mahdollisimman hyvä voitto. Näin saadaan porttiteoriakin toimimaan - vaikka väkisin.

Perusratkaisu olisi miedon kannabiksen erottaminen kovista huumeista. Kannabiksen käyttö ja saatavuus tulisi mahdollistaa siten, että niiden käyttäjät saataisiin irti kovien aineiden markkinoista. Kannabiksen käyttäjän rikollistaminen ja saataminen kosketuksiin organisoidun rikollisuuden kanssa, on tuhoisaa. Vähin toimenpide, mitä voitaisiin tehdä, olisi omaan käyttöön tulevan kannabiksen kasvatuksen salliminen. Se voitaisiin vielä aivan hyvin lisätä uuteen lakiin ja/tai sen perusteluihin eikä se sotisi edes kansainvälisiä huumesopimuksia vastaan.

Helsingissä 13.10.1992 Timo Larmela



Julkaisija Suomen kannabisyhdistys  
Vastaava päätoimittaja Timo (Tipi) Larmela  
Toimitus Jallu, Pukki Y. Knuuttila, Ilkka (Ile)  
Laine, Juha Olavinen  
Yhteydet PL 20, 00770 Helsinki, Pankkiyhteys  
88888801068410



# HAVAINTOJA HAMPUSTA osa II

*Juha Olavinen*

## ---- yleisiä mietteitä

Ihmiselämän kulku näyttää olevan laajamittaista aineenvaihduntaa yhtäältä ja toisaalta monenlaista touhuamista ympäristössä.

Aineenvaihdunnan alalla ihmiset ylläpitävät itseään kierrättämällä kaasumaisia, nestemäisiä ja kiinteitä aineksia kehonsa kautta. Tällä tavoin he mahdollistavat luovan touhuamisen. Suurin osa tästä aineenvaihdunnasta on niin jokapäiväistä muotoa, ettei yksityinen ihminen juurikaan erota eri aineiden yksilöllisiä ominaisuuksia.

Poikkeuksen tekevät useimmiten ns. raja-aineet, joita ovat esimerkiksi mausteet, yrtit ja nautintoaineet, jotka ovat saaneet yksilöllisempää olemassaoloa tunnistettavuutensa johdosta.

○ ○ ○

Riittävän tiiviisti eläessään ihmiset muodostavat yhteiskuntia ja synnyttävät sääntöjä sen suhteen, minkälainen touhu kussakin järjestyneessä yhteiskunnassa eli valtiossa on suotavaa ja mikä kerrassaan kiellettyä.

Tällaisia säännöskokoelmia on ylläpidetty vapaasti arvioiden ainakin kymmenisen tuhatta vuotta. Silti monet nykyaikaisen valtion lähtökohdat ovat hyvin myöhäistä perua. Kenties juuri Valistuksen ja Romantiikan 1700- ja 1800-luvuilla aikaansaaman yhteisvaikutuksen ansiosta ns. sivilis-

tysvaltioiden lähtökohtiin tuli ajatus kaikkien kansalaisten yhtäläisestä itseisarvosta.

Tällainen radikaali ajatus ikäänkuin myöntää vääjäämättä kaikille kansalaisille oikeuden kulkea, tutkia ja ilmaista todellisuutta vapaasti siinä järjestäytyneessä yhteiskunnassa, jossa sijaitsee, kunhan ei toimillaan aiheuta vahinkoa muille vastaavanlaisilla oikeuksilla varustetuille kansalaisille.

○ ○ ○

Suuri osa touhuamistamme säätelevistä laeista koettaa ehkäistä toisten vahingoittamista ja ylläpitää kohtuullista oikeudenmukaisuutta kansalaisten tasa-arvoisuuden lähtökohdasta käsin.

Erikoisempi tapausluokka lakeja ovat ne, jotka rajoittavat kansalaisten touhua sellaisissakin tapauksissa, joissa mitään toista, kärsivää tai vahingonsaavaa osapuolta ei ole lainkaan.

Tällaiseen tapausluokkaan kuuluu myös Cannabis-kasvia koskevat säädökset.

○ ○ ○

Ympäristöön kohdistuva mielenkiinto on ihmisen luonnollinen toipumus ja samalla tiedon ja ymmärryksen lähde. Ihmisen tutkiva, kokeileva ja vertaileva suhtautuminen ympäris-



töön mahdollistaa uudet oivallukset ja ymmärryksen syvenemisen. Tätä ihmisen taipumusta voidaan kutsua hänen luonnolliseksi oikeudekseen. Tämän luonnollisen oikeuden käyttämisestä on itseasiassa kehittynyt yhtä hyvin empiirinen, kokeileva tiede kuin ylevä idea sivistysvaltiostakin.

Kun nyt lain kautta ja väkivallan uhalla kielletään kansalaisia omakohteisesti perehtymästä tiettyihin asioihin, aineksiin, puututaan syvällisellä tavalla ajatukseen kansalaisten tasa- ja itseisarvosta. Kaikki eivät olekaan yhtä tasa-arvoisia sen suhteen, mitä todellisuuden puolta voi lähestyä.

Samalla on nähtävä tällaisen lain olevan ristiriidassa tieteen vapauden ja empirismin kanssa. Lain mukaan tietyistä asioista emme saakaan ottaa itse selvää — vaikka tämä ei vahingoittaisi ketään toista osapuolta — vaan on meidän tyydyttävä toisen käden tietoon.

○ ○ ○

Jos säädetty laki, positiivinen oikeus, liiaksi etääntyy luonnollisesta oikeudesta, synnyttää kasvava jännite yhteiskuntaan kasvavia ongelmia, kieroontumista, korruptiota ja moraalinen romahtamista. Luonnollisen — ja positiivisen oikeuden ristiriidan seurauksena on muodostunut myös Cannabis-ongelma.

Omassa maassamme parikymmentuhatta kansalaista joutuu elämään lainsuojatonta elämää senlaatuisten toiminnan seurauksena, jota he eivät oman kokemuksensa valossa voi pitää vääränä tai muita vahingoittavana.

○ ○ ○

Joidenkin aineiden tutkimusta ja kokeilua kieltäviä lakeja perustellaan viime kädessä sillä, että ne ovat kokeilijalle itselleen vaarallisia. Mutta tässäkin on hyvä nähdä raja, joka ylittää. Se, mitä kansalainen tekee itselleen on juuri ihmisen itseisarvoisuuteen liittyvä ehdoton oikeus, johon puuttuminen on arkaaista teologis-autoritääristä juurta, josta koko sivistysvaltioprojekti vähitellen koettaa vapautua.

○ ○ ○

Edelleen voimme havaita Cannabiksen käyttämiseen liittyviä ongelmia. Asian lain suojan puute ehkäisee sivistyvän käyttömuodon kehittymisen. Kun julkinen vuorovaikutus ja keskustelu ehkäistään kärjistää tämä asenteita ja käytötapojakin.

Lainsuojattomuus edelleen johtaa siihen, että Cannabiksen kauppa, ja tuotanto ovat hämärissä käsissä ja valtio menettää suuren määrän tuloja.

Välitysverkostojen kautta Cannabis-asioissa asioiva joutuu kosketuksiin piirin kanssa, missä liikkuu muitakin, kaupan kannalta tuottoisempiakin aineksia, joiden vaikutuspiiriin piirissä asioiva voi juuttua.

Tässä yksityiskohdassa voimme havaita uuden porttiteorian rakenteen: portti on laki, toiset se suojaa ja toiset ei. Portti sijaitsee laillisten aineiden ja laittomien, kiellettyjen aineiden välissä. Jos jokin Cannabiksen käyttäjä ryhtyy toiseen lainsuojaa vailla olevaan aineeseen, ei syy ole Cannabiksessa vaan alueessa, siinä lain suojan



omaamattomassa piirissä, jossa monenlaiset aineet liikkuvat.

○ ○ ○

Cannabis-ongelma on kärpäsestä paisutettu härkänen — kieltolaki. Sen ohella, että se on rasistinen suhteessa vieraaseen kulttuurimuotoon aiheuttaa se laajaa häväistystä ja tuhoa tämän kulttuuriaineksen elämänmuotoonsa sisäistäneiden keskuudessa. Kieltolaki paisuttaa samalla tarpeettomasti yhteiskunnan kallista ja väkivaltaista valvontakoneistoa, jonka koveneminen maalaa harmain ja synkein värein tulevaisuuttamme.

Puhe monikulttuurisesta Suomesta ja -demokratiasta kuullostaa kamalalta tilanteesta, jossa Cannabikseenkin kohdistuvaa kontrollia ja uhkailua edelleen kiristetään. Ongelmaa halutaan siis paisuttaa edelleen. Tämä on aivan sietämätöntä.

Ongelma voidaan kuitenkin poistaa muuttamalla lakia tasa-arvoisempaan suuntaan myös suhteessa erilaisiin kulttuuritraditioihin.

○ ○ ○

Cannabiksen laillistaminen ja kansakunnan sivistäminen monikulttuuriseen maailmaan tätäkin kautta on aloitettava kotikasvatuksen ja käytön sallimisella. Sivistysvaltio ei voi kestää jos se kerta kaikkiaan ehkäisee jäseniään perehtymästä omakohtaisesti vaikeisiinkin kysymyksiin, edelleen mielessä pitäen, ettei ketään tässä perehtymisessä vahingoiteta. Jos joku kokee mielipahaa, suuttumusta jne.



sen johdosta, että joku toinen tekee jotain, ei sen varaan voida kuitenkaan kieltoja asettaa, vaan tällaiset mielenilmaukset kuuluvat luonnolliseen vuorovaikutukseen ja keskusteluun yhteiskunnan piirissä.

Jos oikeusjärjestys kieltää täysi-ikäisiltä kansalaisilta Cannabis-kasviin perehtymisen kaasumaisessa, nestemäisessä tai kiinteässä muodossa, kiistää se samalla perusarvonsa jokaisen kansalaisen yhtäläisestä itseisarvosta.

Tähän emme kuitenkaan voi uskoa. Sensijaan tulemme näkemään laillisuuden voiton, Cannabisinkin saa vihdoin lain suojan hämmentäen ja rikastuttaen yhteiskuntaamme. Näin saatamme kulkea sivistyneesti eteenpäin monien erilaisten kulttuurimuotojen rinnakkaiseloa kannustaen.

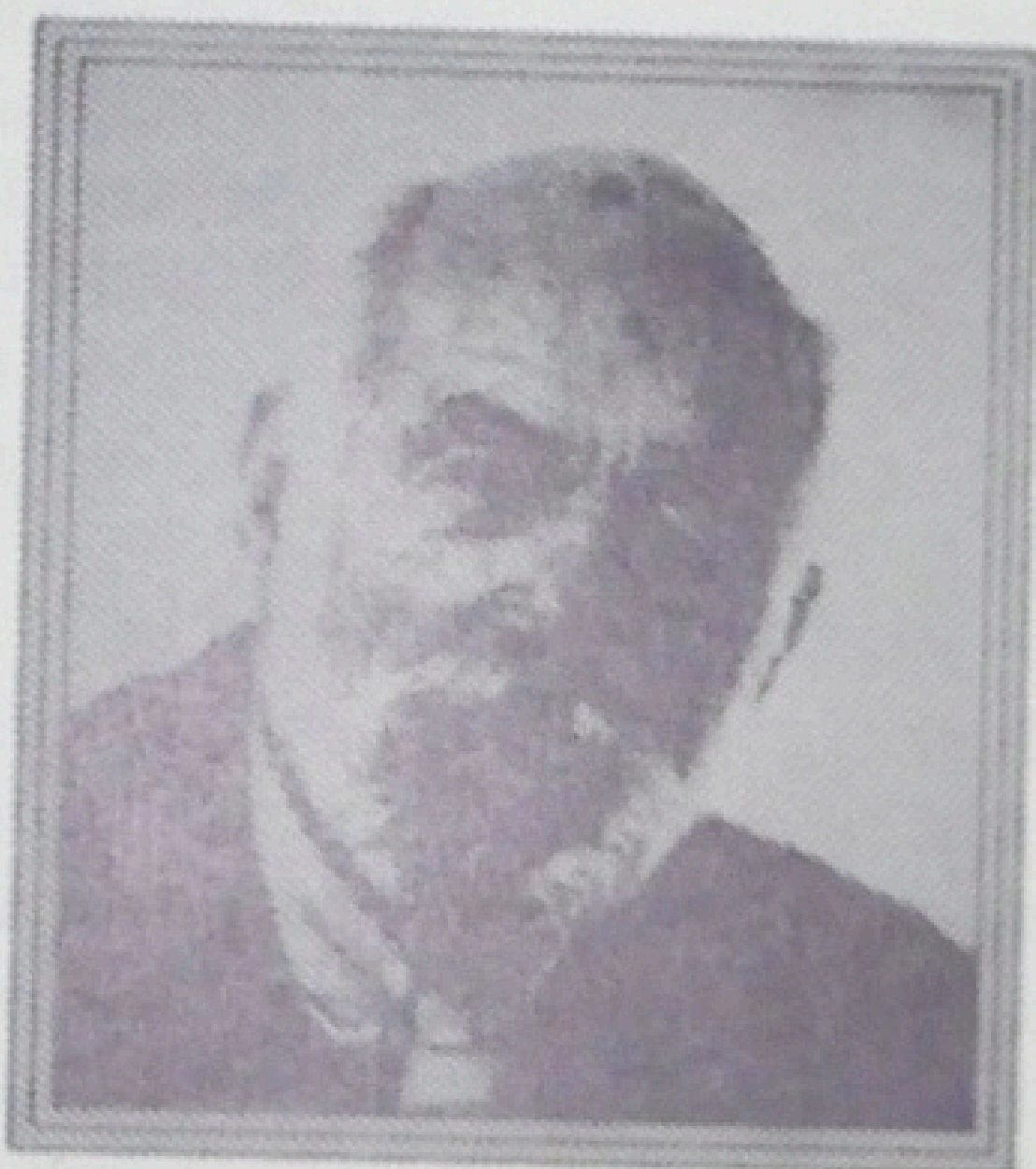
J.O.



# Marihuana - väärinkäsitysten suma

## *Black Cat*

Suomessa suhtaudutaan nuorten huumekekeiluihin ja -käyttöön hyvin tunnepitoisesti - usein lähes hysteerisesti. Vanhempainyhdistykset kuten Irti huumeista ry. pyrkii omimaan itselleen neuvojan ja tietäjän roolin. Annettu informaatio on pelottelupropagandaa, jonka kohteena ovat nuoret, heidän vanhempansa, kasvattajat ja viranomaiset. Asiallinen ja kiihkoton keskustelu on vaikeaa, vaikka juuri sitä kaivataan. Tarjoamme evääksi siihen maailmankuulun lastenlääkärin ja kasvatustajan tohtori Benjamin Spockin ajatuksia käännettynä referaattina.



Tohtori Benjamin Spock kirjoittaa teoksessaan *Raising children in a difficult time* huumeiden, erityisesti marihuanan käytöstä, siihen liittyvistä väärinkäsityksistä ja siitä, miten asia koskee välittömästi nuorten ja pientenkin lasten vanhempia. Edes tulevat vanhemmat eivät voi olla huolestumatta siitä, mitä vaaroja on ja kuinka heidän lapsensa selviytyvät niistä, kun se aika tulee. Näkökulma on tosin hyvinkin amerikkalainen, mutta monet ajatukset ovat käyttökelpoisia ja huomionarvoisia täälläkin.

Tohtori Spock huomauttaa, että jotkut vanhemmat tuomitsevat kaikenlaisen huumeidenkäytön ja vaativat useampia lakeja siinä toivossa, että koko ongelma voidaan siten saada katoamaan. He pelkäävät herättää kysymyksiä yleisen mielipiteen luotettavuudesta tai kontrollimenetelmien järkevyydestä pelätessään sen johtavat periksiantamiseen huumeiden käytölle, niiden hyväksymiseen. Toisten mielestä, Spock mukaanlukien, tämä on pään työntämistä pensaseen, koska huolimatta kauhistuttavista rangaistuksista huumeiden käyttö on lisääntynyt runsaasti. Tilannetta olisikin tarkasteltava niin objektiivisesti kuin mahdollista. Silloin ainakin tiedämme missä olemme, ja löytyykö mahdollisia ratkaisuja.

Väärinkäsitysten välttämiseksi tohtori Spock korostaa, ettei puhu minkään huumeen käytön puolesta tai kannata niiden käyttöä, mukaanlukien alkoholi ja tupakka. "Ihanneyhteiskunta olisi sellainen, että ihmiset saisivat tyydytyksen työstään, ihmissuhteistaan ja harrastuksistaan ilman, että heidän tarvitsee huumata itseään. Mutta huumeita käytetään nykyään laajalti, ja siksi minä tutkin niitä."



## Ristiriitoja ja väärinkäsityksiä

Spock pitää välttämättömänä oikoa ensin muutamia ristiriitoja ja väärinkäsityksiä. Dramaattista esimerkkiä suhtautumisesta huumeisiin pikemminkin tunteella kuin järkisyillä osoittaa hänen mielestään tunteiden vertaaminen, kun on kyse tupakan, alkoholin ja marihuanan aiheuttamista vaaroista verrattuna näiden kolmen aineen todellisiin, todistettaviin vaaroihin.

"Tupakka (aiheuttaen syöpää, keuhkojenlaajentumaa, sydänsairauksia) ja alkoholi (aiheuttaen maksakirroosia, keuhkokuumetta, liikenneonnettomuuksia) aiheuttavat suurelta osalta ei vähempää kuin miljoonan amerikkalaisen kuoleman joka vuosi. Marihuanan ei ole todistettu olevan vastuussa yhdestäkään. On esitetty väitteitä marihuanan mahdollisesta osuudesta liikenneonnettomuuksiin. Mutta tähän mennessä saatu tieto simuloituista ajokokeista osoittaa, että marihuanan käyttö ei haittaa arvoistelukykyä ja ajotaitoa kuten alkoholi" sanoo Spock ja jatkaa: "Tämän maan arviolta kuusi miljoonaa alkoholista vievät jatkuvasti kymmeniä tuhansia sairaalapaikkoja vaivoinaan pysyviä aivovaurioita ja sekavuustiloja. Alkoholismi aiheuttaa myös suurta taloudellista, emotionaalista ja sosiaalista kurjuutta miljoonille perheenjäsenille. Marihuana vie sairaalaan äärimmäisen harvoja, eikä se lamaannuta muita omaisia samalla tavalla kuin alkoholi."

Näistä tosiasioista huolimatta enemmistö ajattelee kuitenkin marihuanan

olevan yhtä kuin vaarallisimmat huumeet. Spock onkin nähnyt välttämättömäksi eritellä eri huumeiden vaikutuksia seuraavasti: "Ne, jotka käyttävät heroiniä tai morfiinia sekä monet niistä, jotka väärinkäyttävät alkoholia, tulevat niistä fyysisesti riippuvaisiksi siinä mielessä, että he eivät voi hillitä käyttöönsä ilman ankaraa fyysistä ja psyykkistä ahdistusta ja jopa kuolemaa. Kokaiini muodostaa voimakkaan riippuvuuden psyykkisesti, mutta vieroitus ei aiheuta fyysisiä oireita. Kokaiini piristää pieninä annoksina, mutta pitkäaikainen käyttö saattaa aiheuttaa vakavia henkisiä oireita. LSD ja marihuana eivät aiheuta fyysistä riippuvuutta: siksi niitä ei kutsuta narkoottisiksi. Niiden sanotaan tulevan joillekin tavaksi eli he voivat tulla psyykkisesti riippuvaisiksi."

Marihuana ja LSD ovat psykedeelisiä, tajuntaalaajentavia huumeita, ts. ne muuttavat ja korostavat aistimuksia - näkemistä, ääniä, kosketusta. Ne ovat hallusinogeeneja, hallusinaatioiden aihuttajia (LSD yleisesti ja marihuana harvoin, riippuen annostuksesta). Ylivoimaisesti useimmissa tapauksissa marihuana tuottaa miellyttävän olo-tilan. LSD:llä reaktio voi olla miellyttävä tai pelottava - sitä ei voi tietää etukäteen."

Amfetamiineja, joita joskus kutsutaan vauhdiksi eli speediksi, puolestaan käytetään Spockin mukaan stimulantteina hereilläpysymiseen eri tilanteissa kuten opiskeltaessa ja autolla ajettaessa tai painon pudottamiseen. Nämä huumeet ovat vaarallisimpia silloin kun niitä otetaan usein toistuvasti laskimoruiskeina, jotta saataisiin useita päiviä kestävä ekstaasi. Näitä



huippuja seuraa masennuskausia, joiden yli on päästävä piikittämällä uudelleen. Amfetamiinin väärinkäyttö aiheuttaa aggressivista impulsiivista käyttäytymistä, psyykkistä uupumista, aliravitsemusta ja vainoharhaista mielisairautta.

Tohtori Spock mainitsee myös barbituraatit, joita monet pitävät verraten harmittomina unitabletteina. Mutta jotkut käyttävät niitä kohtuuttomasti saadakseen humalan kaltaisen tilan: ne voivat aiheuttaa myrkytyksen, josta toipuminen voi olla vaikeaa ja vaarallista. Nämä huumeet ovat vaarallisia myös siksi, että erot hyödyllisen, huumaavan ja tappavan annoksen välillä ovat suhteellisen pieniä. USA:ssa kuolee niihin vuosittain 20 000 ihmistä tahallisesti tai vahingossa.

## Myyttejä haitoista

Mitä tulee marihuanan käyttöön, ei Spockin mukaan ole saavutettu yksimielisyyttä siitä, että se aiheuttaisi pysyviä aivovaurioita tai heikentäisi henkistä suorituskykyä. Satunnaiset yksilöt voivat saada pelkotiloja, ja suuri annos voi aiheuttaa lyhytaikaisia hallusinaatioita. Mutta ammatti-ihmiset, jotka tuntevat sen vaikutukset, ovat jyrkästi kieltäneet sen vanhan väitteen, että marihuana yllyttäisi ihmisiä väkivaltaan ja rikoksiin. Toisin kuin alkoholi, joka aiheuttaa joskus riitaa ja väkivaltaisuutta, ja, joka on kuvassa mukana puolessa ryöstö-, raiskaus- ja murhatapauksista, marihuana voi aiheuttaa passiivisuutta, mietiskelyä ja joskus hilpeyttä.

Spock pitää monien muiden tutkijoiden tavoin yleistä väärinkäsitystä ja pelkoa siitä, että marihuana ajaisi

käyttäjät yhä vaarallisempien aineiden pariin, epäoikeudenmukaisena. Tutkijat ovat mm. laskeneet, että vain 2% niistä, jotka ovat käyttäneet marihuanaa kokeilevat heroiniä, ja näistä kahdesta prosentista käyttäjiä vähemmän kuin 1% tulee siitä riippuvaisiksi eli kyse on hyvin marginaalisesta ryhmästä. Eikä sekään todista, että marihuanan käyttö olisi heidät siihen "ajanut". Heroiinista riippuvaisia oli olemassa jo monta vuotta ennen kuin marihuana tuli edes yleiseen käyttöön.

Koska ei ole marihuanariippuvuutta eikä todisteita käytön aiheuttamista fyysisistä ongelmista, näyttää Spockin mukaan siltä, "että merkittävin ero ei ole niiden välillä, jotka polttavat kerran viikossa tai kerran päivässä. Ero on niiden välillä, jotka pitävät yllä tarmoaan ja tehokkuuttaan vaikka polttaisivat kerran tai useammin päivässä, ja niiden välillä, jotka menettävät osaksi tai kokonaan mielenkiintonsa työhönsä tai kykynsä toimintaan. Tällaisen ihmisen elämän keskipisteenä ovat omat psykedeeliset kokemukset. Marihuanan käyttäjistä vain pieni osa on *ruohopäitä*. Ja hekin voivat vähentää tai lopettaa polttamisen ilman ongelmia, jos löytävät uudestaan elämälleen tarkoituksen ja suunnan."

"Aina on ollut ihmisiä, erityisesti nuoria, jotka etsiessään identiteettiään ovat kadottaneet, ainakin väliaikaisesti elämänsä tarkoituksen ja suhteensa arkihuolten täyttämään maailmaan. Jotkut aikaisemmista sukupolvista sortuivat narkoottisiin aineisiin ja jotkut alkoholiin. Mutta nyt marihuana suhteellisen halpana ja helposti saatavana ja fyysisesti harmittomana ve-



toaa erityisesti koulunsa kesken jättäneisiin ja mahdollisiin keskeyttäjiin. Sisällyksettömässä tai jännittyneessä tilassa se antaa ihmiselle mielihyvän lähteen, sopusointuisen sosiaalisen ryhmän, ja selvän, vaikkakin löyhän, keskipisteen elämälle", analysoi tohtori Spock amerikkalaisen nuorison tilaa ja jatkaa " luultavastikaan ei pidä paikkaansa väite, että runsaasti pilveä käyttävät ovat olleet hyvin yhteiskuntaan sopeutuneita persoonallisuuksia, jotka sattumalta vastaan tullut marihuana on johtanut harhaan: pikemminkin heillä on jo ollut vakavia ongelmia, johon ovat löytäneet lohtua. Emme voi tietää olisiko tuo aine voinut olla yhtä hyvin joku narkoottinen aine tai alkoholi, joiden käytön seurauksena olisi ollut mielisairaus tai 'ajelehtiminen' vai olisivatko nämä ihmiset selvinneet ongelmistaan. Tutkimus yhdessä koulussa osoitti ettei pilven polttajilla ollut sen alempia arvosanoja kuin muillakaan."

## Miksi huumeita käytetään

Kysymykseen miksi huumeita käytetään, tohtori Benjamin Spock vastaa: "Huumeet ovat ennenkaikkea keino helpottaa jännittyneisyyttä, unohtaa turhautuminen, voittaa tyhjyydentunne kuten alkoholin ja tupakan käyttäjät sen käsittävät. Marihuanan käytön historia alkoi niihin aikoihin kun nuoret tulivat tietoisiksi useista traagisista epäoikeudenmukaisuuksista kuten epämoraaalisesta sodasta Vietnammassa, missä heidän edellytettiin tappavan ja kuolevan, ankarasta mustien ja muiden vähemmistöjen syrjinnästä, nopeasti kasvavasta saastumisesta, laajalle levinneestä köyhyydestä ennenkuulumattoman hyvinvoinnin keskellä. Innostuneet ja rohkeat nuoret tais-

telivat voittakseen nämä vääryydet. Mutta kun edistys vaikutti heistä saavuttamattomalta, monet kääntyivät turhautuneina huumeisiin, musiikkiin, yksilön pelastuksen etsimiseen vallankumouksellisen elämäntyylin avulla, sekä mystisismiin."

Osansa selityksessä on nuorten kapinoinnilla yhteiskunnan lakeja ja vanhempien tekopyhiä asenteita ja sääntöjä vastaan. Tekopyhyttä löytyy nimetä siitä, että valtio ei ainoastaan hyväksy, vaan myös hyötyy kahden tuhoisimman huumeen - alkoholin ja tupakan - käytöstä. Ja vanhempien enemmistö on myötämielinen ottamatta lainkaan huomioon sitä, että jos heillä nuorina olisi ollut tapana pitää alkoholia ja tupakkaa huumeina, mitä ne tietenkin ovat, ja itseään huumeidenkäyttäjinä, eivät he olisi kauhistuneet yhtäkkisestä marihuanan yleisyydestä. Enemmistö heistä on kuitenkin käyttänyt tupakkaa ja alkoholia nuoruudessaan eivätkä he koskaan ole ajatelleet niiden pilaavan terveyttään tai luonnettaan kohtuullisesti käytettynä.

Lopuksi Spock toteaa, että "on selvää, että marihuana on huume, joka on paljon, paljon harmittomampi kuin heroini, kokaiini, amfetamiinit, barbituraatit, LSD, alkoholi ja tupakka" ja selvältä näyttää myös se, että suurin osa USA:n hallituksen yrityksistä rajoittaa sen käyttöä on aiheuttanut enemmän harmia kuin hyötyä.

## Marihuana pitäisi laillistaa

Spock kertoo: "Vuonna 1937 kongressi luokitteli marihuanan virallisesti



narkoottiseksi (mitä se ei ole), ja sen myynti ja hallussapito tehtiin törkeäksi rikokseksi, josta tuomitaan pitkiin vankeusrangaistuksiin. Tämä laki perustui huumeagenttien kestäättömiin väitteisiin, että marihuana johtaa väkivaltarikoksiin sekä henkiseen ja moraaliseen rappioon. Yhtään tieteellistä todistusta ei esitetty kongressin komitealle, ainoastaan edellämainittu väittäjä. Ainoa todistajana ollut tutkijaa pidettiin yhteistyöhaluttomana, koska hän oli eri mieltä agenttien kanssa. Osavaltiot seurasivat pian kongressin esimerkkiä yhtä perusteettomin ja ankarin laein. Nykyään USA:n vankiloissa on 200 000 ihmistä marihuanarikkomuksista. Suurin osa heistä on nuoria. Jotkut heistä on tuomittu kahdenkymmenen-neljänkymmenen vuoden pituisiin vankeusrangaistuksiin marihuanan hallussapi-

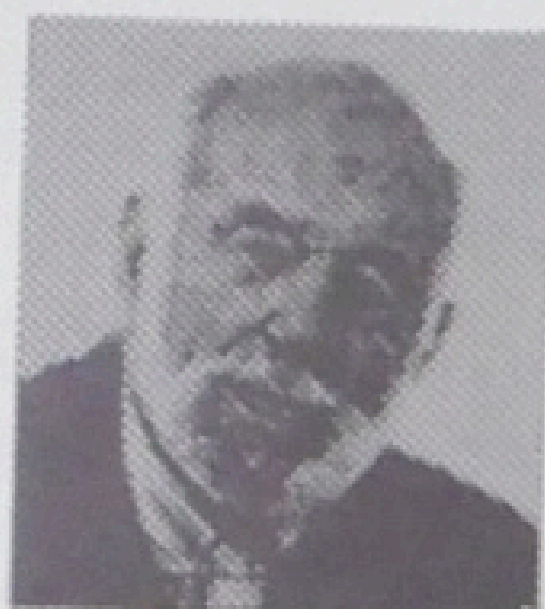
dosta. Yhdessä osavaltiossa saa myynnistä kuolemanrangaistuksen.

Nämä ankarat rangaistukset eivät ole lopettaneet marihuanan käyttöä. Silti osa kansalaisista ja lainlaatijoista ei välitä todisteista vaan vaatii vieläkin ankarampia rangaistuksia." Spock toteaa myös, että kun nimitetään laittomaksi sitä, mitä miljoonat ihmiset pitävät harmittomana oikeutenaan, tuloksena on kasvava halveksunta lakeja kohtaan yleensäkin, ja viittaa historiaan kieltolain ajoilta, jolloin suuri enemmistö selvisi lain rikkomisesta, mutta traaginen kohtalo odotti pientä vähemmistöä, jolla oli epäonnea joutua vangituksi. Tohtori Benjamin Spock kertoo olevansa vakuuttunut siitä, että marihuana olisi parasta laillistaa ja siten samalla kontrolloida sen käyttöä.

NON FICTION

Updated  
for the 1980's  
By the World-Famous  
Author of  
Dr. Spock's Baby  
and Child Care

With a New Introduction  
by Dr. Spock



## DR. BENJAMIN SPOCK

From Step-parents to Sex—A Practical Guide  
to Bringing Up Teenagers in the Modern World

## RAISING CHILDREN IN A DIFFICULT TIME

\$3.95-60156-3-POCKET

40th ANNIVERSARY EDITION  
REVISED AND UPDATED FOR THE 1980'S  
THE CENTURY'S GREATEST BESTSELLER  
OVER 30,000,000 COPIES SOLD!

REFERENCE 5587-6 \$4.95 POCKET



## Dr. Spock's Baby and Child Care

BENJAMIN SPOCK, M.D. AND  
MICHAEL B. ROTHENBERG, M.D.



# Vanhemmille, nuorille, viranomaisille ja poliitikoille

Suomen kannabisyhdistys piti kevätkokouksensa kauniina kesälauantaina 6.6.1992 ja hyväksyi seuraavan kannanoton, jota ei ole paljon julkisuudessa näkynyt, vaikka se tiedotusvälineille onkin toimitettu.

Suomen kannabisyhdistyksessä ollaan tyydytyksellä todettu, että päihdekeskustelu Suomessa on vihdoinkin muuttumassa huomattavasti asiallisemmaksi kuin mihin ollaan aikaisemmin totuttu. Viime aikoina on myös kerrottu koululaisten lisääntyneestä laittomien päihteiden (ns. huumeiden) käytöstä. Huumepoliisi on tosin jo yli vuosikymmenen ajan varoitellut turtumiseen asti nurkan takana vaanivasta suuresta huumeaallosta. Käytön lisääntymisestä nuorison keskuudessa on kuitenkin saatu sen verran luotettavaakin tietoa, että asiaan kannattaa suhtautua vakavasti.

Suomen Kannabisyhdistys ei pyri edistämään sen enempää kannabistuotteiden kuin minkään muunkaan päihdyttävän aineen käyttöä, kaikkein vähiten nuorten keskuudessa. Monilla meistä on omia lapsia, joiden terveydestä ja hyvinvoinnista kannamme huolta kuten kaikki vastuulliset vanhemmat. Olemme valmiita rakentamaan keskusteluun ja yhteistyöhön muiden ihmisten ja järjestöjen kanssa, vaikka nämä olisivat järjestömme perusajatuksen kanssa eri mieltä. Emme kuitenkaan näe varsinaista ristiriitaa nuorten päihdehaittojen minimoinnin ja mietojen päihteiden laillisen saatavuuden välillä. Monilla meistä on kokemuksia siitä, miten tehotonta ja suorastaan haitallista rangaistuksen pelkoon ja kauhupropagandaan perustuva päihdetiedous voi olla.

**Narkofobia** eli laittomiin päihteisiin liittyvä suhteeton pelko kärjistää aineisiin liittyviä haittoja samalla tavoin kuin puritaaninen seksuaalikielteisyys kärjistää sukupuoliviettiin liittyviä ongelmia. Narkofobia vaikuttaa haitallisesti niin päättäjiin, vanhempiin, opettajiin kuin itse nuortenkin asenteisiin.

Suomen nykyisen päihdepolitiikan julkilausuttuna tavoitteena on ollut jyrkän kielteisten asenteiden lietsominen laittomien päihteiden käyttöä kohtaan. Samaan aikaan, kun on kerrottu käytön voimakkaasta lisääntymisestä, ollaan toisaalla pidetty Suomen "hyvää huumetilannetta" vallitsevien jyrkkien asenteiden ansiona. Jos laittomien päihteiden käyttö on nyt lisääntymässä koulunuorison keskuudessa, se ei ainakaan voi johtua siitä, ettei aineita ja niiden käyttäjiä kohtaan oltaisi lietsottu riittävästi tunteenomaista inhoa. Sitä voi pitää nykyisen linjan tappiona.

Kannatamme asiallisen tiedon jakamista nuorille kaikkien - niin kovien kuin mietojen, niin laillisten kuin laittomienkin päihteiden todellisista haitoista. Markku Soikkeli kirjoittaa Ydin-lehdessä 2/1992, *"Turmiolan Tommio elää ja voi huonosti huumevalistuksessa"*. Oikeastaan alkuperäinen TT-teos antaa paljon realistisemman kuvan alkoholin vaikutuksista kuin mitä nykyiset huumevalistajat esim. kannabiksen kokeilijoista ja kohtuukäyttäjistä. Ns. huumevalistukselle on ollut tyyppillistä kalmankatkuinen viikatemiesgrafiikka, räikeät yleistykset ja totuudenjyvän puolikkaat ja jopa suoranaiset valheet. Kun virallisesti hyväksytty tieto niin selvästi vääristelee arkitodellisuutta, menettää asiallinenkin valistus uskottavuutta, ja nuori jää kadulta saatavan, monasti hyvin puutteellisen tiedon varaan. Sen verran ovat jotkut "valistajat" kritiikistä oppineet, että myöntävät nykyään jossakin sivulauseessa, ettei jokainen pilvenpolttaja välttämättä joudu rappiolle. Aineiston perusvire on kuitenkin yhä: huumeiden suhteen olet joko neitsyt tai huora.

## Vanhemmille

Jos väitteet laittomien päihteiden käytön yleistymisestä pitävät paikkansa, on entistä useampi perhe joutumassa tilanteeseen, missä perheen nuori on kokeillut jotakin laitonta päihdettä. Tarkkoja käyttäytymisohjeita tällaista tilannetta varten on vaikea antaa; paljon riippuu perheen sisäisestä tilasta.



Olisi tärkeää, että perheen nuori voisi luottaa siihen, että vanhempien kanssa voi puhua ja että hankalissakin tilanteissa vanhemmat pyrkivät ensisijaisesti auttamaan lastaan eikä kostamaan kärsimäänsä mielipahaa. Ei ole mitään takuuvarmaa menetelmää, jolla taattaisiin nuoren täysraittius, mutta mitä paremmin kommunikaatio toimii perheen sisällä, sitä todennäköisempää on ettei nuorelle tule päihteistä ongelmaa.

Tärkeää on, että vanhemmat muistaisivat, että esim. hasista käyttänyt nuori on yhä se sama ihminen kuin hän oli ennen käytön ilmituloa. Tämä voi olla vaikeaa: niin syvälle ovat "valistajien", huume poliisin, lehdistön ja viihdeteollisuuden luomat halveksittavat narkkaristereotyypit uponneet tajuntaamme. Emme sano, että vanhempien pitäisi hyväksyä lapsensa kannabiksenkäyttöä. Kannattaa kuitenkin miuistaa, että kannabistuotteet - hasis tai marihuana - eivät ole fyysisesti sen vahingollisempia kuin tupakka tai alkoholi - päinvaistoin. Itse asiassa harvat aineet vahingoittavat elimistöä niin paljon kuin alkoholi. Tupakkaan muodostuva riippuvuus on voimakkuudeltaan heiroinin luokkaa. Missään tapauksessa ei tule pitää tupakkaa tai alkoholia kannabistuotteita hyväksyttävimpinä.

Paniikkireaktioista voi olla suurta haittaa. Esim. Helsingin Sanomissa 11.3.1989 eräs Kalliolan kuntoutusklinikan nuori asiakas kertoi elämästään: *"Vähitellen mä rupesin polttaan pilvee, mutt päätin, ett mä en ikinä vedä piikkiä. Mut sitte mun isä, joka tiesi ett mulla on ongelmia hasiksen kanssa, se vei mut kattomaan sen Christiane F-elokuvan, niinku opetuselokuvaksi, ett näin voi käydä. Mulle se kolahti silloin niinpäin, ett mä suhtauduin siihen jee makeeta, tollanen mäkin haluan olla."*

Kovat rangaistukset, kotiaarestit tai jatkuva tarkkailu voi saada nuoren jatkamaan pilvenpolittoa silkasta uhmasta. Tarkkailu ei voi olla aukotonta: aina vanhempien silmä voi välttää sen verran, että tilaisuus aineen käyttöön löytyy.

Nuorelle kannattaa kertoa, etteivät jonkun aineen fyysiset vaikutukset elimistöön ole koko tarina: tietyt sosiaaliset tekijät ovat myös oleellisia. Se, että kannabistuotteita saa ainoastaan laittomilta markkinoilta tuo monia lisähaittoja. Kauppaan ei liity minkäänlaista yhteiskunnan säätämää tuotevastuuta tai laadunvalvontaa, ja katukaupasta ostettava aine voi sisältää mitä tahansa. Laittomilla markkinoilla voi myös joutua tekemisiin kovempien aineiden myyjien kanssa. Oikeudenkäynneissä käsitellään myyjiä ja käyttäjiä samana porukkana. Pilven kohtuukäyttäjienkin ollaan valmiit iskemään epäoikeudenmukainen narkkarileima.



## Nuorille

Kannabisyhdistys ei pyri edistämään nuorten pilvenpolittoa. Myös kannabistuotteiden käyttäjiltä tulisi mielestämme edellyttää täysi-ikäisyyttä. Valitettavasti laittomilla markkinoilla ei ikärajoja tunneta. Vaikka kannabiksen haittoja liioitellaankin, on niitä todella olemassa. Hasiksen ja marihuanan savussa on syöpää aiheuttavia aineita, joidenkin tutkimusten mukaan jopa enemmän kuin tupakassa. Tosin pilveä ei polteta läheskään yhtä usein kuin tupakkaa.

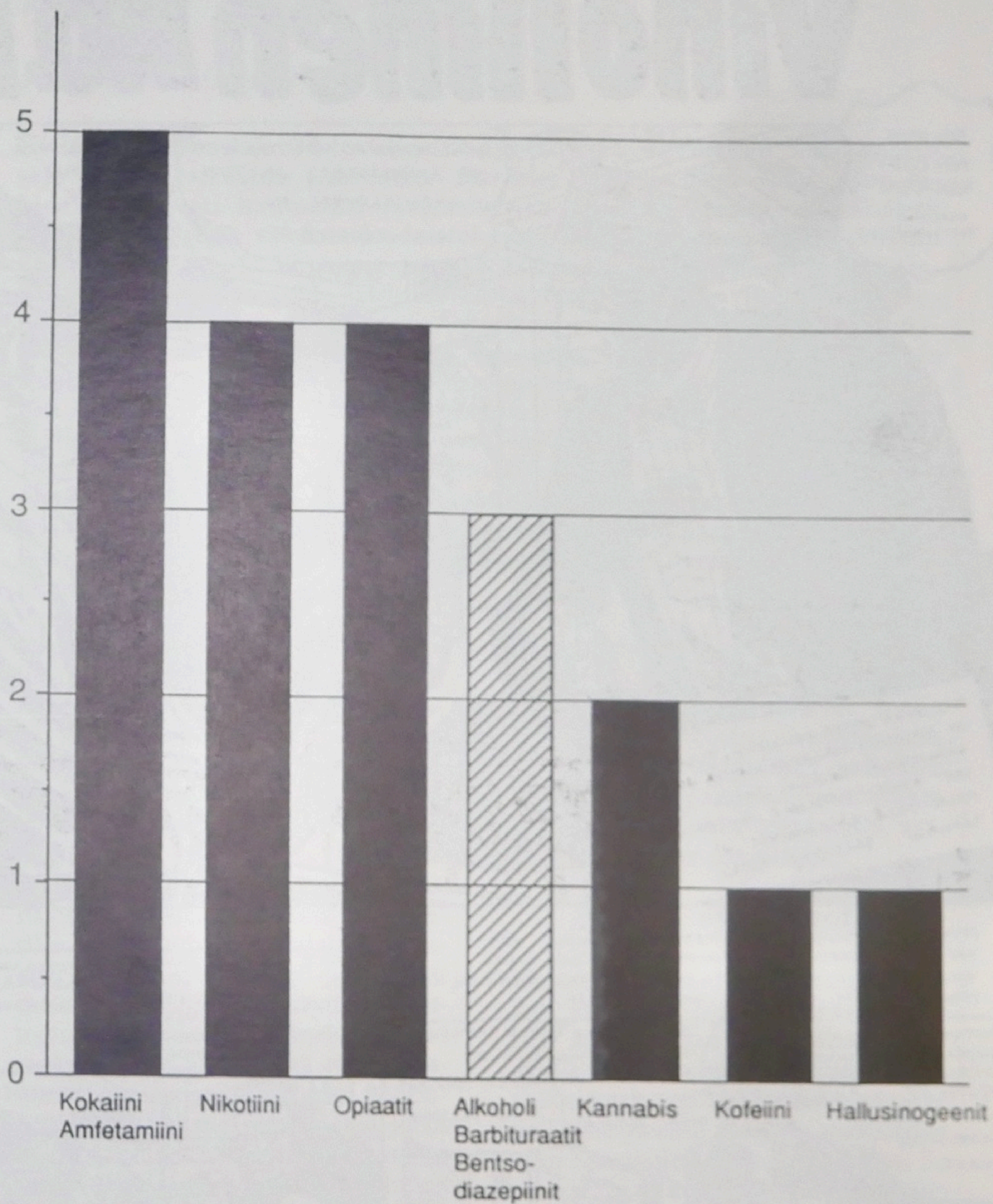
Kannabistuotteiden haitoista ei pidä myöskään unohtaa laittomiin markkinoihin liittyviä ongelmia. Se, että pilvenpolttajan on ainetta saadaksesen oltava yhteydessä rikollisen alamaailman kanssa ei tietenkään ole hänen syynsä, vaan lainsäätäjien, jotka kriminalisoimalla käytön ovat luovuttaneet tuottoisan liiketoiminnan järjestytyneelle rikollisuudelle. Laittomaan kauppaan liittyvät haitat ulot-







# Riippuvuusriski



Lähde: Goldstein & Kalant, 1990



# MARIHUANA

# Vihollinen No1

POLIISIN  
ARKISTOT  
KERTOVAT

PERUSTUU  
TOSITAPAHTUMIIN

MARIHUANAN VÄLITTÄMINEN  
ON RIKOLLISTA... JA TUO  
LAUKULLINEN ON  
AVAJINTODISTE!

OKEI ÄLYPÄÄ...  
LAUKKU  
TÄNNE!

HALUATKO OSTAA HULLUUTTA, TUSKAA  
JA KAUHUA? HALUATKO LITTYÄ JONOON  
SÄÄLITTÄVIÄ HÖLMÖJÄ JOTKA KULKE-  
VAT KOHTI TUHOAAN? JOS HALUAT  
NIIIN TULE LÄHEMMÄKSI JA OTA  
SÄTKÄ... SPESIAALI SÄTKÄ

NYKYÄN JOKAINEN HUUMEPOLIISI USA:SSA KÄY  
TAISTELUA MARIHUANAA VASTAAN... SE ON ILKEÄ  
KOUKKU... JA NÄIN SE TOIMII... TAPAHTUMAPAIKKANA  
MIKÄ TAHANSA KAUPUNKI YHDYSVALLOISSA...

KATSOS, VAARI, MEILLÄ ON  
UUDENLAISIA SAVUKKEITA.  
SPESIAALI SÄTKIÄ. OTA TÄSTÄ  
NÄYTTTEITÄ. ME KÄVÄISTÄÄN  
ENSI VIIKOLLA  
HAKEMASSA  
TILAUS.

TOSION VAARI.  
NIIÄ MYYDÄN  
50¢ KAPPALE.  
SAAT NIISTÄ  
HYVÄT PROVIINAT

50¢ SÄTKÄSTÄ?  
HULLUA.  
KUKA MAKSAA  
NIIIN PALJON?

MONET.  
NÄILLE LÖY-  
TYY PALJON  
KYSYNTÄÄ.

JAA... EHKÄ NE  
OVAT JOTAIN UUTTA.  
JOS KERRAN  
ASIAKKAAT  
HALUAVAT, NIIN  
HOIDETAAN  
HOMMA.

TOTTA VAARI  
NÄHDÄÄN  
ENSI VIIKOLLA

LÄHDETAAN  
FRANKIE!



# Reefer Madness

*Johnny B. Goode*

Kieltolain loputtua 30-luvulla Yhdysvalloissa siirrettiin "viinapolii-seja" huumeviraston (*Narcotics Bureau*) palvelukseen. Tuon ajan lakien mukaisesti huumeiksi luokiteltavien aineiden käyttö oli vähäistä ja työ näin ollen vähemmän loistokasta verrattuna kieltolain aikaisiin "Eliot Nesseihin". Viraston johtaja Harry Anslinger organisoii kampanjan missä ns. reefer madness elokuvien ja sarjakuvien avulla kerrottiin marihuanan "tuhoavan Amerikan nuorisoa hälyttävässä määrin". Vuoteen -37 mennessä oli kannabis kielletty koko maassa ja Anslingerin toimisto selvinnyt lamakauden budjettileikkauksista. Toisen syy marihuanan mustamaalaamiseen oli mustan kulttuurin ensimmäinen laajamittainen leviäminen valkoisen nuorison keskuuteen. Jazzia syytettiin moraalien turmeltumisesta ja marihuanan levittämisestä. Ihmisten mielipiteiden muokkaaminen sopivasti laadituilla tilastoilla ja politikointi työpaikkojen sekä määrärahojen vuoksi kuulostaa tutulta tässäkin maassa. Varokaa hipit, lama-aikana poliisin määrärahat ovat tiukalla.

Hamppu on ollut läntisellä pallonpuoliskolla tunnettu viljelykasvi kauan. Amerikan ensimmäiset marihuana-lait säädettiin 1619 Jamestownin siirtokunnassa Virginiassa. Ne määräsi-vät kaikki farmarit viljelemään intialaisen hampun siemeniä. Uudella mantereella marihuanaa tiedetään poltetun 1870-luvulla länsi-Intian saaristossa (Jamaica, Barbados jne). Saarille tuotiin tuhansia Intialaisia hinduja halvaksi työvoimaksi ja he toivat mukanaan kannabiksen käytön nautintoaineena. Intiasta on myös peräisin ruoholle nimi *ganja* mitä etenkin Jamaicalla rastafarit käyttävät. Meksikolaiset ja mustat merimiehet jotka kävivät kauppaa saarilla omaksuivat ja levittivät tavan ympäri länsi-Intian saaristoa ja Meksikoa vuoteen 1886 mennessä. Yhdysvalloissa ensimmäiset kirjatut havainnot marihuanan poltosta ovat vuosisadan alusta New Orleansista, missä valkoiset olivat

huolestuneita uusista villityksistä. Huuhujen mukaan mustat muusikot polttivat marihuanaa ja levittivät hyvin suosittua uutta *voodoo* musiikkia joka kiihdytti jopa säädyllyisiä valkoisia naisia naputtamaan jalkojaan musiikin tahdissa. Nykyään tuota uutta musiikkia kutsutaan nimellä *jazz*.

## Jazzin syntysijoilla

Mustat todennäköisesti herättivät pelkoa valkoisten New Orleansin rasis-tien keskuudessa voodooilla, jonka avulla oletettiin heidän aikovan saada valkoiset hengiltä. Jazzin synnyinpaikkana yleensä pidetään vuosisadan alun Storyvilleä New Orleansissa. Se oli jazzin alkuperäisten kehittäjien kotiseutu: **Buddy Bohler, Buck Johnsson** ja muut. Storyville oli myös **Louis Armstrongin** synnyinpaikka (1900). Vuosi sen jälkeen kun



Louis Armstrong oli levyttänyt 1929 kappaleen *Muggles* "(=marihuana) hänet pidätettiin marihuanasätkästä Los Angelesissa Californiassa ja pistettiin selliin kymmeneksi päiväksi kunnes hän sopi lähtevänsä Californiasta eikä palaisi kahteen vuoteen. USA:n lehdistöllä, politikoilla tai poliisilla ei ollut vielä tuolloin mitään käsitystä siitä, että marihuana jota mustat ja meksikolaiset polttivat sätkissä ja piipuissa oli itseasiassa vain heikompi versio monille tutusta kannabislääkkeestä jota he olivat ottaneet lapsuudesta asti. Tai että se oli samaa huumetta jota poltettiin "valkoisten miesten" ylellisissä hashish-salongeissa.

## Meksikolaisia vastaan

Viidentoista vuoden ajan ennen liittovaltion 1937 marihuanan laittomaksi julistamista, osavaltioiden viranomaiset eteläisissä ja läntisissä osavaltioissa olivat painostaneet Washingtonia tekemään jotakin tälle huumeelle. Pääasiassa nämä olivat alueita joihin Meksikolaisia maahanmuuttajia oli asetunut, ja kampanja marihuanaa vastaan oli osittain heijastusta siitä mitä syntyperäinen väestö ajatteli maahanmuuttajista. Meksikon vallankumouksen puhkeamisen jälkeen 1910 taistelut levisivät yli Rio Granden. **Pancho Villan** hyökkäys pientä sotilas-tukikohtaa vastaan New Meksikossa kasvatti entisestään pakolaistulvasta lisääntyntä antipatiaa meksikolaisia kohtaan.

Niin läheisesti meksikolaiset yhdistettiin ruohoon, että kaikista sen nimistä valitsivat lehdistö ja viranomaiset meksikolaisen *marihuanan*.. Lehdistö etenkin lounais-valtioissa julkaisi jatkuvasti tarinoita meksikolaisista, jot-

ka tulivat hulluiksi *locoweedistä* ja suorittivat samantapaisia julmuuksia kuin aikaisemmin julkaistuissa kauhutarinoissa cocaini-hulluista neekereistä. Suuri osa näistä tarinoista perustui kaunaan maahanmuuttajia kohtaan. Kaksikymmenluvulla tuhannet meksikolaiset muuttivat pohjoiseen työn haakuun, mutta kun suuri lamakausi alkoi, kävi heille kuten kiinalaisille ennen heitä (1800-luvulla). He joutuivat kilpailemaan valkoisen työväestön kanssa samoista töistä.

## Ristiretkelle marihuanaa vastaan

Meksikolaisten vastustus ei ollut ainoa syy siihen, että marihuanasta tuli laitton huume. Heitä syytettiin sen esittelystä amerikkalaisille, mutta muusikot mainittiin vitsauksen levittäjinä. Vuosisadan alkupuolella oli voimassa erityisiä apartheid-tyyppisiä *Jim Crow*-lakeja tarkoituksena mm. estää mustien viihdyttäjien esiintymiset. Tuolloin oli yleinen käytäntö, että mustia esittivät käsineillä ja mustalla naamarilla varustetut valkoiset. Jazz-musiikin ja marihuanan levittäminen siisteille ja nuhteettomille valkoisille skideille koettiin jonkinlaisena mustien kulttuurin soluttautumisena valkoisten pariin. Mustat muusikot veivät vähitellen musiikkinsa ja marihuanan ylös Misississippi-jokea, Memphisiin, St Louisiin ja aina Chicagoon saakka. Myös näissä paikoissa säädettiin paikallisia marihuana-lakeja samoista rasistisista syistä: lopettamaan *paholaisen* musiikki ja pitämään valkoiset naiset kaukana kiusauksista. Kieltolain epäonnistuminen antoi lisäylykkeen ristiretkeen marihuanaa vastaan.



Ensimmäinen heinäkuuta 1928 otsikoi Chicago Tribune "*Uusi kikatus huume aiheuttaa epäsovua kaupungin orkestereissa*", ja raportoi, että marihuanariippuvuus on yleistä paikallisten muusikoiden joukossa. Lehti totesi, että "marihuana on vanha huume, mutta on yleisesti tullut tunnetuksi maassa vasta muutama vuosi sitten Meksikolaisten toimesta. Se on kuin kokaiini. Pitkään käytettynä se vammauttaa uhrinsa, seuraa ikäänkuin hiipivä lamaantuminen." Useat osavaltiot kielsivät marihuanan käytön vuoteen 1937 mennessä.

## Anslinger remmiin

Syyskuun 25. päivänä vuonna 1930 Harry Jacob Anslinger ruotsalainen enkeli nimitettiin erityisesti suunniteltuun uuteen virkaan huumeasiamiehenä. Jo ennen Anslingeria oli lakeja koskien narkoottisia aineita, anti-marihuana lakeja ja paikallisia anti-marihuana kampanjoita, mutta vasta Anslinger organisoி maanlaajuisen kampanjan marihuanaa vastaan ja määräsi huumeesta luodun mielikuvan kansalaisten mielissä seuraavan kolmenkymmenen vuoden ajan. Vaikka hänet tunnettiin idealistina, oli hän myös käytännöllinen byrokraatti, joka kykeni muuttamaan kantaansa tilanteen mukaan. Anslinger johti *moraalista* ristiretkeä marihuanaa vastaan ja manipuloi määrätietoisesti politikkoja sekä kotimaassa että ulkomailla koko hänen kolmekymmentä vuotta kestäneen uransa aikana huumevirastossa (*Narcotics Bureau*) ja myöhemmin USA:n edustajana YK:n huumekomissiossa (*UN Narcotics Commission*).

Kun huumevirasto perustettiin, oli agentteja vain kolmisensataa koko maassa. Huumeiden käytön valvonta oli tehotonta ja sen seurauksena yleinen mielipide suhtautui lakeihin välinpitämättömästi eikä asialla ollut varsinaista julkisuusarvoa. Vielä kolmekymmentäluvulla vain harvat ihmiset olivat edes kuulleet marihuanasta eikä sitä mielletty kovinkaan vaaralliseksi kasvoihan se villinä ympäri maata.

Anslinger halusi kaikkien osavaltioiden ottavan käyttöön yhtenäisen lain (*State Narcotics Law*) missä marihuana määriteltiin huumausainneeksi. Tarkoituksena painostaa osavaltioita toimenpiteisiin lain voimaan saattamiseksi Anslinger alkoi järjestellä koko maan kattavaa anti-huume kampanjaa. Niin sanotuissa *reefer madness* elokuvissa ja sarjakuvissa kerrottiin huimia "tosi tapahtumiin perustuvia" tarinoita siitä kuinka marihuana suisti ihmiset rikollisiin toimiin. Hän kiihdytti kampanjan hurmahenkisyyttä puhumalla ympäri maata uskonnollisille ryhmille, raittiusjärjestöille, itseasiassa mille tahansa järjestölle joka kutsui hänet puhumaan. Marihuanan määrittelemisen laittomaksi huumeeksi esitti sen ikäänkuin vaarallisena, liittäen sen todellisiin huumeisiin kuten opiumi, morfiini ja heroini.

Anslinger kokosi rikostietoja joiden tarkoitus oli osoittaa taustalla olevan marihuanan käytön. Nämä tapaukset hän antoi aikakauslehdille julkaistaviksi sanasta sanaan. Lähestulkoon kaiken information marihuanasta lehdistölle kolmekymmentäluvun puolivälissä oli toimittanut Anslingerin toimisto. Tietoja verisistä rikoksista



annettiin aina kun oli tilaisuus ja lopulta mudostettiin "tietellinen" perusta marihuanan laittomuudesta 1937.

Anslingerin suosikkeja oli: *"Lokakuun 17. vuonna 1933 kaksikymmentävuotias Victor Licata tappoi vanhempansa, kaksi veljeään ja siskonsa kirveellä marihuanan vaikutuksen alaisena. Licata kertoi, että kuusi kuukautta marihuanan polttamista oli sekoittanut hänen mielensä."* Kun tapausta selvitettiin Lincatan diagnosi oli kriminaali mielisairaus, melkoisella todennäköisyydellä perinnöllinen. Hänen vanhempansa olivat serkuksia ja viisi muuta lähisukulaista, mukaan lukien hänen veljensä, olivat mielisairaita.

## **Lama iskee - marihuana laittomaksi**

Anslingerin toimisto (the Narcotic Bureau) kohtasi ongelmia kun suuri lamakausi iski ja vei 200,000 dollaria vuoden 1935 budjetista. Tämä oli lisäsyys Anslingerille esittää jokaisessa mahdollisessa tilaisuudessa kuinka hyvin toimisto oli toiminut. Anslinger painosti kongressia julistamaan ruohon laittomaksi. Liittovaltion kattava laki marihuanaa vastaan saisi ihmeitä aikaan pidätystilastoissa ja osoittaisi huumetoimiston tarpeellisuuden. Itseasiassa Anslingerin kampanja oli tuottanut tuloksia. Hitaan alun jälkeen vuonna 1936 kolmekymmentäkahdeksan osavaltiota oli ottanut käyttöön *the Uniform State Narcotics Law:n* ja monet olivat lisänneet marihuanan narkoottisten aineiden listaan. Lisäksi kaikki neljäkymmentäkahdeksan osavaltiota olivat säätäneet lain koskemaan marihuanan myyntiä ja hallus-

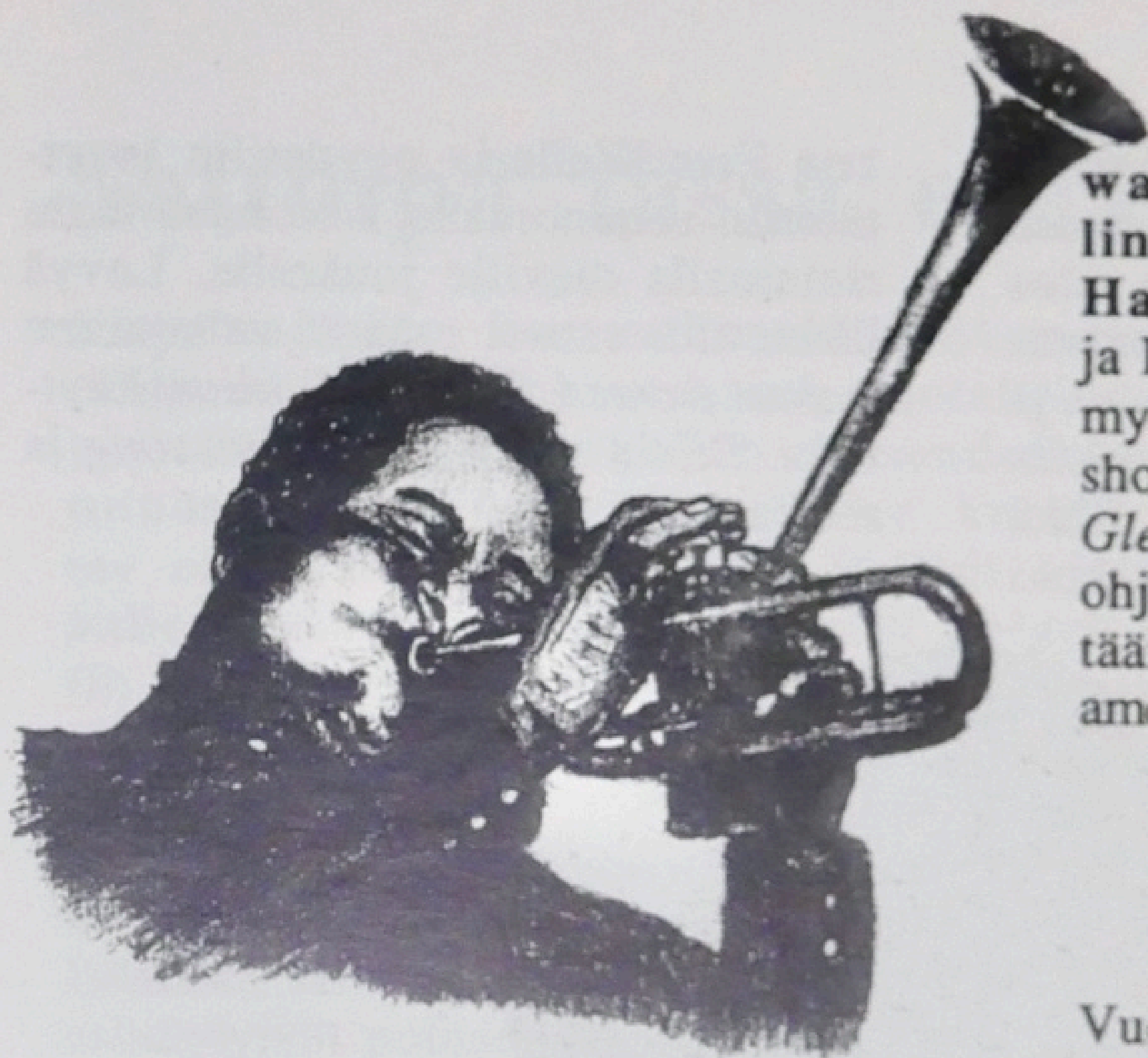
sapitoa. Vuonna 1937 säädettiin koko maan kattava laki jossa marihuana määriteltiin laittomaksi.

Anslingerin taktikkaan kului, että osavaltioiden viranomaisien tehtäväksi tuli paikallinen valvonta kun taas toimisto keskittyi suurempiin juttuihin. Tosiasiassa Anslinger ei saavuttanut paljonkaan menestystä hoidellessaan suuria pidätyksiä. Eräässä mielessä hänen ongelmansa oli se, että hän uskoi omaan propagandaansa. Marihuana ei ollut laajalti levinnyt ympäri maan kuten hän väitti, vaan se oli keskittynyt sekä maantieteellisesti että sosio-ekonomisesti tiettyihin kaupunkeihin kuten New York, Chicago, Kansas City ja New Orleans. Anslinger oli myös toivonut, että paikalliset poliisivoimat olisivat napanneet pikkudiilereita ja käyttäjiä sillä aikaa kun huumetoimisto olisi komeillut otsikoissa pidättämällä isot pojat. Ongelma oli siinä, että ei ollut mitään isoja poikia; suurin osa marihuana-kauppiaista myi ystävilleen kuten Mezz Mezzrow (jazz-muusikko joka tuli kuuluisaksi diilaamalla ruohoa muille muusikoille) ja vain harvoja gangstereita oli sekaantunut asiaan.

## **Filmitähdet ja muusikot silmätikuiksi**

Joten Anslinger otti politiikkansa käyttöön taas kerran. Jättäen marihuanalakien noudattamisen valvonnan osavaltioille, toimisto keskittyi voimakkaammin opiaatteihin, erityisesti sodan jälkeen. Niiden kauppa oli järjestäytyneen rikollisuuden käsissä ja rahaa liikkui paljon. Siitä huolimatta Anslinger jänosi julkisuutta kamppailussa ruohoa vastaan. Hän otti silmätikuksi kuuluisia henkilöitä ku-





Dizzy Gillespie

ten filmitähtiä ja muusikoita saadakse julkisuutta tiedotusvälineissä vähällä vaivalla. Tätä alettiin kutsua *tähtien ratsaus syndroomaksi*. Anslinger oli alkanut pitää erityisiä tiedostoja swing- ja jazz-muusikoista kolmekymmentäluvun alusta. Ne pitivät sisällään tietoja muusikoiden mahdollisista yhteyksistä marihuanaan. Tarkoituksena oli esittää muusikot yhteiskunnan vihollisina ja pidättää heidät yhdellä koko maan kattavalla iskulla. Tämä olisi täyttänyt etusivut kaikissa amerikkalaisissa sanomalehdissä ja olisi tehnyt Anslingeristä tunnetun kuin kilpailevasta päälliköstään, FBI:n kuuluisasta johtajasta **J. Edgar Hooverista**. Jazz- ja swing-muusikot näytettäisiin Amerikan nuorisolle sellaisina kuin he todella ovat "huumeiden orjina". Anslinger määräsi agenttejaan pitämään tiedostoa ja jatkuvalle silmälläpidolle seuraavat *low life*-amerikkalaiset ja heidän bandinsä, laulajat ja koomikot: **Thelonius Monk, Louis Armstrong, Les Brown, Count Basie, Cab Callo-**

**way, Jimmy Dorsey, Duke Ellington, Dizzy Gillespie, Lionel Hampton, Andre Kostelannetz ja Fats Waller.** Silmällä pidettiin myös *NBC-orkesteria, Milton Berle-showta, Coca-cola -ohjelmaa, Jackie Gleason-ohjelmaa* ja jopa *Kate Smith-ohjelmaa*. Ihmisiä joita tänään pidetään perusamerikkalaisina ja afro-amerikkalaisen musiikin kehittäjinä.

### Kaikesta huulimatta ruoho voi hyvin

Vuoteen 1943 mennessä oli selvää, että Anslingerin *tähtien ratsaus politiikka* oli epäonnistunut lohduttomasti. Hänen ainoa suuri nimensä oli ollut rumpali **Gene Krupa**. Heinäkuussa 1943 Krupa pidätettiin San Franciscossa marihuanan hallussapidosta ja seitsemäntoista vuotiaan hotellipalvelijan lähettämisestä hotelliin hakemaan lisää jointteja. Krupa tuomittiin hallussapidosta ja hän sai 90 päivän tuomion ja 500 dollarin sakot.

Vuonna 1937 Anslinger kertoi kongressille, että maassa oli käyttäjiä 50000-100000 joista suurin osa oli "neekereitä, meksikolaisia ja viihdyttäjiä" ja että "heidän musiikkinsa jazz ja swing olivat kehittyneet marihuanan käytön seurauksena." Hän painotti, että "*saatanallinen musiikki ja marihuanan käyttö sai valkoiset naiset hakeutumaan seksuaaliseen kanssakäymiseen neekereiden kanssa.*"

Anslinger flippaisi jos saisi tietää että USA:ssa on nykyisin 26 miljoonaa käyttäjää ja että rock'n roll ja jazz ovat lisäksi kymmenien miljoonien ei käyttäjien musiikkia.



Muusikoiden vainoaminen oli Anslingerin mielipuuhaa. Hän yritti saada heitä ilmiantajiksi, potkittua ulos muusikkojen liitosta ja mustamaalattua heitä lehdistössä. Huumeiden ja jazzin välistä yhteyttä todisteltiin myös aina tilaisuuden tultua. Ehkä raskaimman nöyryytyksen hän koki

kun Fats Walleria pyydettiin levyttämään sotamoraalia kohottava laulu rintamalla oleville joukoille. Levyä lähetettiin suuret määrät valtameren taakse *Armed Forces Radion* käyttöön. Biisin nimi oli *Reefer song* ja sen sanat olivat seuraavanlaiset:



*I dreamed about a reefer five foot long  
The mighty mezz but not too strong  
you'll be high  
but not for long  
if you're a viper*

Helsingin Sanomat 8.10.1992 poliisin tulostavastuusta: Huumetoimiston johtajan Torsti Koskisen mukaan uudistus on ajanut noidankehään: on pakko keskittyä pienehköihin juttuihin, joilla saa vakuuttavia tilastoja. "Näyttäviä tilastoja tarvitaan, ettei budjetti ainakaan pienentyisi."



# Sattuipa tässä eräänä päivänä

Kirjoittajamme harrastaa videokuvausta. Hän oli kesällä yöllä kaveridensa kanssa kuvaamassa yöotoksia, joita voisi ehkä myöhemmin käyttää. Samoihin aikoihin oli seudulla varastettu autoja. Myöhemmin tutkimusten yhteydessä poliisien korviin oli tullut, että kirjoittajamme oli kuvaillut sinä yönä. Poliisit ajattelivat, että olisiko videonauhalle tarttunut jotain, josta olisi hyötyä heidän tutkimuksilleen. Kasetin hakeminen katsottavaksi tapahtui seuraavasti.

Olin juuri tullut ammattikoulusta ja tein keittiössä paria voileipää. Ovikello soi ja menin avaamaan oven. Edessäni seisoj kaks henkilöä, jotka esittäytyivät poliiseiksi. He halusivat kuulemma jonkun videokasetin. Kun sanoin poliiseille, että odottakaa tässä ovella, he tulivat väkisin sisään. Esittämättä minkään näköistä kotietsintälupaa kumpikin käveli suoraan olohuoneeseen ja ryhtyi utelemaan, missä videokasetti on. Annoin kasetin, koska tunsin tilanteen kiusalliseksi kuten ehkä moni muukin kotikasvattaja olisi tuntenut ja halusin poliisit pois asunnosta.

Kun poliisit olivat poistumassa, niin toinen heistä - se nainen - huomasi huoneessani viisi kannabiskasvia ja siitähän kova juttu nyt nousikin. "Ai tän takii sä et halunnut päästää meitä sisään", mies sanoi ja lähti autolle, joka seisoj oven edessä. Nainen totesi kuivasti, että "tutkitaan nyt ensin onks tääl mitään muuta kamaa" jolloin mies tuli takaisin, ja he ryhtyivät penkomaan kaappeja ja laatikoita.

Kun oltiin päästy keittiöön asti he olivat kysyneet melkein kaikesta tavaraa: "Mistä tämä nyt on ja mitä tämä nyt on?" Mutta se keittiö, se heitä kiinnosti, varsinkin sen jälkeen kun he löysivät yhdestä kaapista kuivattuja suppilovahveroita ja toisesta faijan re-

septilääkkeitä. Lääkkeet he uskoivat olevan faijan, mutta sienet olivatkin silokoita ja muita "taikasieniä". Sain selitellä pitkään ennen kuin nämä "järjestyksenpitäjät" uskoivat, että sienet ovat suppilovahveroita.

Kun koko asunto oli heidän mielestään riittävän hyvin tutkittu ja minulle oltiin vittuillu tarpeeksi, niin nämä ystävälliset henkilöt koppasivat kasvit mukaansa ja lähtivät pois jättämättä mitään lappua siitä, että olivat takavarikoineet videokasetin ja viisi kannabiskukkaa. Siinä meni kahden nuoren talviheinät. (Nyt minun, opiskelijan ja ystäväni, työttömän nuoren pitää keksiä jokin keino saada rahaa paukkupipanoihin. Toivottavasti tämä keino ei ole rikollinen.)

Nimimerkki Jouko Huolestunut veronmaksaja

Epilogi: Poliisilla ei sinänsä ole mitään oikeutta tuhota tai viedä ihmisten kasveja. Kasvien kasvattaminen ei ole rikollista. Mm. 12.9.1991 Helsingin raastuvanoikeus tuomitsi palautettavaksi 269 poliisin innoissaan tuhoamaa kasvia (Hamppu 1/1991).

Tiedusteltaessa kasvien kohtaloa, niiden kerrottiin olevan 4 kk takavarikossa tutkimuksia varten. Jouluksi on sitten luvassa kasvaneet kukat.



# Omituista menoa Paimiossa

*Ilkka Laine*

Uudet näkemykset suhtautumisessa laittomiin päihteisiin eivät mene perille kovin helposti. Ikävä kyllä vanhakantainen käytäntö näkyy edelleen oikeustoimissa. Suomi on viimeisiä maita, joissa kannabiksen käyttö halutaan mieltää rikollisena tekona. Varsinainen tapaus lajis-  
saan on ollut Paimion "jättijuttu". Paikallinen biljardikahvilan pitäjä ystävineen kiinnostuivat ohimenevän muoti-ilmion myötä kokeilemaan pilveä. Ystäväpiiri kokoontui silloin tällöin polttelemaan liikkeenharjoittaja Kuuselan paikkaan sulkemisajan jälkeen.

Uutuudenviehätyksen hälvettyä kaiken piti oikeastaan olla ohi kivaa kokemusta rikkaampana, mutta viranomaisten mielestä se oli näytön paikka: laittomat huumeet on ymmärrettävä vaarallisiksi ja rikolliset roviolle! Eilispäivän jutuille luulisi voivan jo nauraa, mutta tuntemattoman pelko lienee joillekin ylivoimainen: ymmärtäväisempää asennetta yritettiin tuoda julki jättämättä syyttämättä yhden kerran pilveä kokeilleet, mutta jo seuraava kokeilukerta viitoitti tien tuomiolle jatketusta rikoksesta.

Käväisimme keväällä seuraamassa Piikkiön kihlakunnanoikeuden istuntoa. Syytetyt olivat hyvin tyypillisiä nuoria, jotka näyttivät kokevan tilanteensa jokseenkin hämmentävältä, jopa epäuskottavalta. Joitain se tuntui huvittavankin. Syytettyjen hasismäärä oli yhteenlaskettunakin hyvin vähäinen (vajaat 400 grammaa), ja asiaan liittynyt julkinen vääristely ilta-päivälehdessä näyttävästi esiintuodussa jutussa sitä luokkaa, että pääsylliseksi leivottu Kuusela katsoi seurausten käyneen kohtuuttomiksi jo silloin - kahvila Karvinen jouduttiin sulkemaan, vaikka polttelu itse asiassa ta-

pahtui yksityistilassa baarin yläpuolella.

Jos syytettyinä olleet pääasiassa uteliaan ja kokeilunhaluiset nuoret olivat asiasta hivenen huiskalla, eivät myöskään tuomion toimeenpanijat tunteet tiedostavan hiventäkään itse rikoksen laadusta ja sen vakavuudesta. Syytetyn mielestä tuomioistuimelle on välittynyt polttelusta täysin väärä ja totuudenvastainen kuva. Hän haluaa korostaa myös, ettei mitään vaaraa siitä ole aiheutunut kenellekään, ei minkäänlaista taloudellista tai muuta-  
kaan haittaa.

Avoimesti asiasta kertova Kuusela vakuuttaa vilpittömyydellään, ja sanoo suhtautumisensa laittomien päihteiden aiheuttamiin ilmiöihin olleen aina ja yhä edelleen olevan kielteinen. Kannabista hän ei kuitenkaan miellä huumeeksi lainkaan - se on yleistymässä oleva käsitys.

Istunto eteni kömpelösti. Ehkä siinä voisi nähdä jotain huvittavuuttakin, mutta enää ei huvita pelleillä vakavilla asioilla: joku kertoi tosijutun jostain maalaisnuorukaisesta, joka oli vetänyt itsensä hirteen jäätyään kiinni pilven-



poltosta, koska ei kestänyt syyllisyyttään - kohtuuttoman kova kohtalo suhteessa asian todelliseen "rikollisyyteen", vai mitä?

- Minkälaisia määriä? Oliko nää ihan kokonaisia savukkeita vai pala?

- Eiku piippu kiersi.

Joku syytetyistä jo kiusaantui: -Haluan että tarkennetaan vähän, mikä on tämä "pala". Ei se oo niin yksiselitteinen juttu. Se on sosiaalinen hetki. Ei sitä kukaan tee eikä tarjoo - se vaan syntyy siinä ja lähtee sitten kiertämään. Ei kukaan voi varmuudella sanoa, ku- ka sen on väsannyt, mutta nähtävästi jostain syystä vain on, että jos istuu ringissä ja maistaa piipusta, vaarantaa vapautensa.

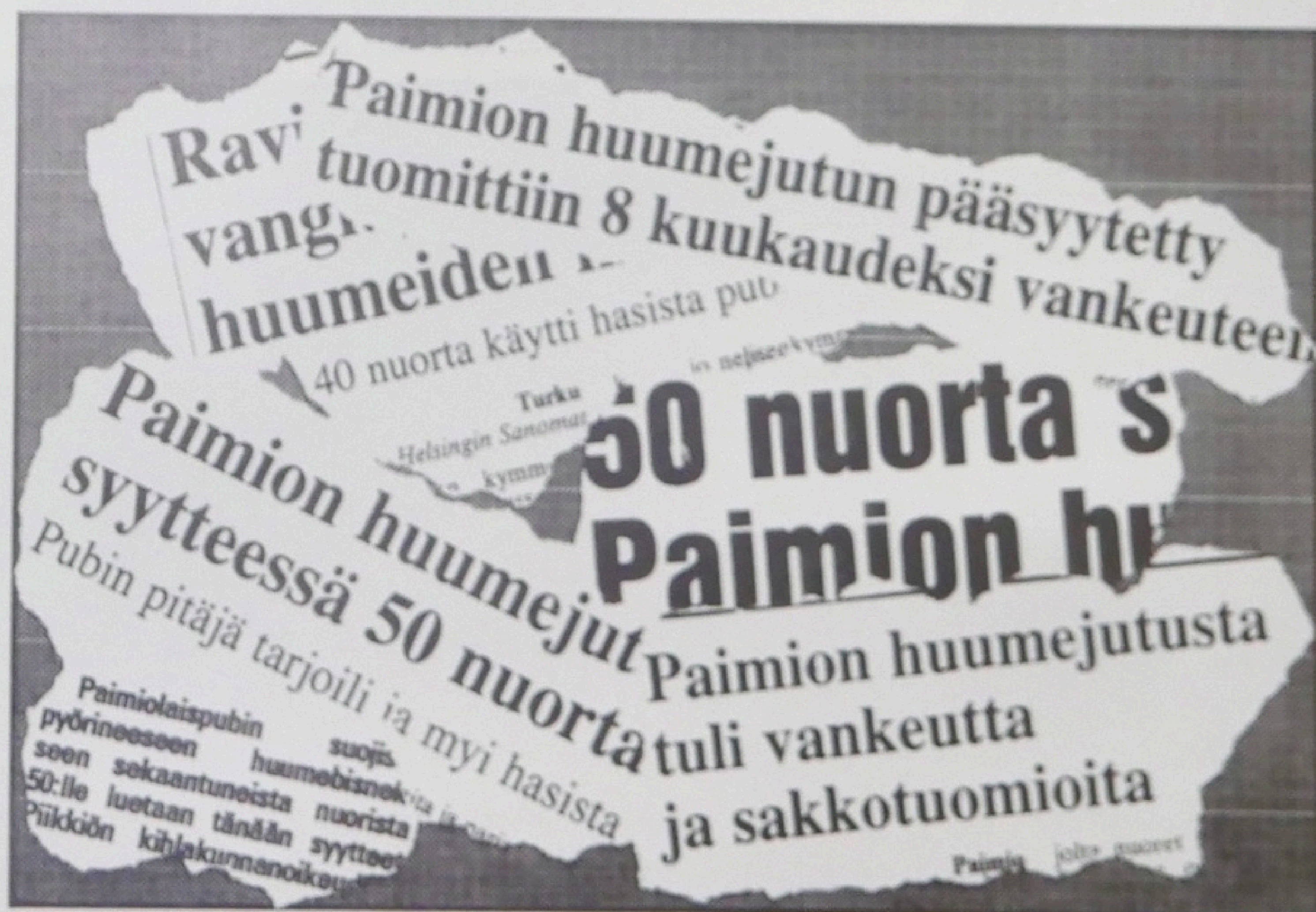
Luovutuksista sekä myynneistä yritettiin myös udella, mutta sehän tapahtuu usein ystävien seurassa ja opastuksel-

la, ja onhan "vihreä kulta" maailman paras kauppatavara. "Näitä tuotteita ei tarvitse kaupitella tai tyrkyttää kenellekään, eikä myöskään houkutella kokeilemaan", ilmaisi joku.

- Tapauksen saama valtava kielteinen julkisuus on vaikuttanut raskauttavasti tuomioihin, epäilee Kuusela, joka vaikutti syytetyistä vahvimmalta kestä- tämään yleisen ryöpytyksen.

Kohtuutonta kärsimystä ja haittaa täl- laisesta menettelystä koituu yleensä aina myös perheelle. Asiaan täysin syyttömät ja osattomat vaimot, lapset ja muut lähiomaiset, pahimmassa ta- pauksessa jopa tuttavapiiri, saattavat joutua ankariin paineisiin.

- Ihan käsittämätöntä! , ilmaisi joku katkeruutensa - "Ihan ku oikeuden halventamista!"





# Hemp-Aid kokosi 50000 yrtin ystävää

*TUOKSUU KUIN ...?* otsikoi *High Times* pääkirjoituksensa heinäkuun numerossaan. Viisikymmentätuhatta yhteenkokoontunutta ihmistä ei voi olla väärässä. Näin monta yrtin ystävää nimittäin kokoontui Atlantan Marihuanafestivaalille 11. huhtikuuta tänä vuonna. Tapahtuma oli suurin kannabiksen laillistamiliikkeen historiassa. He tulivat kuuntelemaan musiikkia, polttelemaan vähän yrttiä veljiensä ja sisartensa kanssa ja vaatimaan kannabiksen laillistamista. Pääesiintyjänä oli Suomessakin käynyt **Black Crowes**-yhtye. Festarit olivat loistava solidaarisuuden osoitus näinä skeptisismin aikoina. Tilaisuuden optimismi henkii toivoa järjen voitosta pohjoiseen Urpolandiaankin.

Musiikki ja marihuana ovat aina muodostaneet voimakaksikon. Kolmekymmentäluvulla pilvi elähdetti jazzareita. Kuusikymmentäluvulla rokkarit jatkoivat perinnettä ja 70-luvulla musiikkifestarit ja ruoho olivat jo itsestäänselvyys - ikäänkuin niin olisi aina ollut: rock, ruoho, rakkaus.

Black Crowes:n basisti **Johnny Colt** tokaisi Atlantan Piedmont Parkin keikan jälkeen: "Tiedätekö, mikä tässä festarissa oli pielessä? Sitä kutsuttiin marihuana-festivaaliksi (Pot Festival). Itse asiassa sitä olisi pitänyt kutsua *Hamppufestivaaliksi*!" *High Times*in päätoimittaja **Steve Bloom** tokaisi, että kutsutaan tilaisuutta **Hemp-Aidiksi**.





# Miksi ei saisi kasvattaa hamppua!

*Timo Larmela*

Puhuttaessa vapaasta kannabiksesta vastustajat ovat usein esittäneet, että jos pienen määrän hallussapito ei olisi rikos, niin aine pitäisi kuitenkin hankkia jostain ja tällä tavoin tuettaisiin rikollisuutta, koska myynti kuitenkin on kiellettyä. Laillinen myynti taas katsotaan mahdottomaksi, koska se sotii Suomen solmimia kansainvälisiä sopimuksia vastaan. Vaikka laillistaminen pitäisikin tapahtua kautta linjan tuotannosta kuluttajalle, niin jätetään tämän pohtiminen nyt ja tarkastellaan ratkaisua, joka on toteuttamiskelpoinen tässä ja nyt, ja joka helpottaisi osin asioita.

Ratkaisu on hampun kotikasvatuksen salliminen. Kriitikko voi tässäkin vedota kansainvälisiin sopimuksiin, jotka kieltävät viljelyä. Argumentti ei ole kestävä, koska sopimuksien tarkoittama viljely tarkoittaa suurimittaista tuotantoviljelyä. Tuskin kukaan vakavissaan uskoo, että Suomea syytettäisiin sopimusten rikkomisesta, jos Hampun kotiviljely omaan käyttöön olisi sallittu. Väitän, että jos nykyisiä Suomen huumestikostilastoja hampun viljelystä esitellään kansainvälisesti, niin reaktio on säälivän huvittunut. Niistähän löytyy yhdestä takavarikoidusta kasvista kymmeniin takavarikoituihin kasveihin vuodessa olevia tuloksia. Uskon, että poliisi ei halua saattaa itseään naurunalaiseksi esittelemällä tällaisia tuloksia.

Vaikka ei saataisi aikaan lakiakaan, niin kotikasvatuksen voisi sallia *de facto*. Ihmisten annettaisiin kasvatella hamppua omiin tarpeisiin siihen puutumatta. Nykyinenkin laki sallisi tämän, koska vähäpätöisistä rikoksista ei tarvitse lähteä syyttämään. Luulisi myös poliiseilla olevan omanarvon-

tunnetta ja ammattiylpeyttä sen verran, että kieltäytyvät osallistumasta turhauttavaan toimintaan käyttämällä ihmisten kukkaharrastuksia. Oikeiden rikosten torjunnassa luulisi riittävän haastavampaakin tekemistä.

Omaan käyttöön tuleva kotikasvatus ei tue rikollisuutta - päinvastoin. Rahaa ei virtaa pimeille markkinoille eikä päädy kasvattamaan järjestäytyntä rikollisuutta eikä niitä lukuisia kahaikoita, joita maailma on pullollaan. Samalla kosketus rikollisuuteen, joka välttämättä seuraa, jos pilveä hankkii ostamalla, vähenee. Pimeät huume-markkinat välttämättä synnyttävät myyjien ja ostajien välille liittosuhteen, joka tukee rikollisuutta. Kontaktit tuovat ostajien ulottuville usein myös varastettua tavaraa yms. eli tavara liikkuu.

Laadunvalvonta pettää pimeillä huume-markkinoilla - piittaamattomat ihmiset lisäävät ahneuksissaan pilveenkin ties mitä aineita, jotka voivat olla haitallisia terveydelle. Vuosien varrella on tullut nähtyä monella



tavalla pilattua pilveä (mitähän niidenkin ääliöiden päässä on liikunut!?). Kasvattamalla itse omat pilvensä voi ainakin olla varma sen puhtaudesta. Itse asiassa suurimman terveysvaaran minkä tahansa aineen kohdalla muodostavat pimeät markkinat, joilla liikkuu vaarallisia aineita. Ne aiheuttavat suurimman terveyshaitan.

Kannabiksen laadulla on muutenkin merkitystä. Pimeiltä markkinoilta ostettava aine on usein huonosti varastoitua, vanhaa, ja Suomeen usein tulee laatuja, jotka eivät kelpaa muualle Eurooppaan. Huonojen laatuojen vaikutuskin on usein huono: todella *stoned*. Voi olla, että joku pilveä vuosia käyttänyt ei edes tiedä, minkälainen olotila on *high*. Joku tietysti sanoo, että sehän on hyvä, koska käyttö loppuu. Negatiiviset vaikutukset eivät ainakaan kohteen kannalta ole mukavia ja saattavat myös johtaa kokeilemaan jotain vaarallisempaa huumetta, koska pilvi ei kolahda - tämän ei pitäisi olla vastustajankaan edun mukaista. Itse kasvatettu pilvi on aikankin tuoretta ja vaikutukseltaan hienoa.

Jonkun vastustajan mieleen nousee varmaan uhkakuva kasvatuksen riistämismisestä käsistä. Vaara ei ole todellinen. Ensiksikin kasvatusta omaan käyttöön vaatii tietoa ja työtä - paneutumista harrastukseen. Ei marihuana itsestään kasva. Harrastusta voi verrata kotiviinin valmistukseen, joka pysyy tietyissä puitteissa, vaikka välineitä, tietoa ja tarveaineita on jollaisen saatavilla. Sama koskee kotioluen tai sahdin valmistamista. Toiseksi harvat omistavat suuria pelloja tai kasvihuoneita eli kasvatuksen puitteet jäävät vaatimattomiksi: kotona sisällä tai mahdollisesti pihannurkalla. Suo-

men kesä on myös lyhyt, joten pääosa kasvatuksesta tapahtuisi sisätiloissa - ihmisten asunnoissa. Tuntien Suomen asuntojen koon, niin kovin suuriin kukkakomeroihin ei ihmisillä yksinkertaisesti ole mahdollisuutta. Suurimittainen myyntiin tarkoitettu toiminta paljastuisi yhtä helposti kuin nykyäänkin.

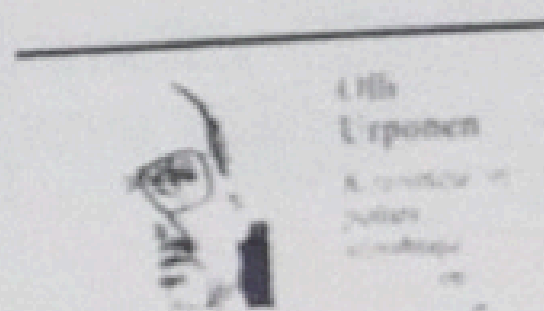
Filosofiselta kannalta kenelläkään ei ole oikeutta määrätä ihmisen ajatuksia ja mielentilaa, eikä niitä tapoja, joilla hän vaikuttaa ajatuksiinsa ja mielentilaansa, jos se ei aiheuta vaaraa muille. Yhteiskunta ei omista yksilöä eikä voi määrätä hänen päänsä sisällöstä. Yhtä vähän ulkopuolisilla ihmisillä on siihen oikeus. On todella vaikea nähdä, mihin logiikkaan perustuu kielto, että ei saa nauttia jotain luonnontuotetta, erityisesti jos sen on itse hankkinut kasvattamalla siemenestä. Nykyään on periaatteessa kahden vuoden vankeusuhka olemassa pilven kasvatamisesta omaan käyttöön ja sen nauttimisesta. Ei edes äärimmäisistä itsensä tuhoamisen yrityksistä ole mitään uhkaa olemassa eli laki ei kiellä myrkyttämisestä itseään tai yrittämisestä itsemurhaa, tai hitaammin pilaamasta terveyttään huonolla ravinnolla ja elintavoilla tai saattamasta itseään vaaralle alttiiksi kiipeilemällä vuorilla tai vaeltelemalla erämaissa. Kaksinaismoralisesti valtio samalla pitää yllä huumemonopolia (alkoholi), joka on sen taloudelle välttämätön, vaikka alkoholi on monin verroin vaarallisempi, huume kuin kannabis. Kielto kasvattaa itselleen hamppua ja nauttia siitä on niin totaalisesti ristiriidassa yksilön autonomian, kaikkien yksilön perusoikeuksien, perustuslaillisten oikeuksien ja eettisten normien kanssa, että sitä ei voi missään olosuhteissa hyväksyä.



# Huumepoliisin utopia

Risto Mikkonen

## Poliisi tavoittelee huumeetonta yhteiskuntaa



Olli Urposen artikkeli 11.8.1992 Helsingin Sanomissa voisi kritisoida monesta kohtaa, kuten porttiteoriasta, jonka Urponen itse kiistää heti esitettyään tämän jo monesti kuopatun teorian. Kuten aina hyvissä artikkeleissa, otsikko tiivistää sanoman, ja sitä haluankin ruotia.

Huumeeton yhteiskunta on utopia, mielikuvituksen luoma mallivaltio, jota ihmiskunnan historia ei tunne. Tai sitten esitettävä ajatus perustuu pelkälle semantiikalle: jotkin aineet, joilla on psyykkisiä tai fyysisiä vaikutuksia, määritellään huumeiksi, mutta hyvin paljon aineita jää tämän määrittelyn ulkopuolelle.

Tämä jälkimmäinen tehtävä on tietysti etukäteisrajoituksen takia helpompi. Mitä enemmän luokittelemme aineita huumeiksi, sitä isompi ongelma meillä on - ja päinvastoin. Strategian omaksumaa henkilöä voi hyvin kutsua kyy-nikoksi, sillä hän ei todellisuudessa kuitenkaan välitä ihmisten hyvinvoinnista saatikka ihmisten kyvystä hyvään, vaan ainoastaan omasta rajatusta leikkikentästään.

Utooppisia yhteiskuntia ovat tällä vuosisadalla lähteneet toteuttamaan muutamat hyvin tunnetut henkilöt kuten Hitler ja Lenin. Utopian toteuttaminen vaatii ihmisten enemmistön tahdon tukahduttamista - tällaisen esilletuoja tai toteuttavaa henkilöä kutsutaan kansanomaisesti natsiksi.

Huumeettoman, so. utooppisen yhteiskunnan vastakohta voisi olla inhimillinen yhteiskunta. Päästäksemme moraalisen ulottuvuuden yli voisimme ajatella, että ajatuksen sisältämän suljetun yhteiskunnan vastakohta on avoin yhteiskunta. Tämä on yleensä sekä totaalisten että ns. liberaalien yhteiskuntamallien tavoite, mutta käytetyt välineet ovat johtaneet enemmän tai vähemmän suljettuihin malleihin. Välineet ovat syöneet tavoitteet.

Sopimukset ovat politiikan tekemisen välineitä. Urponen vetoaa valtiomme allekirjoittamista kansainvälisistä sopimuksista ainoastaan muutamiin. Useissa mainitsemattomissa päällimmäisinä tavoitteina ovat ihmisten hyvinvointi ja vapaus. Nämä ovat hyvin voimakkaasti korreloivia ulottuvuuksia, so. hyvinvoinnin lisääntyminen ja vapauden laajentuminen kytkeytyvät toisiinsa. Sinisilmäinen huumeettomaan yhteiskuntaan pyrkiminen ei välttämättä lisää kumpaakaan tavoitteista, ei varsinkaan vapautta.



## Torstin mietteitä

Sensaatilehdessä **NYKY-POSTI 8/1992** on "perinteinen" juttu *Sinunkin lapsesi voi joutua HUUMEHELVETTIIN*, jossa huumestikotoimiston johtaja **Torsti Koskinen** tekee "paljastuksen" ja antaa pedagogisia neuvoja.



"Torsti Koskinen on nallekarhumaisen lempeä mies, joka selvästi välittää asiakkaistaan. - Sosiaali- ja terveyshallitus menee omaa, byrokraattista tietään. Se on ainoa taho, johon meillä ei ole toimivaa yhteyttä, huumeidiilereidenkin kanssa on paremmat välit."

Jos välit STH:een ovat noin huonot, niin siihen on varmaan syynsä - mitkähän? Jos A tarvitsee B:tä ja B A:ta, syntyykö molempinpuolisesta riippuvuudesta hyvät välit?

"Torstin kasvoille leviää hymy, kun hän kehottaa vanhempia suukottelemaan ja halaamaan lapsiaan, sillä kannabis haisee vielä 24 tuntia käytön jälkeenkin. Tuoksu on imelä ja poikkeaa tupakan hajusta selvästi."

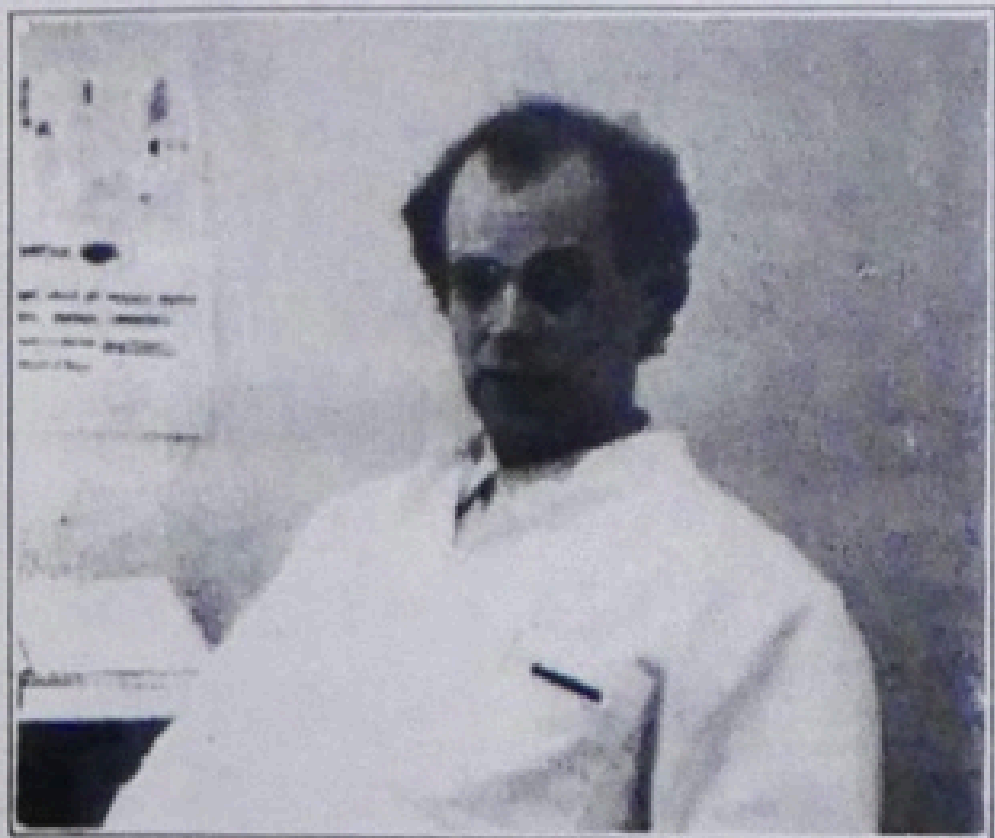
Me kehotamme vanhempia halaamaan ja suukottelemaan lapsiaan aina ja ilman taka-ajatuksia, näin lapsi voi välttyä todellisilta huumeongelmilta ja paljolta muultakin.

"Äiti soitti minulle hädissään, tietämättä mitä tehdä. Annoin hänelle 15 vapaaehtoisjärjestön numeron, jotka auttavat tässä tilanteessa. Meni jonkin aikaa ja hän soitti uudelleen, kun antamastani neuvosta ei ollut hyötyä. Pyysin häntä soittamaan silloin kun hän oli varma, että pojalla oli huumeita mukanaan. Pelästyimme pojan pidättämällä hänet huumerikoksesta syytettynä. Sillä kertaa pelkkä kuulustelu riitti saamaan kaverin irti aineista, Torsti nauraa ja saa minut ymmärtämään, että hän tekee tätä työtä rakkaudesta ihmiseen."

Suosittelimme teoksen *Shokkipedagogiikan perusteet* kirjoittamista ja mietimme hiljaa keinon vaikutusta äidin ja lapsen välisen luottamussuhteen kehitykseen.

### Antaisitko tämän lääkärin hoitaa itseäsi

Lääkäritkin ovat tietenkin ihmisiä, mutta lääkärin sanaan luottaisi mielellään. Luottamus lääkärin asiantuntemukseen voi monestakin syystä saada kolauksen. *Suomen Vanhempainyhdistyksen IRTI HUUMEISTA ry.* lehdessä **LÄHEINEN 2/1992** kirjoittaa Espoon nuorisosaaman lääkäri **Elias Panelius**:



Elias Panelius.

"Huumaavan vaikutuksen jälkeen alkavat vieroitusoireet suurimmillaan noin 8 tunnin kuluttua poltosta jatkuen lievinä, mutta mittavina vielä 2-4 vrk. Oireita ovat mm. rauhattomuus, uni-häiriöt, hikoilu, lievä kuume, ulosteen löysyys, lihas- ja suo-



likrampit, ärsyyntyneisyys ja aluksi ruokahaluttomuus - myöhemmin makeannälkä ja jano."

Jos diagnoosit ovat tällä asemalla samaa luokkaa, niin silmätulehdus hoidetaan varmaan niin, että pistetään keinomunuaiseen, poistetaan umpisuoli ja annetaan sädehoitoa käpylisäkkeeseen.

Jos näette partaisen pilviveikon, niin vetäkääpä parrasta, käteen jää varmaan irtoparta. Panelius kirjoittaa:

"Kannabista satoja kertoja ottaneilla nuorilla miehillä ilmenee parrankasvun heikkoutta ja kasvu palautuu toisille vasta vuosia lopettamisen jälkeen".

### Eila järkyttyi

Em. yhdistyksen kantava voima ja em. lehden päätoimittaja Eila Grönroos kirjoittaa samassa lehdessä EURADin (EUROpe Against Drugs) vuosikokouksesta ja järkytyksestään:

"Sunnuntaipäivälle oli järjestetty excursio-ohjelmana matka Amsterdamiin tutustumaan coffeeshopeihin ja ns. ruiskunvaihtopaikkoihin.

'Olemme järkyttyneitä' oli yhteinen kommentti. 'Emme osanneet kuvitella mitään tällaista. Palattuamme kotimaahamme tulemme julkisesti puhumaan tästä häpeällisestä piittaamattomuudesta mitä Hollannin hallintoviranomaiset osoittavat salliessaan kansalaisiensä joutua kansainvälisen huumekaupan ja -teollisuuden orjiksi. Tulemme kehoittamaan kansalaisiamme olemaan matkustamatta tällaiseen maahan ja vaadimme Hollannin hallitusta välittömästi muuttamaan epäonnistuneen huume politiikkansa."

Moniin coffeshopeihin tutustuneena reaktiota ei voi ymmärtää muuten kuin, että ennakkoluulot todella voivat pahasti vääristää ihmisen ympäristön havainnointia. Jos siisteistä, rauhallisista ja viihtyisistä kahviloista saa tuonlaatuksen sätkyn, niin astuminen suomalaisen lähiökapakan ovesta sisään ilmeisesti johtaisi välittömään kuolemaan järkytyksestä aiheutuneeseen shokkiin.

### Ruokakoukussa

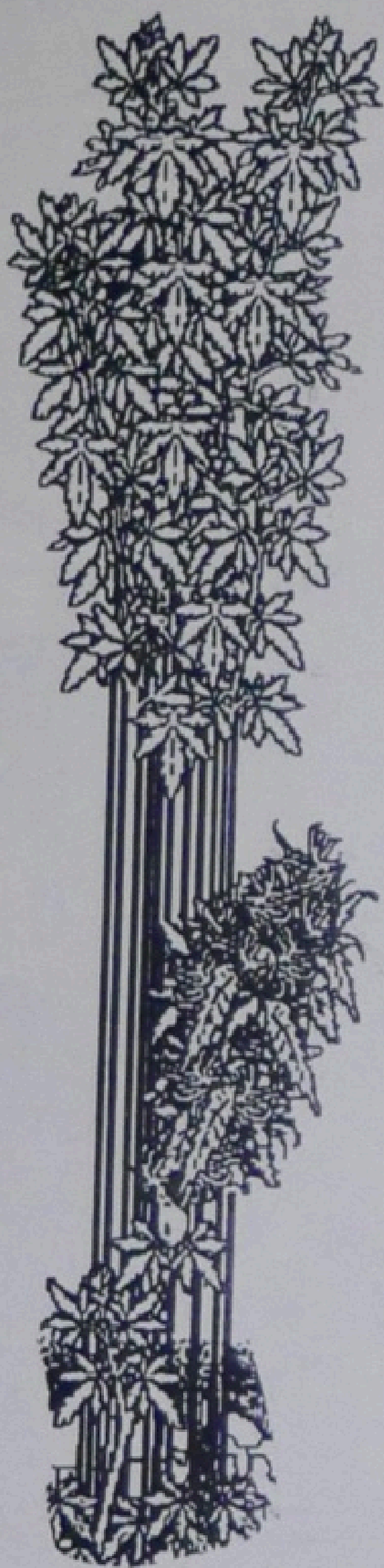
Helsingin Sanomat kirjoittaa 19.9.1992 *Nimettömistä Ongelmasyöjistä*, joka on toiminut Suomessa 11 vuotta. Ohjelma on lainattu AA:lta eli Nimettömiltä alkoholisteilta; sana alkoholi on korvattu sanoilla *ongelmasyöminen* tai *ruoka*. Koukuun jääminen ei mitenkään liity huumeisiin, vaan koukuun voi jäädä mihin vain kuten Gagliostro-setä viime numerossa ansiokkaasti kertoi.

Eräs jäsen kertoo: "Tämä oli sananmukaisesti viimeinen oljenkorsi. Elämä meni sellaiseksi, että kiloja tuli lisää ja masennus lisääntyi. Lopulta ei voinut enää käyttää muuta kun narufarkkuja kun mitkääm vaatteet ei sopinu päälle. Kotona olo oli lähinnä lojumista, mä olin makuuasennossa, join kahvia ja tupakoin. Yöllä mun oli pakko mennä keittiöön ja sitten mä söin mitä vaan, sokeria kerralla melkein puoli kiloa tai tuubillisen sinappia tai paistinöljyä, ihan mitä vaan.

Mä olin kaiken aikaa masentunut, Mitään ei jaksanut tehdä. Jopa auton pissapojan säiliön täyttäminen tuntui saavutukselta."







## THE SACRED SMOKE



Pygmy  
ingesting  
dagga /  
marijuana  
smoke

Urpo ja Eila, ollaan nyt loogisia. Eiköhän ruoka pitäisi kriminalisoida. Ruokarikoksesta (käyttöä, välittämistä tai myyntiä) sakkoja tai korkeintaan kaksi vuotta vankeutta. Jotta saadaan törkeä ruokarikos, pitäisi määritellä vaikka voi, maito, kananmunat ja suklaa erittäin vaarallisiksi ruoiksi. Eiköhän siitä tulisi pelotetta ja syöminen täällä loppuisi ja päästäisiin tästäkin ongelmasta.

### Ruotsi hamppuun nähden omavarainen

Kirjoittaa **Helsingin Sanomat 11.9.1942** lainaten Göteborgissa 10.9. päivättyä STT:n uutista - näin ennen.

" Ruotsi on *Göteborgs Morgonpostin* kertoman mukaan päässyt melkein riippumattomaksi varsinaisen hampun maahantuonnista. Tämä on tulos viime vuosien aikana koko maassa suoritetuista koeviljelyksen luontoisista viljelyksistä. Aloite hampun viljelemiseen tehtiin jo ennen sodan puhkeamista, mutta viljelemiseen päästiin oikeastaan vasta viime vuonna. Nykyisin viljelee hampua noin 1000 maanviljelijää yhteensä noin 2000 hehtaarin alalla. Viime vuonna oli viljelysala vain 175 hehtaaria. 2000 hehtaarin alan lasketaan voivan peittää Ruotsin normaalian hampun tarpeen, mutta viljelmiä tullaan varmasti lisäämään ensi vuonna. Silloin on myöskin Ruotsin hampunviljelijäin yhdistyksen hampunmuokkauslaitokset Katrineholmossa ja Visbyssä valmistuneet, ja jo ensi vuonna voidaan saada markkinoille ruotsalaisesta hampusta valmistettua sidelankaa sekä köysiä, säkkejä ja kalastusvälineitä."

### Konsertti pelasti kääpiöturnauksen

Seuraavassa välähdys maailman katoavista kansanperinteistä eli nykyajan tarina siitä kuinka valtakulttuuri jyrää alleen vasta-, ala-, alkuperäis-, vaihtoehto- ja muut kulttuurit. Lainausta on **Helsingin Sanomista 15.6.1992** palstalta *Maailman ihmisiä*.

"Kamerunin sademetsien uhanalaisen kääpiöväestön hyväksi pelattu jalkapalloturnaus olisi mennyt rahallisesti pannukakuksi ilman turnauksen päätteeksi järjestettyä popkonserttia.

Lähes 10 000 ihmistä ahtautui pääkaupungin Yaounden stadionille lauantai-iltana pidettyyn konserttiin. Kääpiöiden jalkapallootteluita kävi katsomassa vain muutama kymmenen ihmistä. Loppuottelua seurasi viitisenkymmentä ihmistä. Sen voitti *Lomien puhvelit*. Turnauksen järjesti Kamerunin tunnetuin jalkapallotähti **Roger Milla**.

Tuskin 150 sentin mittaisiksi kasvavat pygmipelaajat kertoivat toimittajille, etteivät he olleet syöneet juuri mitään turnauksen aikana, vaan viettäneet suurimman osan ajasta lukkojen takana stadionin kellarissa. Monet olivat silti selvästi innoissaan ensi vierailustaan suurkaupunkiin, uutistoimisto Reuter kertoi.

Jos ruosta oli pulaa, niin tupakasta ei ollut, sillä eräs savuke-tehdas oli yksi turnauksen tukijoista. Yaoundeen tuodut 126 kääpiöpelaajaa tupruttelivat järjestäjien antaman tiedon mukaan 3200 savuketta päivässä eli vähän toista askia mieheen. *'He ovat tottuneet polttamaan hampua kotonaan metsässä'*, kerrottiin.

Kamerunin kääpiöiden määrä on supistunut nopeasti. Heitä on tällä hetkellä vain runsaat 30 000."

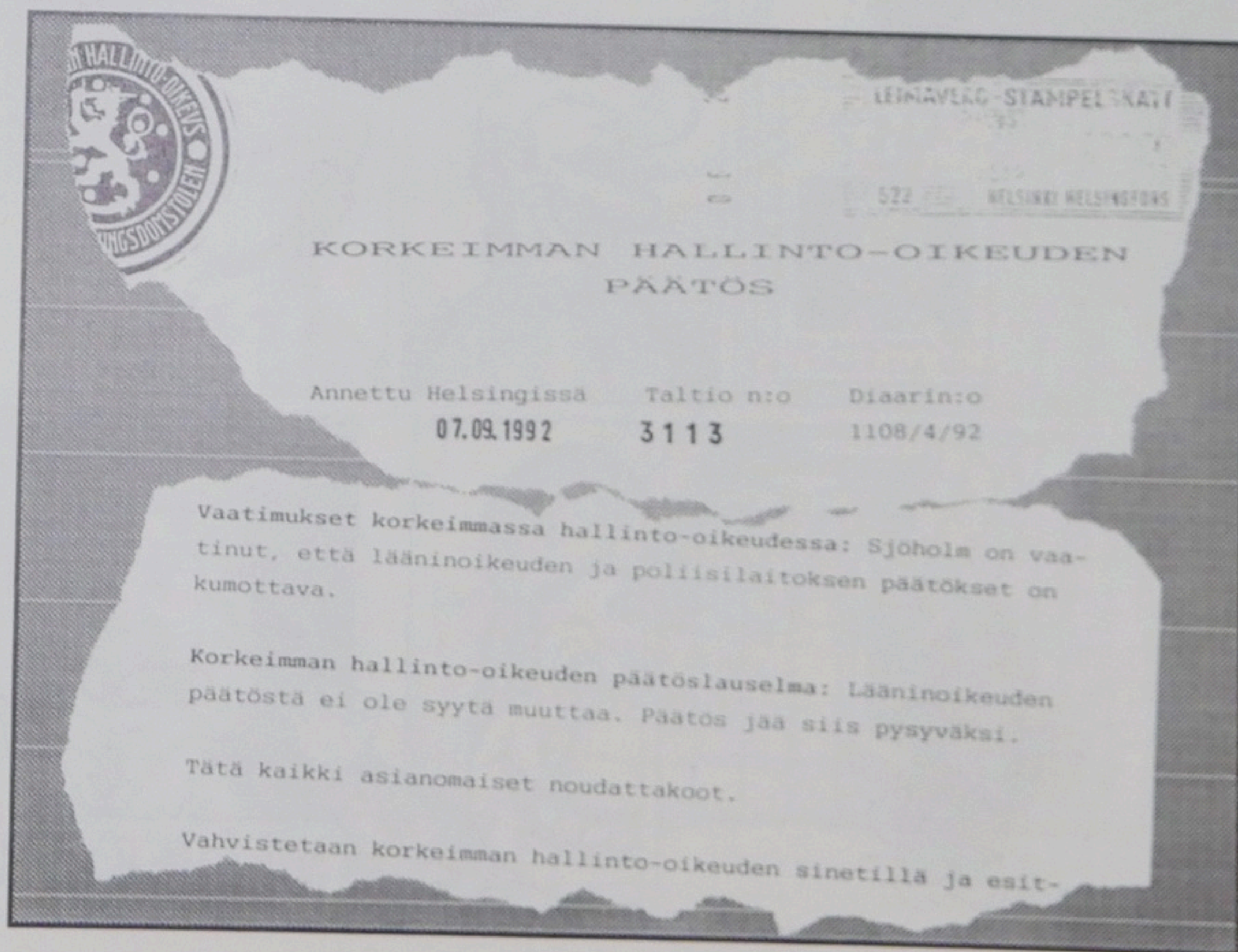


# Ajokorttikiusaa II

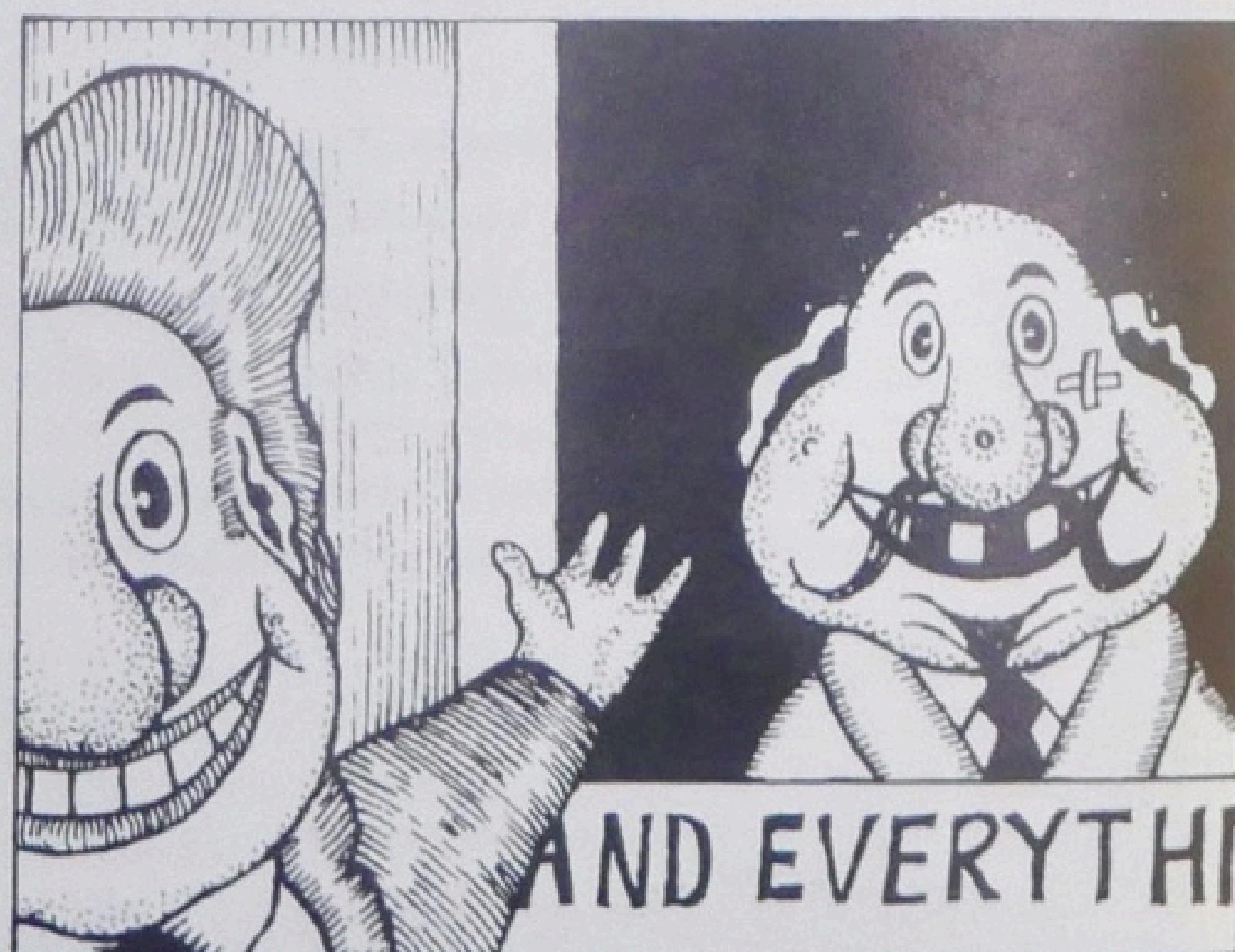
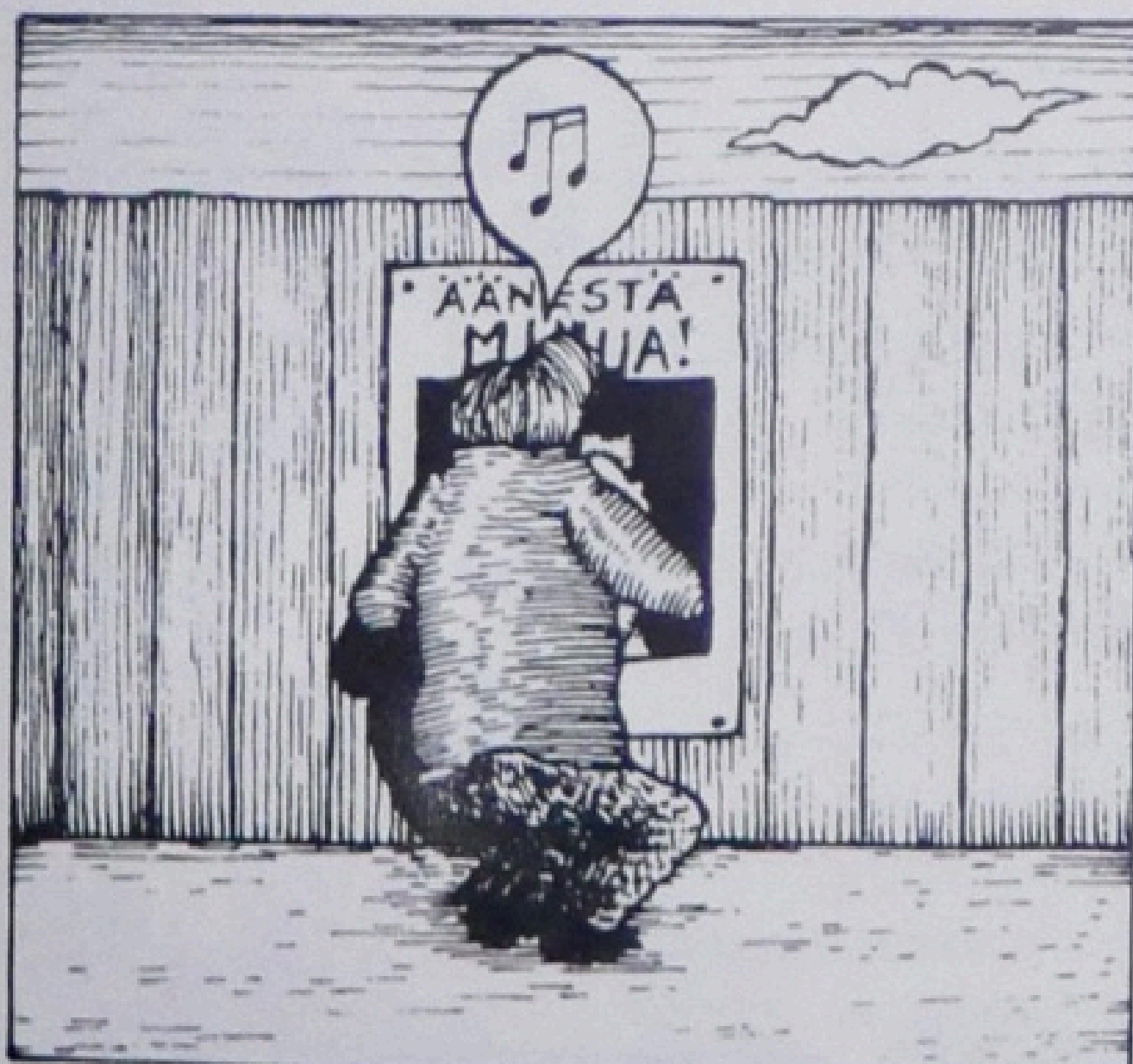
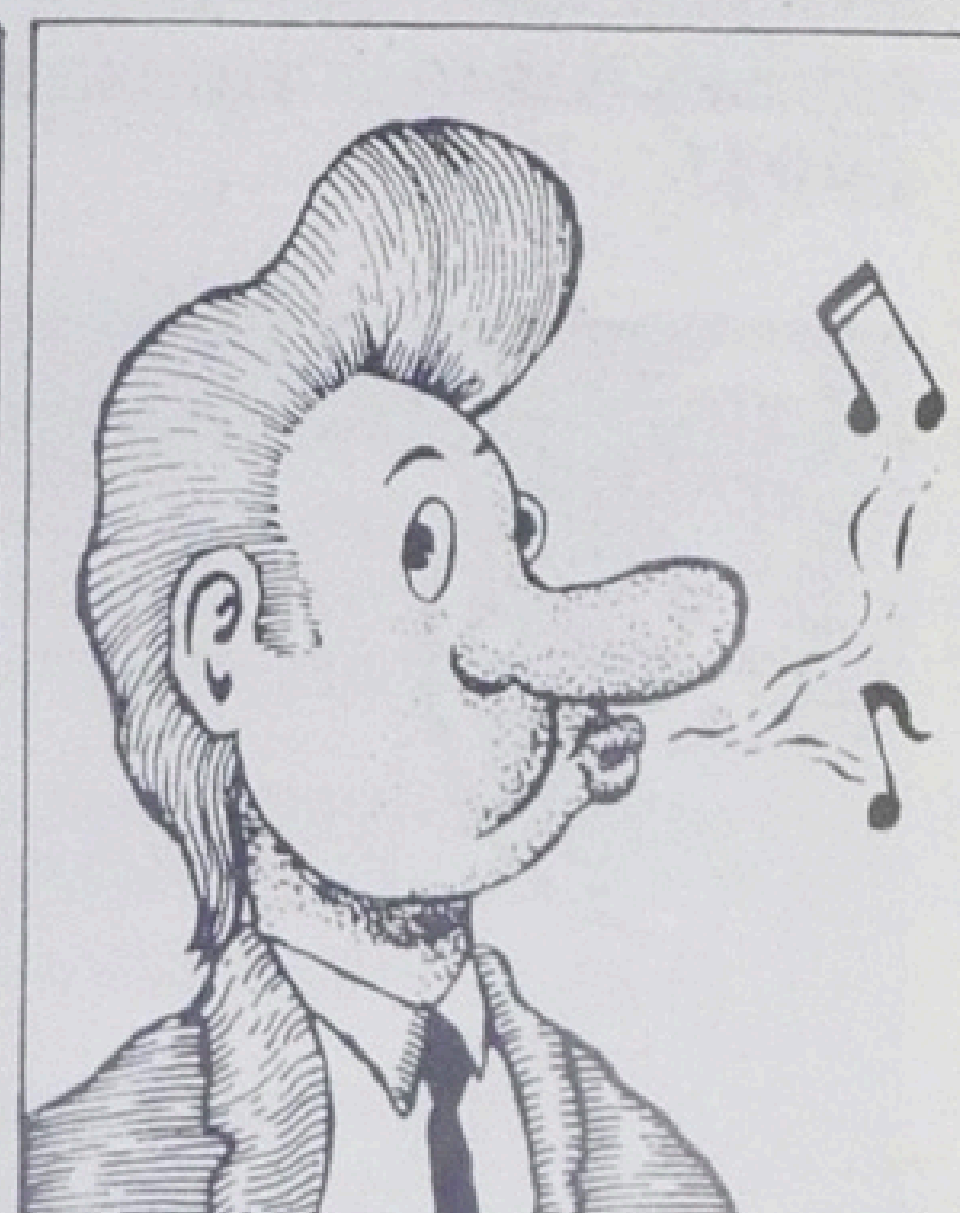
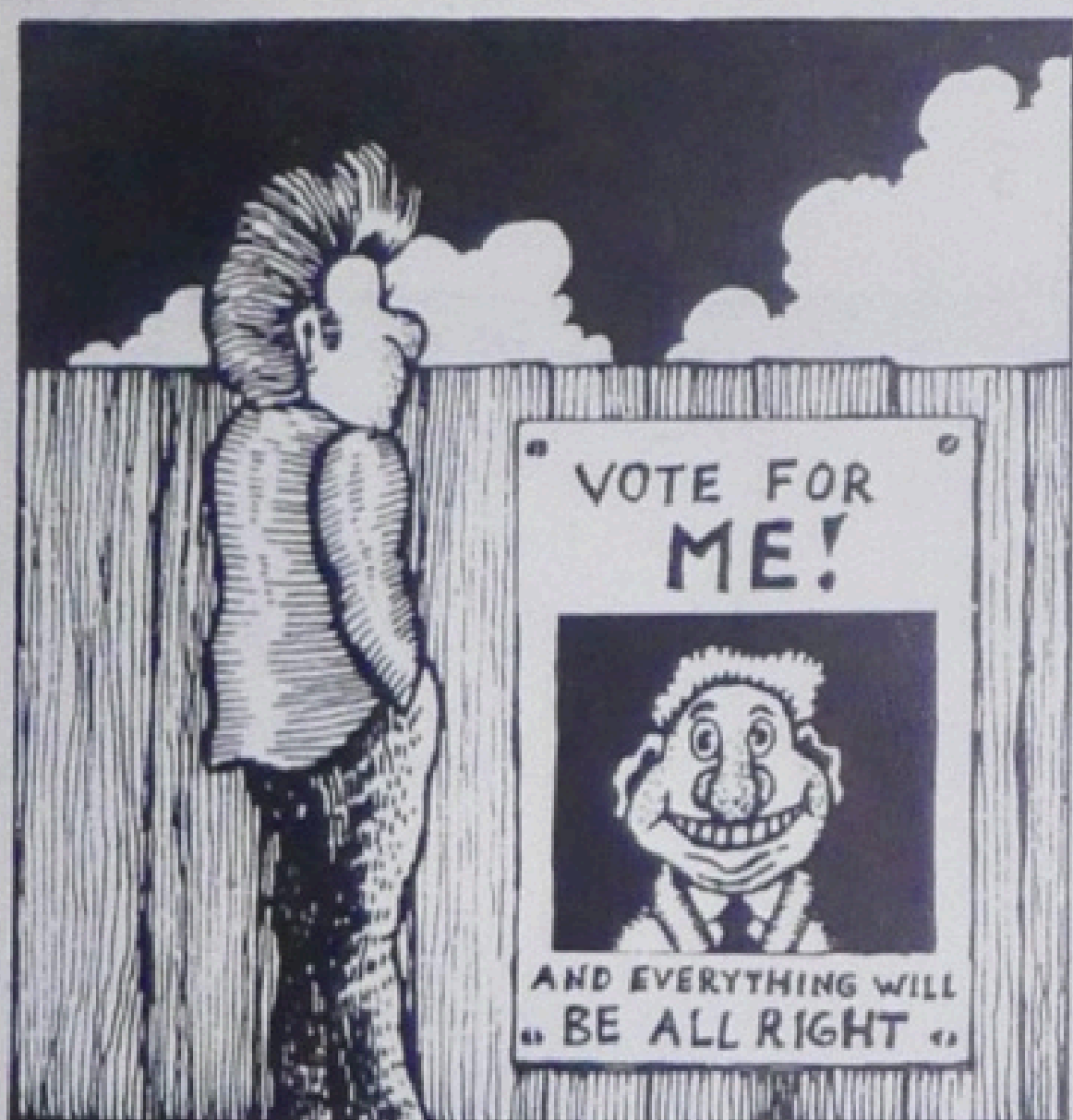
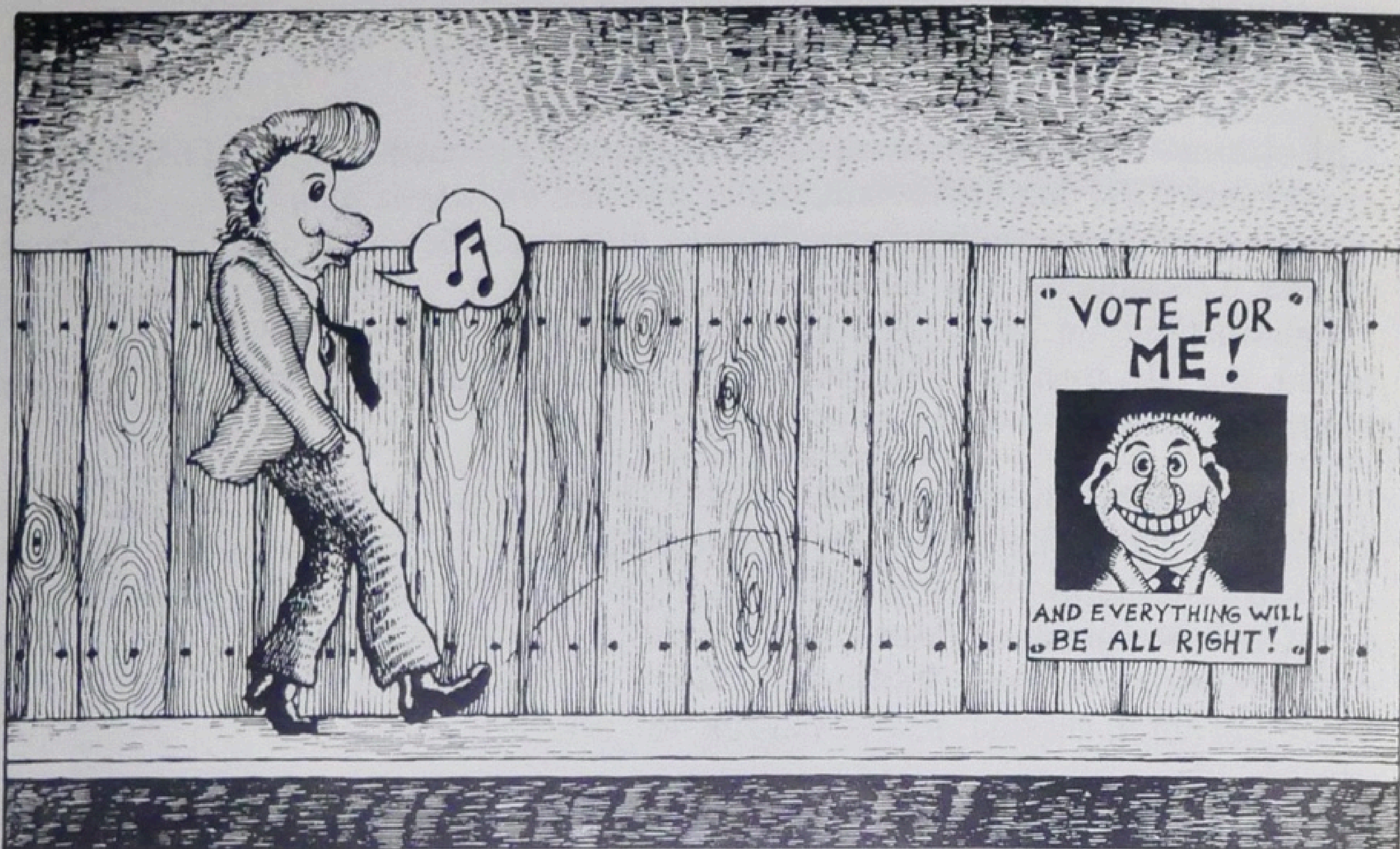
Kerroimme viime numerossa Ollin ajoluvan peruuttamisesta. Olli tuomittiin syyskuussa 1991 kannabiksesta, mutta missään vaiheessa häntä ei syytetty autolla ajosta kannabiksen vaikutuksen alaisena, eikä siitä edes ollut puhe koko prosessin aikana. Lokakuussa tuli kutsu ajokorttitoimistoon, ja Ollin kortti otettiin pois. Toimiston johtaja sanoi, että korttia voi ehkä yrittää anoa takaisin vuoden kulluttua, jos Olli pystyy osoittamaan, että hänen asenteensa kannabikseen on muuttunut.

Olli valitti lääninoikeuteen 30.10.1991. Lääninoikeus hylkäsi valituksen 16.1.1992. Olli valitti korkeimpaan lääninoikeuteen 9.3.1992. Se hylkäsi valituksen 7.9.1992: "Lääninoikeuden päätöstä ei ole syytä muuttaa. Päätös jää siis pysyväksi". Esittelijänä oli **Matti Tuomisto** ja päätöksen tekemiseen ovat ottaneet osaa hallintoneuvokset **Rikkonen, Rihto, Ojanen, Degener** ja **Ignatius**. Näin valtio kai sitten säästää: päätös maksoi 460 mk.

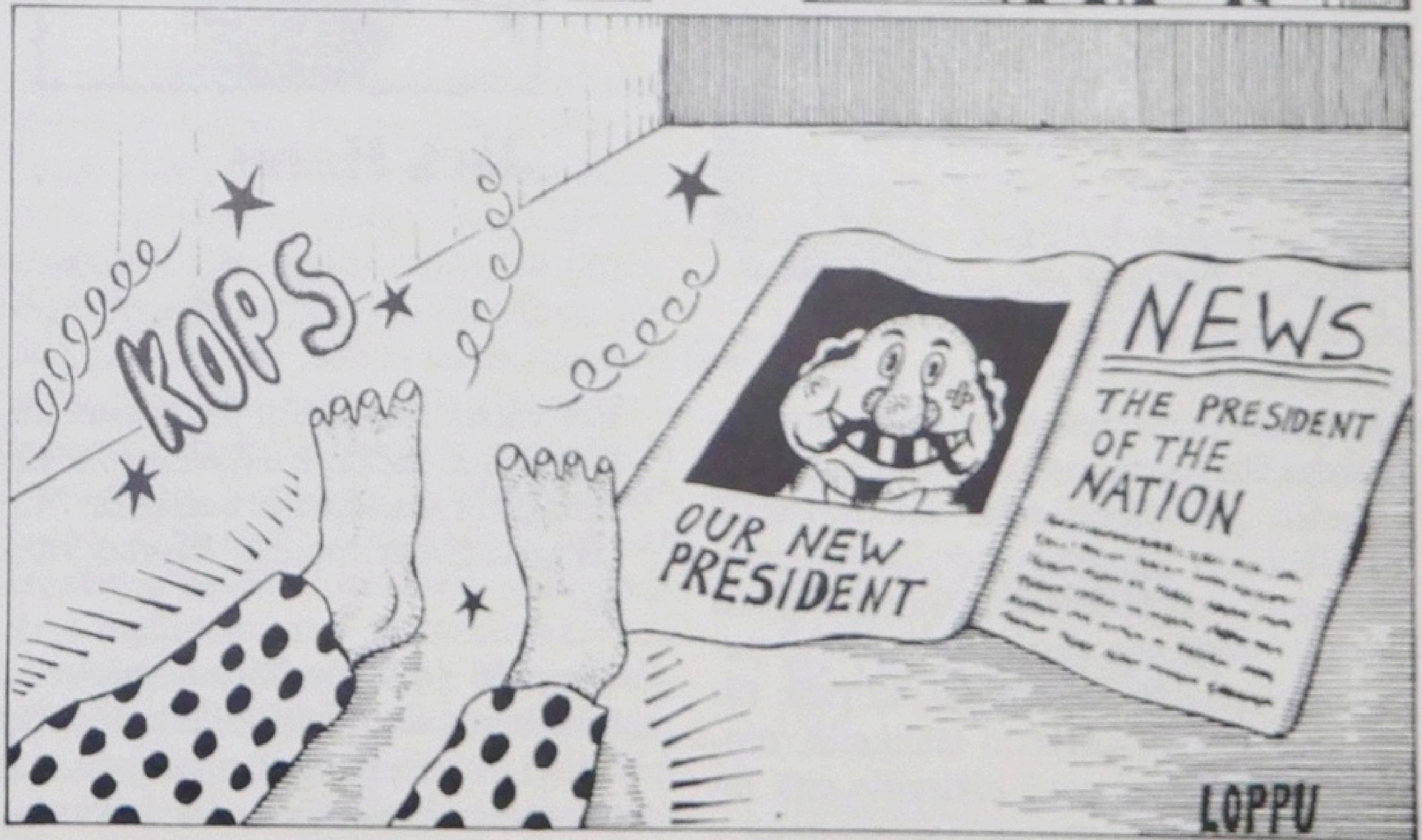
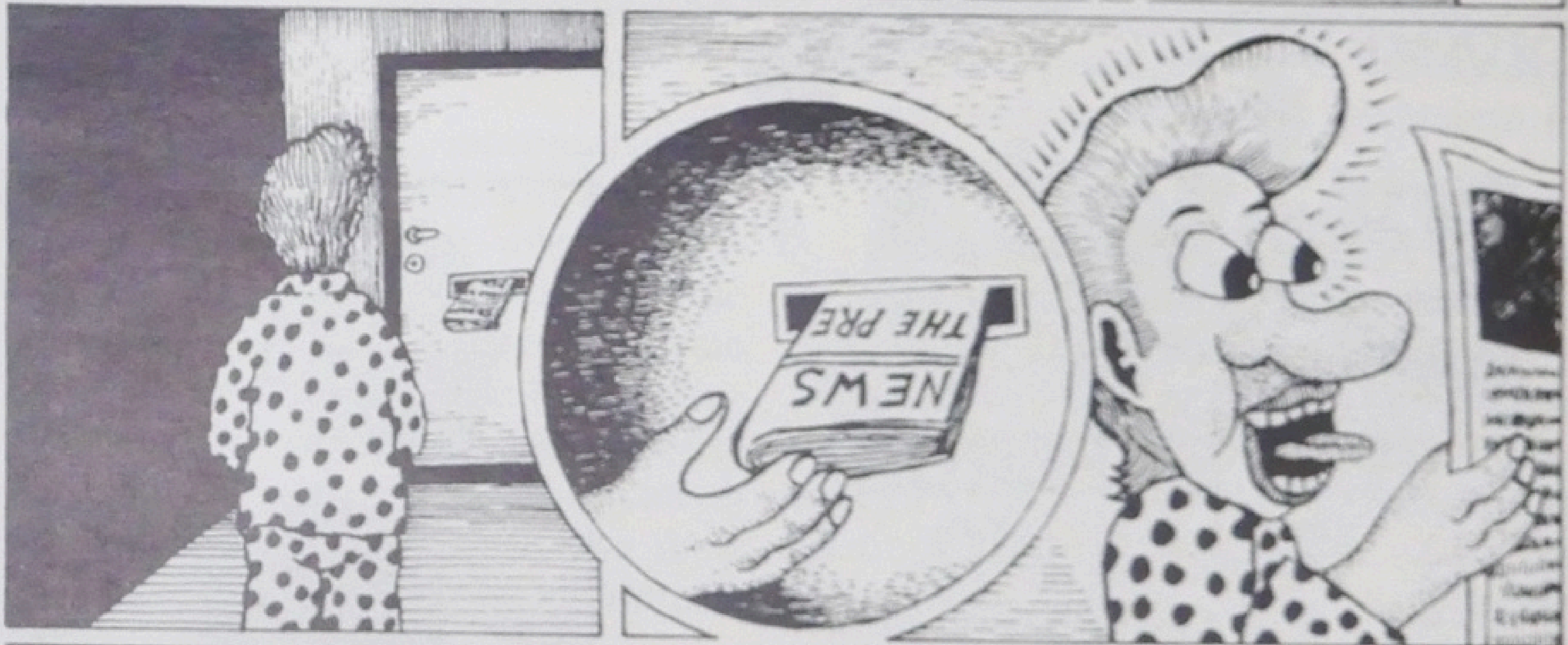
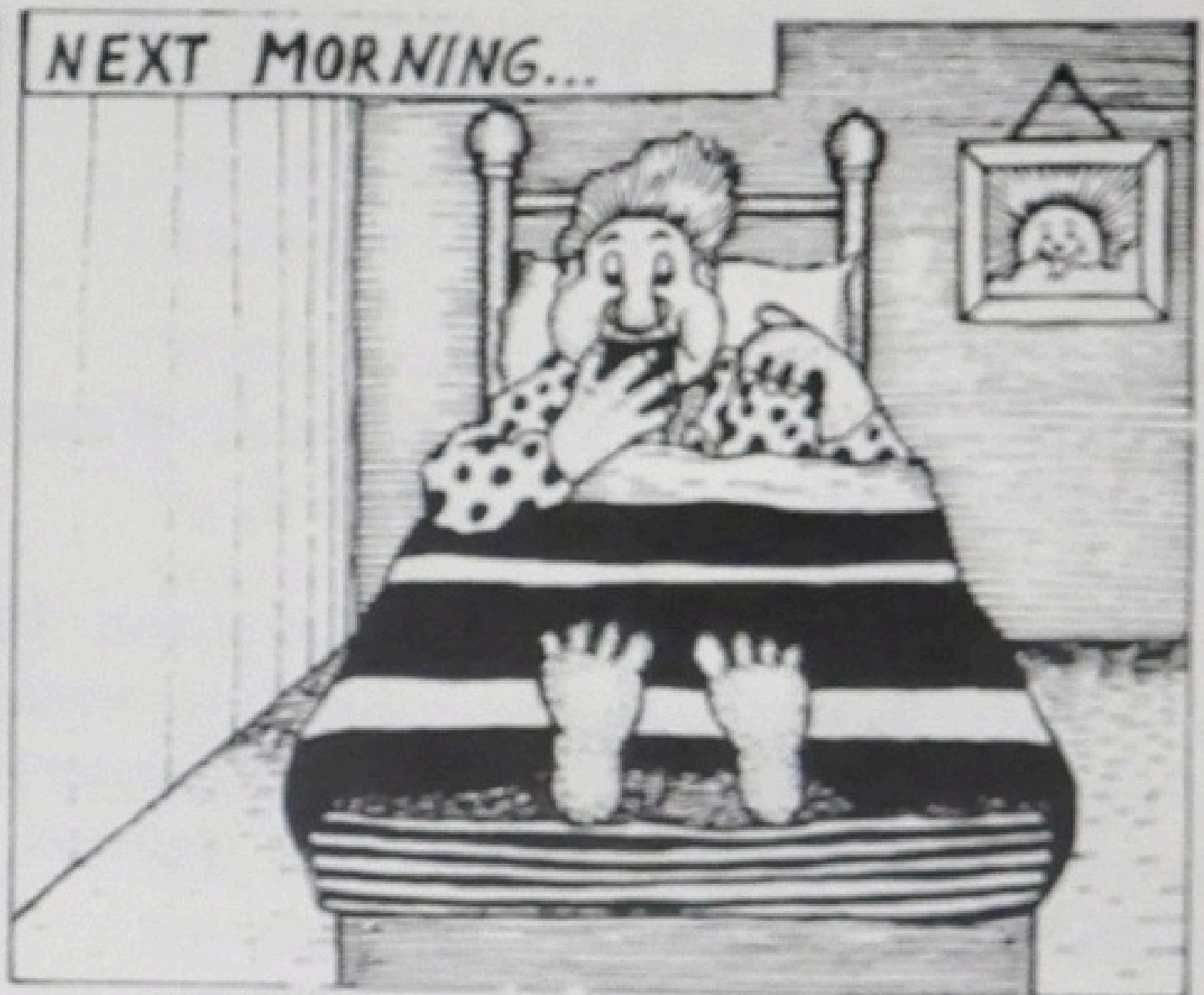
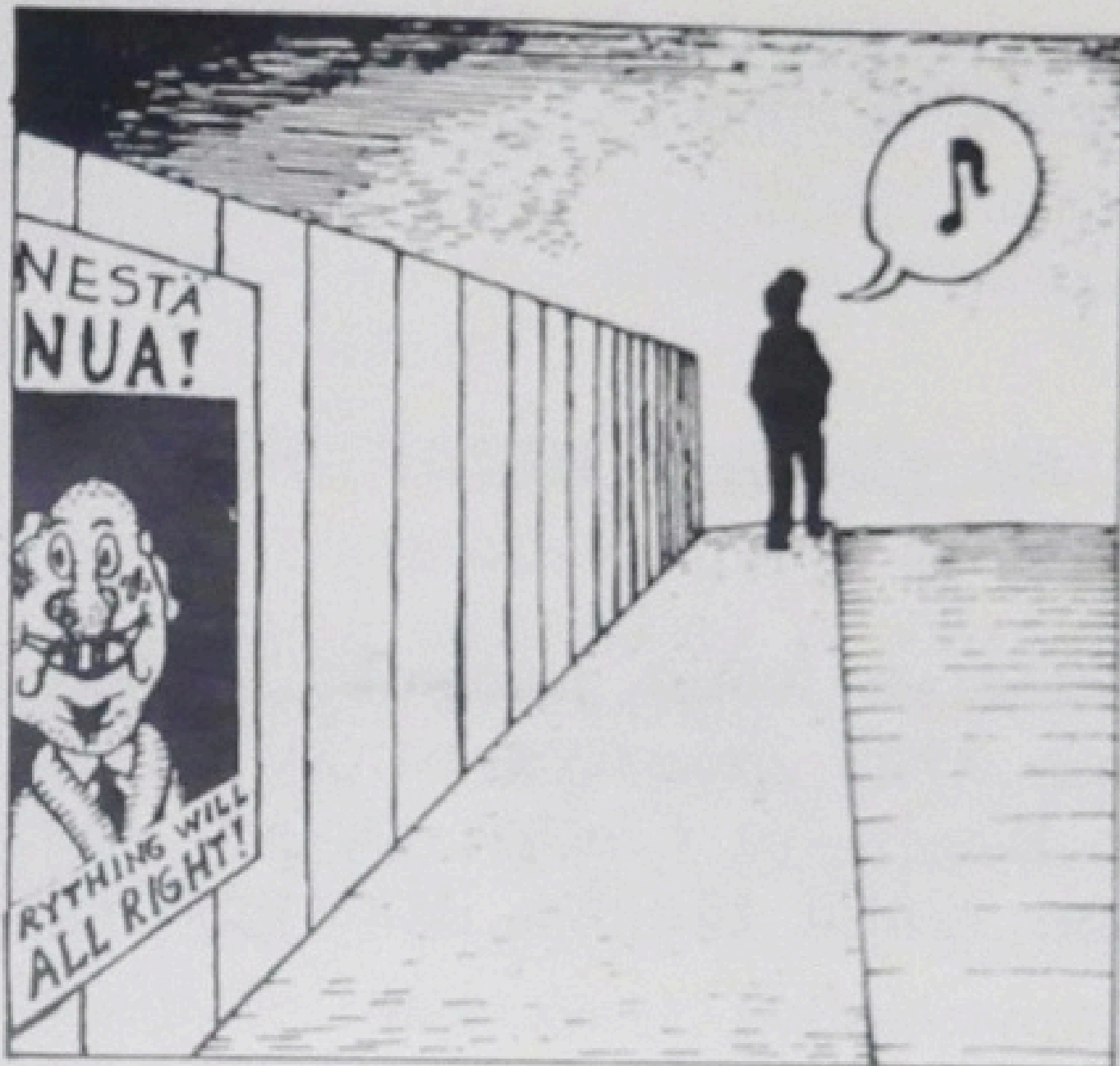
Suomessa siis voidaan tuomita ankaraan rangaistukseen ilman, että tuomittua on koskaan edes syytetty siitä, mistä häntä rangaistaan. Jos sanot, että käytät kannabista, korttisi voidaan mielivaltaisesti ottaa pois. Tämä on Suomea vuonna 1992!











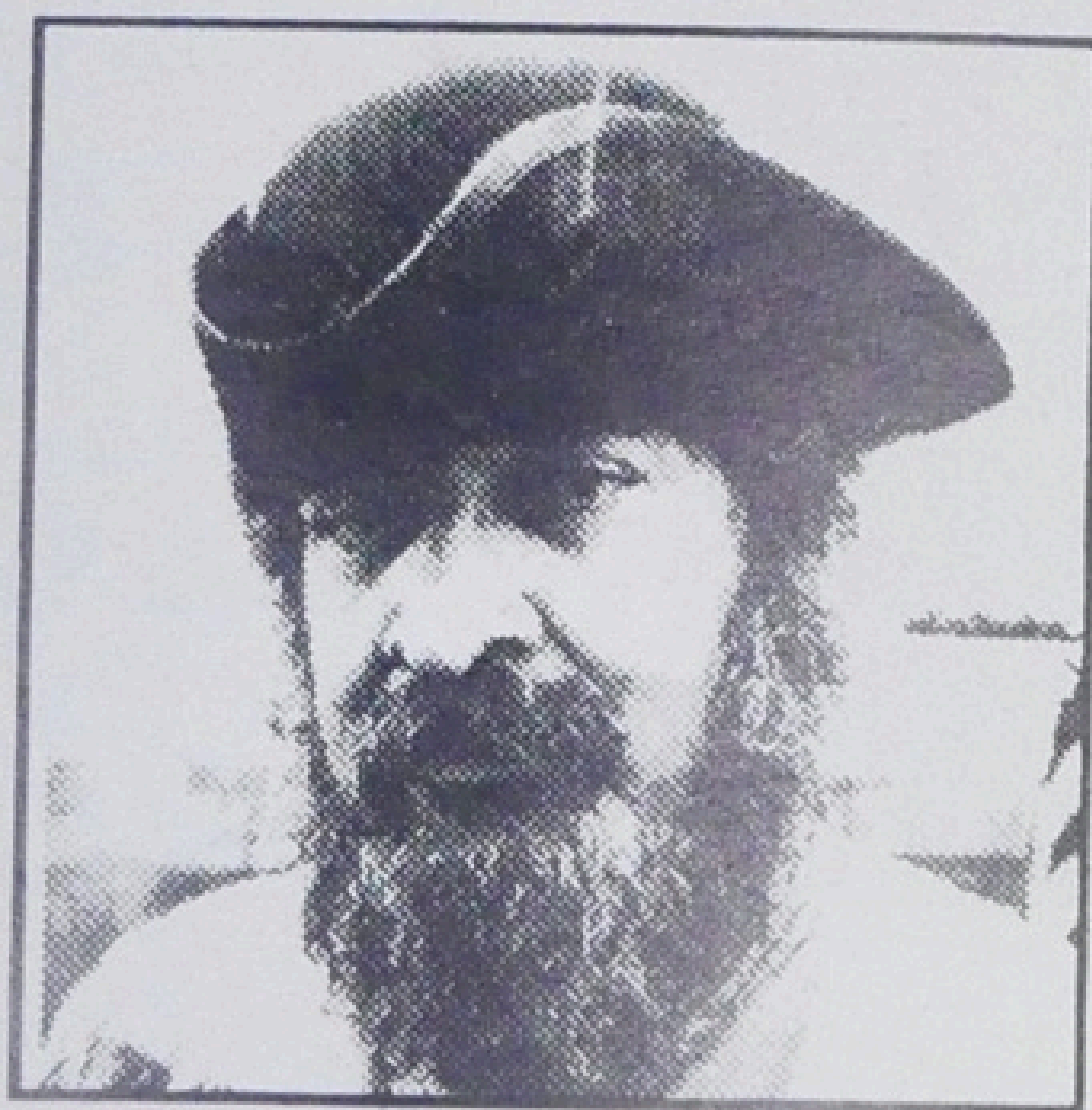
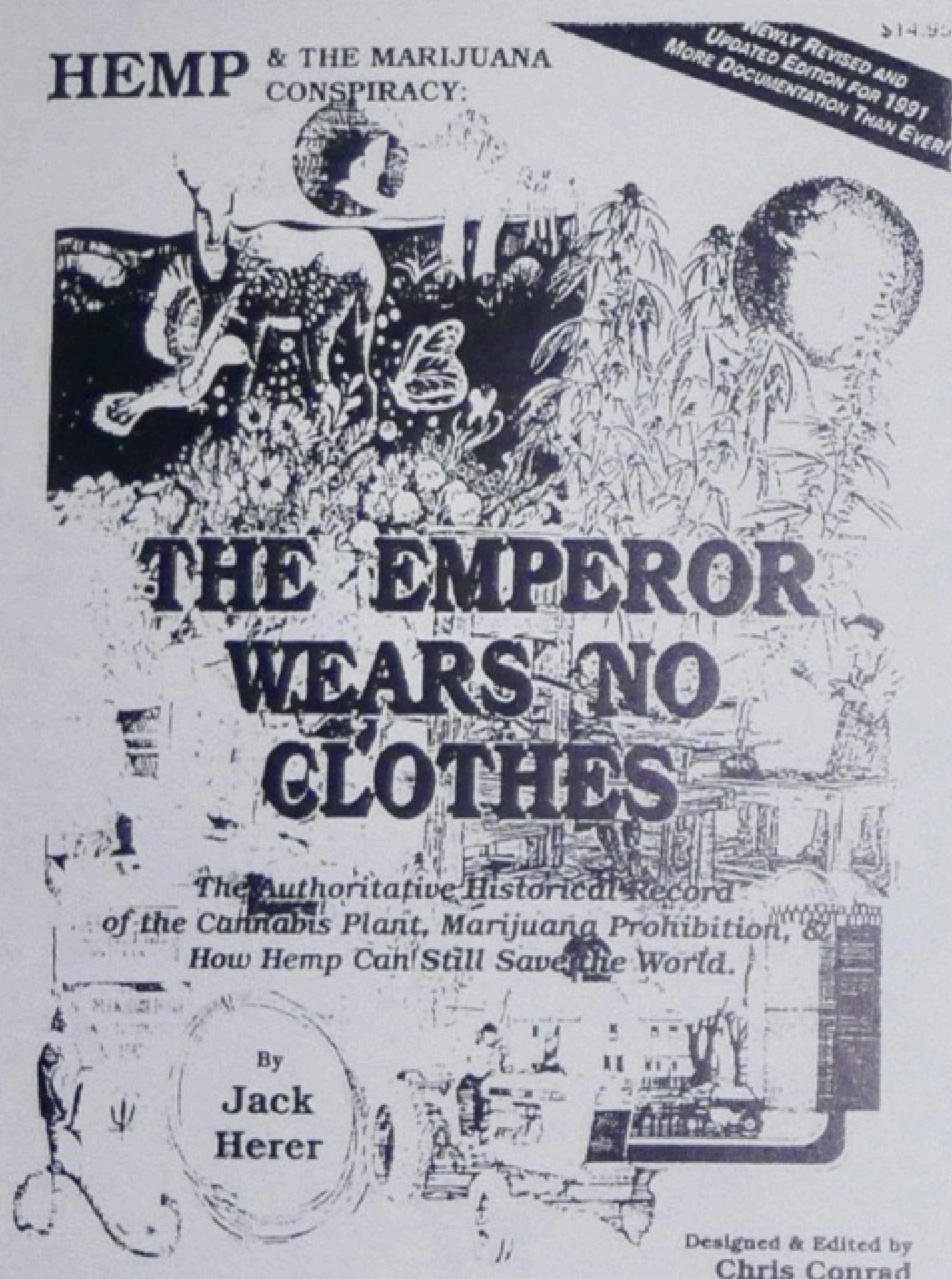


# Keisarin uudet vaatteet

## One

Jack Herer: *The Emperor Wears No Clothes*, HEMP Publishing, 1991, ISBN 1-878125-00-1.

Jack Herer on amerikkalainen laittoman asian puolesta kapinoija. Hererin ensimmäisen kerran vuonna 1985 ilmestyneen ja ansaittua huomiota herättäneen *The Emperor Wears No Clothes*-kirjan tuorein (1991) uusittu ja korjattu painos on täällä tänään, Hamppu-lehden arvosteltavana.



Jack Herer

Kirja alkaa mielenkiintoisella yleiskatsauksella hampun historiaan ja jatkuu varsin perusteellisella selvityksellä kasvin eri käyttömahdollisuuksista. Hamppu on todellakin monipuolinen kasvi: siitä saa purjeita, kuituja, paperia, erilaisia tekstiilejä, köysiä, öljyä, energiaa, erilaisia lääkkeitä, monelaista ruokaa sekä eläimille että ihmiselle, rakennusmateriaaleja sekä hyvät fiilikset. Kaikki nämä käydään

läpi varsin asiallisesti ja perusteellisesti ja ennen kaikkea uskottavasti. Herer heittääkin maailmalle haasteen: "Koet-takaa todistaa meidän olevan vääräs-sä."

Kappale neljä on kirjan mielenkiin-toisimpia: siinä käsitellään niitä muu-toksia ja keinoja, joilla hamppu saatiin aikanaan kiellettyä. Amerikkalaiset propagandistit W.R. Hearst ja Har-



ry **J. Anslinger** jättävät Torstin ja Eilan kakkoseksi täysin mielipuolisilla väitteillään. Nämä propagandatekstit ovat hauskaa - ja toisaalta kammottavaa - luettavaa.

Kannabiksella on hyvin monia terapeuttisia ominaisuuksia, ja se on tehokas monien sairauksien ja vaivojen lievittäjänä. Tämä tuskin on kenellekään uutta, mutta ainakin allekirjoittanut yllättyi siitä sairauksien määrästä, joihin kannabis auttaa: astma, viherkaihi, kasvaimet, pahoinvointi, epilepsia, MS jne. Herer käsittelee nämäkin yksitellen ja huolellisesti.

Hampun kaltaisella monipuolisella kasvilla on ollut varsin suuri merkitys eri aikojen kulttuureille, joten on selvää ja järkevää, että tällekin seikalle on varattu tilaa. Hampun asemasta maailmalla eri aikoina on hyvin mielenkiintoista lukea, ja samalla on pelottavaa huomata, että valtaa käyttävät tahot eivät ole toisissa asioissa juuri inhimillistyneet sitten inkvisitiion päivien.

Amerikkalaiset huumeita vastustavat järjestöt kuten *Partnership For A Drug-Free America* ym. saavat Hereriltä ansaitsemaansa negatiivista huomiota yllin kyllin. Moisten järjestöjen häpeämätöntä ja valheellista linjaa tarkastellaan jälleen tehokkaasti, ja myös julmasti. Myös Eila Grönroosin hengenheimolaisten suuret oppi-isät ja muutenkin "luotettavat tiedemiehet" kuten **Gabriel Nahas** ja **Robert Heath** ja heidän totaalisen epätieteelliset menetelmänsä ja tutkimuksensa käydään huolellisesti läpi. Herer käsittelee myös varsin monta tutkimusta, jotka antavat ymmärtää, että hasiksen poltto ei aiheuta aivovaurioita, amotivaatio-syndroomaa, rikollisuutta, hi-

moa koviin aineisiin tai muuta vastaavaa. Arvatkaapa, onko poliisi koskaan kertonut näistä tutkimuksista ihmisille Amerikassa (tai Suomessa).

Yllämainitut asiat on mahdutettu noin 90 sivuun, ja kirjan seuraavista 90 sivusta on koetettu tehdä hampusta kiinnostuneen ihmisen aarreaitta; sieltä löytyy tutkimustuloksia, lehtiartikkeleita, haastatteluja, pila- ja sarjakuvia jne jne. Jos näiden lukeminen kiinnostaa, niin vähintään hyvä suurennuslasi on pakollinen. Suosittelen kuitenkin suurentavan kopiokoneen käyttöä, jos sellainen jostain löytyy; valitettavan moni kirjan loppuosan teksteistä on aika huonosti luettavissa.

Kaiken kaikkiaan Emperor on erittäin hyvä teos, vaikkakin sekä allekirjoittanut että päätoimittaja kaipasivat joissakin kohdissa hieman enemmän täsmällisyyttä. Lähdeviitteitä on lähes joka kappaleen perässä niin mahdoton määrä, että tunnollisinkaan hakija tuskin löytää puoliakaan niiden mainitsemista kirjoista. Jos Hererillä kerran on ollut lähteiden mainitsemat tutkimustulokset ja sen sellaiset itsellään, olisi ne voinut aivan hyvin painaa sellaisenaan kirjaan. Tästä huolimatta suosittelen Emperoria lämpimästi jokaiselle, joka sen käsiinsä jostain saa. Amerikasta Emperoria löytyy monestakin paikasta, lisäksi ainakin Amsterdamista on todistettavasti ostettu Emperoria. Yksi varmasti toimiva tilausosoite on:

HIGH TIMES BOOKS  
P.O.BOX 410  
Mt. Morris, IL 61054  
USA

Hinta \$14.95. Postimaksut muutaman dollarin luokkaa.



Sano vain nyt

# JUST SAY NOW

The signatories to this petition call upon the Home Secretary to recognise that the overwhelming weight of evidence demonstrates that the cultivation of cannabis has promoted criminality, conflict and more harm to the community than its use ever has. On behalf of the citizen

Cannabis smoking is a common feature of British life. The number of people estimated to have used cannabis in this country is now generally recognised to be in excess of 5 million. More people smoke cannabis than go to football matches, visit art galleries or go to church on Sunday. The people who use it are from all walks of life, all age groups, all social classes and all sections of the community. They do not fit any conventional stereotype — in fact they are all breaking the

Arvovaltaisessa *The Times*-sanomalehdessä julkaistiin perjantaina 24.7. koko sivun laillistakaa kannabis-ilmoitus *Just Say Now*. Vetoomuksen oli allekirjoittanut 213 julkisuuden henkilöä. Tasan 25 vuotta sitten julkaistiin samanlainen. Sen organisoijana oli silloin SOMA. Tämän organisoijana on RELEASE, joka toimii Isossa-Britanniassa mm. kannabiksen laillistamiseksi.

*The Times* käsittelee aihetta myös pääkirjoituksessaan todeten jo otsikossa, että kannabiksen kieltolain kumoaminen on kovasti myöhässä. Lehti kirjoittaa kannabiksen lainsuojattomaksi julistamisen olevan enemmän kuin historiallinen omituisuus, ja johtaneen vakaviin sivuvaikutuksiin. Pohdittuaan nautinto- ja huumavien aineiden kieltämistä ja sallimista eri aikoina lehti tulee päätelmään, että yhteiskunnan suhtautuminen huumeisiin ei ole muuta kuin määrättyjen aineiden lisäämistä kiellettyjen aineiden luetteloon tai siitä poistamista.

Kannabiksen kieltolakia ei kuitenkaan käytännössä pystytä ylläpitämään, sitä rikkoo jatkuvasti suuri osa väestöstä. "Lait, jotka eivät nauti laajaa hyväksyntää, vähentävät lainkunnioitusta", *The Times* toteaa. Lehti näkee ongelmana "valtavan teollisuuden, jonka tuotanto ja jakeluketju toimii lain ulkopuolella ja avoimesti halveksii sitä". Tämä lisää ja ylläpitää rikollisuutta ja puolisoitilaallisia ryhmiä mm. Pohjois-Irlannissa. Toisin kuin Suomessa poliisit näkisivät tervetulleena kiellettyjen aineiden listan radikaalin karsimisen.

Lehti toteaa asiallisen keskustelun kuitenkin olevan vaikeaa, koska huumeisiin liittyvät tabut ovat niin voimakkaat; vertailukohtia historista on mm. USA:n alkoholin kieltolain historia tai homoseksuaalisuuden dekriminialisointi.

Pääkirjoituksensa lopuksi lehti toteaa, että on mitä oudointa, että vielä 25 vuoden jälkeen kannabis (ja muita mietoja huumeita) on "edelleen kiellettyjen aineiden listalla, ja että tabut niiden ympärillä ovat vielä niin vahvat. Taistelu yksilön vapauttamiseksi holhouksesta on yhä kaukana voitosta".

Ilmoituksen koostuu kolmesta osasta: vetoomuksesta allekirjoituksineen, tekstiosasta ja asiantuntijasitaateista. Allekirjoittajina on julkisuuden henkilöitä, lääkäreitä, lakimiehiä ja kansanedustajakin. (Linnunratoja liftanneet scifi-hullut tunnistavat tutun kirjailijan ensimmäisenä listalla, musiikki on myös monipuolisesti edustettuna.) Ilmoitus kokonaisuudessaan on seuraava.



Tämän kansalaisadressin allekirjoittajat vetoavat sisäministeriin, että hän näkisi, että ylivoimainen määrä todistusaineistoa osoittaa kannabiskieltolain edistäneen rikollisuutta, ylläpitäneen konfliktia ja tuottaneen enemmän vahinkoa yksilölle ja yhteiskunnalle kuin sen käyttö koskaan olisi aikaansaanut. Kansalaisina ja yhteisön jäseninä pyydämme häntä esittämään ohjelman lain muuttamiseksi, joka sisältää seuraavat asiat:

1. Kannabiksen hallussapito ei ole rikos.
2. Perusteellinen selvitys, missä laajuudessa toteuttaa laillinen ja asiallisesti valvottu kannabiksen jakelu.



Kannabiksen polttaminen on yleistä Isossa-Britanniassa. Tässä maassa arvioidaan olevan yli 5 miljoonaa kannabista käyttänyttä ihmistä. Useampi polttaa kannabista kuin käy jalkapallo-otteluissa, taidenäyttelyissä tai kirkossa sunnuntaisin. Sitä käyttäviä ihmisiä on kaikissa sosiaaliryhmissä, heitä on kaiken ikäisiä, kaikissa yhteiskuntaluokissa ja yhteisön kaikissa lohkoissa. Heidä ei voi ahtaa mihinkään tavanomaisiin kaavoihin - itse asiassa ainoa asia, mikä heitä yhdistää, on se, että he kaikki rikkovat lakia. Heidät leimataan rikollisiksi, koska he osallistuvat vapaa-ajan toimintaan, jota vastaan ei vielä ole osoitettavissa ratkaisevaa todistusaineistoa merkittävästä vahingollisuudesta. Vain silloin kannabista käyttäviin ihmisiin pitäisi soveltaa rikoslakia, kun heidän huumeenkäyttönsä aiheuttaa vahinkoa muille.

Väite, että kannabis väistämättä johtaa riippuvuuteen kovemmista huumeista, on osoitettu kelvottomaksi. Ainoa yhdysside on laki, joka yhdistää kannabiksen muihin huumeisiin ja sen takia johtaa jotkut, jotka käyttävät kannabista ja nauttivat siitä, virheelliseen uskomukseen muiden huumeiden samanlaisesta vaaratomuudesta. Kannabiskieltolaki ei ole vain oikeutuksensa ja luotettavuutensa menettänyt laki, vaan myös loukkaus yksilönvapautta vastaan ja pysyvä uhka yhteiskunnan merkittävän osan hyvinvoinnille. Se on laki, joka on osoittautunut periaatteellisesti moraalittomaksi ja käytännössä kestäättömäksi.

Kannabiksen käyttöä koskeva lakiuudistus toisi mukanaan valvonnan ja lisensoinnin tehokkaat lailliset puitteet. Lakimuutos takaisi kannabiksen käyttöä koskevan asiallisen tiedon ja säännösten samalla tavalla kuin on jo olemassa monien muiden aineiden ja hyödykkeiden suhteen. Lakimuutos auttaisi palauttamaan luotamusta ja uskottavuutta huumeiden käyttöä koskeviin kysymyksiin. Lakimuutos osoittaisi vastuuta ja kypsyyttä, jota emme ole vielä halunneet ilmaista. Huomioimottaen valtavan todistusaineiston, että nykyinen laki on kohtuuton ja epäoikeudenmukainen, vetoamme hallitukseen ja Iso-Britannian kansalaisiin, että kannabiskieltolaki kumotaan ja kannabiksen käyttö laillistetaan nyt.



## Asiantuntijat sanovat:

*"Käytyämme läpi kaiken käytettävissä olevan materiaalin tulimme samaan johtopäätökseen kuin Intian hallituksen asettama Intialaisen hampun huumekomitea (Indian Hemp Drugs Commision, 1893-1894) ja New Yorkin pormestarin marihuanakomitea (New York mayor's commitee on marijuana, 1944), että kannabiksen pitkäaikaisella kohtuukäytöllä ei ole vahingollisia vaikutuksia"*

- Wootonin komitea, The Advisory Committee on Drug Dependency, The Wooton Committee, 1968

*"On riittämättömästi todistusaineistoa oikeuttamaan varmoihin johtopäätöksiin kannabiksen käytön vaikutuksista ihmiskehoon, mutta kovin monet tutkimushankkeet ovat epäonnistuneet osoittamaan positiivisia ja merkittäviä pelkästään kannabiksen käytöstä johdettavia haittavaikutuksia ihmisille."*

- Huumeiden väärinkäytön neuvoa antava neuvosto (The Advisory Council on the Misuse of Drugs), Kannabiksen käytön vaikutusten asiantuntijatyöryhmän raportti, sisäministeriö, 1981

*"Jos tehdään objektiivisesti tiliä kannabiksesta, sille pitää nykyään antaa puhtaamat paperit kuin muille laillisille 'vapaa-ajan huumeille'."*

- Kuninkaallinen psykiatrikollegio (The Royal College of Psychiatrists), Raportti huumeista ja humeriippuvuudesta, 1987

*"Lääkkeet aiheuttavat usein sivuvaikutuksia. Joskus ne ovat epämiellyttäviä. Monet lääkärit pitävät marihuanaa tehokkaana lievittämään kemoterapian aiheuttamaa pahoinvointia, tehokkaana viherkaihin hoitamisessa, ja se auttaa Aids-potilaita lihomaan. Sillä on myös epämiellyttäviä sivuvaikutuksia, mutta ne eivät ole fyysisiä, vaan poliittisia."*

- The Economist 28.3.1992, Medical Marijuana the Last Smoke

*"Nämä tutkimukset viittaavat siihen, että 10% nousevalla joukolla nuoria aikuisia kannabiksen polttaminen näyttää olevan vakiintunut vapaa-ajan toiminto. Enää ei voi sanoa, jos koskaan on voinutkaan, että kannabiksen polttaminen on merkki vaihtoehtoisen elämäntyylin omaksumisesta. Huomioimalla sen suosio ja ilmeinen sosiaalisen hyväksyttävyyden aste epäilemättä nousee kysymys kannabiksen laillistamisesta."*

- Huumeiden väärinkäyttö, Office of Health Economics, 1992

*"Ainoa ratkaisu huumeongelmaan on kaikkien huumeiden laillistaminen. Jos tämä on liian radikaalia ja vastakkaista omaksutulle elämäkokemukselle ja vuosikymmenien totumuksille, niin ehkä voisimme aloittaa kumoamalla sitä huumetta koskevat lait, joka on osoittautunut useissa puolueettomissa tutkimuksissa olevan ei ainakaan haitallisempi kuin alkoholi ja jonka käyttö aiheuttaa eniten konfliktia käyttäjien ja lain välillä, so. kannabis."*

- Ylikonstaapeli Gordon Payne, The Police Review, 28/2/92



*"Rangaistusten huumeiden hallussapidosta ei pitäisi olla vahingollisempaa yksilölle kuin huumeen itsensä käyttö: ja missä näin on, lakeja pitäisi muuttaa. Missään tämä ei ole selvempää kuin laeissa, jotka kieltävät marihuanan hallussapidon omaan käyttöön.*

- USA:n presidentti Jimmy Carter, lainaus N.C.M.D.A.:sta, 1977

*"Tuntuu todennäköiseltä, että jos kannabiksen käyttöön liittyisi vaaroja, niiden pitäisi olla nyt melko hyvin tiedossa, mutta kaikki käytettävissä oleva todistusaineisto viittaa siihen, että kannabis ei ole sen vahingollisempi huume kuin tee tai kahvi. Kaikenkaikkiaan se on todennäköisesti vähemmän vaarallista kuin kofeiinia sisältävät juomat."*

- Tohtori Vernon Coleman MB CHB, 1992

*"Huumeriippuvuutta ja huumeiden väärinkäyttöä pitäisi ensi sijassa käsitellä terveyteen ja hyvinvointiin liittyvänä asiana eikä poliisi- ja oikeusasiana."*

- Euroopan yhteisön huumekauppaa tutkiva komitea (European Community Committee on Enquiry of Drug Trafficking), 1991

## ✍ Vetoomukset allekirjoittajat aakkosjärjestyksessä: ✍

Douglas Adams  
Richard Adams  
Don Aitken  
Tariq Ali  
William F Annesley  
Lord Avebury  
David Bailey  
Desmond Banks  
Tony Banks MP  
Edwin Belchamber  
Tony Bennet  
Grace Berger  
Dr Joseph H Berke  
Humphry Berkeley  
Sally Berriff  
James Birch  
Celia Birtwell  
J H Blackham  
Chris Blackwell  
Revd Eric Blakebrough MBE  
Alan Bleasdale  
Anthony Blond  
Sir Herman Bondi  
Derec Boshier  
Joe Boyd  
Philip Boye-Anawomah  
Billy Bragg  
Tony Brainsby  
Trudi Braun  
Dr Collin Brewer  
Anthony Burton  
Tony Burton  
Bernard Carnell

Michael Cashman  
Julie Christie  
Margi Clarke  
Anne L Clarke  
Dr George Cohen  
Nigel Coke  
Dr Vernon Coleman  
Gail Colson  
Colin Consterdine  
Caroline Coon  
Frank Crichlow  
Janet Daley  
Bob Davenport  
Rick Davey  
Jeff Dexter  
Alison Downie  
Andrzej Dubzinski  
Kirsty Dunlop  
Brian Eno  
Pamela Esterson  
Exeter Drugs Project  
H J Eysenck  
Duggie Fields  
Harry Fletcher  
Tony Garnett  
Anthony George  
Sara George  
Terry Gilliam  
Dave Gilmour  
Bill Godber  
Ray Giltrow LLB  
Jane Goodsir  
Jonathon Green

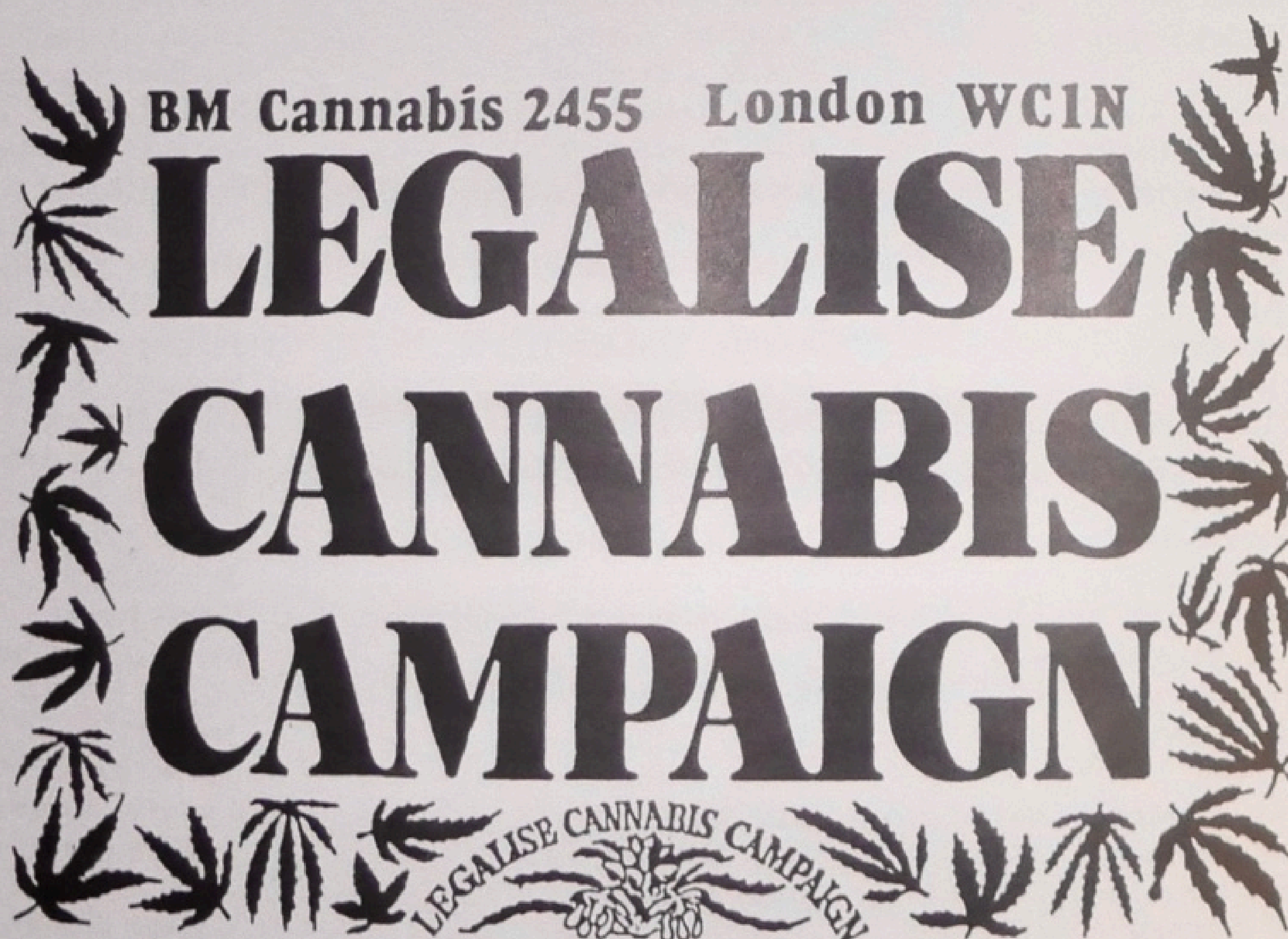
Timothy Greene  
Sue Hall  
Richard Hamilton  
John Hanson  
Tim Harding  
Derek Harper  
Brigitte T Harris  
Kevin Harris  
Lee Harris  
Jillian Harris  
Michael Hastings  
Neil Henfrey  
Anthony ('Antonil') Henman  
Peter Herbert  
David Hockney  
Howard Hodgkin  
John 'Hoppy' Hopkins  
Jeremy Hornsby  
Michael Horovitz  
Tony Howard  
Roger Hutchinson  
Dr Sam Hutt  
(Hank Wangford)  
Brian Inglis  
Peter Jenner  
Matthew Johnson  
MBChB MRCP  
Jennifer Kane  
James Kay  
Ludovic Kennedy  
Andrew Keogh  
Andy Kershaw  
George Kiloh



Debbie Knight  
 Philip Knightley  
 Marek Kohn  
 Hanif Kureishi  
 Irma Kurtz  
 Nick Laird-Clowes  
 Fran Landesman  
 Paul Lashmar  
 Helen Laval  
 Roger Law  
 Ann Marie Legge  
 Rowley Leigh  
 David Leitch  
 Don Letts  
 Robert Lomas  
 David Longmoor  
 Neil Lyndon  
 John MacDougall  
 Caroline MacKechie  
 Tim Malyon  
 Philip Manley-Reaves  
 Steve Mann  
 Michael Mansfield QC  
 Alan Marcuson  
 Howard Marks  
 Dr John Marks  
 Rita Marley  
 Tom Maschler  
 Gaz Mayall  
 Scarlett MccGwire  
 William McIlroy  
 Fiona Mactaggart  
 Darin Marsh  
 Jonathon Meades  
 George Melly  
 Paul Merton  
 Sue Miles  
 Adrian Mitchell

P W R Monahan FRCS  
 Cllr Robin Moss  
 Edward Muhammed  
 Richard Neville  
 Dr Russell Newcombe  
 Suzette Newman  
 Professor Nowell-Smith  
 David Offenbach  
 Steve O'Rourke  
 John Pearse  
 Professor Geoffrey Pearson  
 Gareth Peirce  
 Rubert Pennant-Rea  
 John Phillips  
 Martin Polden  
 Claire Powell  
 Patrick Procktor  
 Andrew Puddephatt  
 Barbara Pukwana  
 Ramus  
 William Rankin  
 Mike Reed LLB  
 Ron Reid  
 David Reynolds  
 Danny Roche  
 Tom Robinson  
 Julian Rothenstein  
 Chris Salewicz  
 Craig Sams  
 Gregory Sams  
 Bill Sanderson  
 Carol Sarler  
 John Savage  
 Professor Wendy Savage  
 FRCOG  
 Eugene Schoenfeld MD  
 Michael Schofield  
 W G & Jo Sno Serpliss

David L Shaw  
 Willy Slavin  
 Larry Smart  
 Pennie Smith  
 Arthur Smith  
 Barbara Smoker  
 Tony Smythe  
 Cathy Snipper  
 Joyce Stanbridge  
 Lindi St-Clair  
 Sue Stapely  
 Dr Anthony Storr  
 A J Taylor  
 Joyce Taylor  
 Michael Thomas  
 James Tighe RMN  
 Peter Till  
 Jim Tomlinson  
 Edward Totah  
 Geoff Travis  
 Wainwright & Cummins  
 Dr Tom Waller  
 Nicolas Walter  
 Sandar Warshal  
 Peter Webb  
 Cass Wedd  
 George Weiss  
 Edward Welsh  
 Dr David Widgery  
 John Wilcock  
 Richard Williams  
 Mark Williams  
 Anthony Wilson  
 Christian Wolmar  
 Rowdy Yates  
 Professor Jock Young  
 Caroline Younger





# DER SPIEGEL: Paine laillistamisen puolesta kasvaa Saksassa

*Kimmo Wilska*

Saksalainen viikkolehti Der Spiegel julkaisi elokuussa laajan artikkelin, missä kerrotaan kieltolakipolitiikan lähes täydestä epäonnistumisesta päihdekysymyksissä. Lehden mukaan "pelkästään vanhassa Liittotasavallassa yli 2000 huumeupoliisia pidättävät lähes 250 huumetikollista joka päivä, 15 tonnia huumeita takavarikoitiin viime vuonna. Tämä ei kuitenkaan ole auttanut ketään. On aina vain enemmän riippuvaisia, enemmän huumeita - ja yhä enemmän kuolleita - viime vuonna 2125, heinäkuun 1992 loppuun mennessä oli jo 1180." Monet viranomaisetkin ovat jo myöntäneet nykyisen politiikan epäonnistuneen. "'Laillistaminen', mikä oli aikaisemmin vasemmistolaiten järjestelmänmuuttajien provosoiva iskulause, on muuttunut vakavaksi teemaksi liittotasavallan sisäpolitiikassa. Saksassa, kuten muissakin Euroopan maissa, puhuvat riippuvuusasiantuntijat huumeiden vapauttamisesta tapana romuttaa tappava musta pörssi, sekä lievittää narkomaanien kärsimyksiä."

Lehden haastatteleva dortmundilainen poliisipäällikkö Wolfgang Schultz vaatii sekä hasiksen, että kovien huumeiden - myös heroiinin laillistamista. "Kollegat kokevat päivittäin, etteivät heidän ponnistelunsa ja onnistumisensa johda mihinkään," sanoo Schultz, jonka Bonnissa toimiva kolleega Michael Kniesel toteaa, että poliisin kannalta olisi valtion huumeipolitiikan liberalisointi kannattavaa. Myös yhä useammat saksalaislääkärit kannattavat liberaalimpaa päihdepolitiikkaa: konservatiivisen Hartmannbund-järjestön Hampurissa teettämän kyselyn mukaan, yli puolet n. 2000 vastanneesta lääkäristä kannatti ajatusta kovien huumeiden valtiollisesta jakelusta. Elokuussa taas Berliinin lääkäriyhdistyksen puheenjohtaja Ellis Huber peräänkuulutti kannabiksen vapauttamista, koska se on "vähemmän haitallista kuin alkoholi tai tupakka."

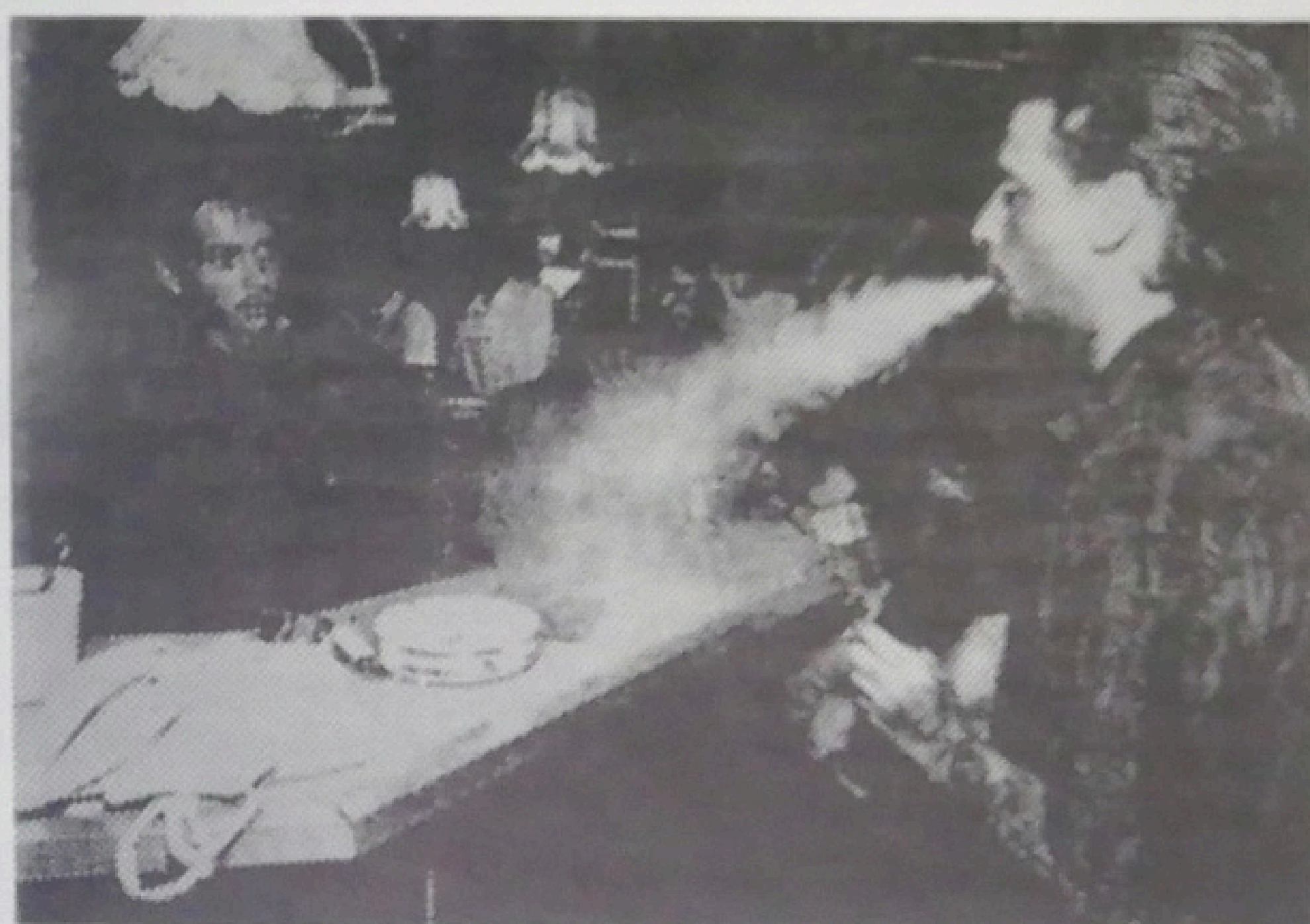


Dortmundin poliisipäällikkö Wolfgang Schultz

## Frnkfurtin julistus

Poliittisella puolella erityisesti sosiaali-demokraattien hallitsemisissa osavaltioissa on kasvavaa painetta päihdepolitiikan uudelleenarvointiin. Saarín osavaltion sisäministeri Vriedel Lápplé "suhtautuu positiivisesti" mietojen huumeiden dekriminalisoin-





Rauhallista hasiskauppaa Eindhovenissa Hollannissa

## Laittomuus ongelma

Heroiinia on kuvattu niin hirvittävän pahaksi aineeksi, että ajatus sen osittaisestakin sallimisesta saattaa järkyttää myös monia niitä, jotka suhtautuvat kannabistuotteiden käyttöön melko asiallisesti. Tässä on tärkeää tehdä ero itse hero-

vaara vähenisi." Lehti myös kehuu Hollannin pragmaattista päihdepolitiikkaa: "Naapurimaan *joint venture* ei ole ainoastaan irroittanut hasiksenpolttajat narkkarikuvioista - nuorten hasiksenkäyttäjien lukumäärä on huomattavasti laskenut. Liberalisoinnin alkaessa 70-luvulla oli 10:llä prosentilla 18-vuotiaista hollantilaisnuorista kannabiskokemuksia. Samassa ikäryhmässä on kokeilijoiden ja käyttäjien osuus laskenut kahteen prosenttiin. Itseasiassa tuskin on järkevää syytä ylläpitää suhteellisen vaaratoman hasiksen kieltoa. Tosin hampupuyrtin vapauttamisella ei voiteta paljoa. Narkkarien kurjuus ja huume-kauppa riippuvat heroiinista. Vain tämän huumeen laillistamisella, joka Euroopassa vaatii eniten kuolonuhreja narkkareiden keskuudessa, on arvovaltaisten asiantuntijoiden mukaan mahdollista taistella heroiniin liittyvää rikollisuutta ja kurjuutta vastaan." Heroinin rajoitettua jakelua sitä tarvitseville on ehdotettu Sveitsissä, ja tällainen kokeilu on jo käynnissä Englannissa Liverpoolin lähellä.

iinin vaikutusten ja aineen kriminalisoinnin kautta syntyneen narkkarikulttuurin välille. Yliannostukset, tautien leviäminen, ja yliannostuskuolemat johtuvat enemmänkin laittomien markkinoiden luomista käytettävistä kuin heroiinista itsestään. Der Spiegel toteaa: "Moni lääkäri pitää heroiniiriippuvuutta suhteellisen siedettävänä riesana, kunhan hyvää ainetta ja hygieniset olot ovat taattuina. Heroiinista on myös harvoin ruumiillista haittaa. Vastoin yleistä käsitystä, ei heroinisti ole väistämättä narkkarikuolemaan tuomittu."

Ei ole uutta, että kaikkiin päihteisiin liittyy ongelmia, joita kieltolaki ei ole ratkaissut, ja tuskin ratkaiseekaan. Uskallusta ja mielikuvitusta tarvittaisiin, mutta kuten Der Spiegel toteaa artikkelinsa loppupuolella: "Virallisesti lähes kaikki Euroopan valtiot, myös Liittotasavalta, ovat useissa sopimuksissa sitoutuneet USA:n linjaan, ja velvoitettuja kaikenlaisen huume-kulutuksen ankaraan rankaisemiseen."





## Uutisia

### Hallituksen tukema toimisto vaatii kannabis-kahviloita Britanniaan

Reuter Lontoo 16.7.1992

Hallituksen tukema avustustoimisto sanoi torstaina, että kannabis-kahviloita ja muita lissensioituja huumeklubeja pitäisi avata uutena tapana tarttua Britannian huumeongelmaan.

**Release**, joka on osaksi sisäasianministeriön ja terveysministeriön rahoittama, sanoi, että hallituksen pitäisi tehdä "mielikuvitushyppy" ja laillistaa kielletyt huumeet.

Kieltolaki on epäonnistunut väittää ryhmä, joka on perustettu 25 vuotta sitten, ja auttaa ja neuvoo huumeidenkäyttäjiä.

Johtaja **Mike Goodman** sanoi, että Release haluaisi laillistaa kaikki huumeet. "Tietenkin pitäisi olla erilainen politiikka kannabiksen suhteen kuin kovempien huumeiden", hän sanoi.

Kuten alkoholia myydään pubeissa, huumeiden kuten kannabiksen ja ehkä ecstasyn kontrolloitu jakelu ja käyttäminen klubeissa aiheuttaisi vähemmän harmia käyttäjille ja yhteiskunnalle kuin nykyiset lait, hän sanoi.

Britannian pitäisi rakentaa Hollannin kokemukselle Amsterdammassa, missä joidenkin kahviloiden sallitaan myydä kannabista tai myös Sveitsin kokemukselle "tykitysgallerioista" ("shooting gallery"), jotka tarjoavat turvalliset välineet ruiskeiden ottoon.

Tarkoitus olisi siirtää kauppa pois rikollisten käsistä ja vakiinnuttaa jakelu ja puhtaus. Heroiinin jakelu pitäisi hänen mukaansa lissensioda lääkäreille, jotka voisivat määrätä sitä laillisesti.

"Huume lakien vastustaminen ei tarkoita huumeiden suosimista", sanoi Releasen puheenjohtaja **Mike Ashton** Lontoon lehdistötilaisuudessa. Release ei kannata huumeita .. me vastustamme huumeiden aiheuttamaa vahinkoa."

### Kuninkaallisen huvipurren miehistö epäiltynä hasiksen polttamisesta

Reuter Oslo 17.7.1992

Norjan puolustusvoimat sanoivat perjantaina, että he olivat tutkimaassa kuningas Haraldin kuninkaallisen huvipurren miehistöä epäillen joidenkin heistä polttaneen hasista laivassa.



the law against  
marijuana is  
immoral in  
principle and  
unworkable in  
practice





Pieni määrä huumetta oli äskettäin löydetty erästä laatikosta huvipursi Norjalla, jossa oli n. 40 hengen miehistö.

"Meillä on ollut viitteitä siitä, että he olivat polttaneet hasista, kun kuninkaan alus oli Tanskassa", sanoi Norjan puolustusvoimien edustaja prikaatinkomentaja **Per Boethum**.

Hän sanoi, että poliisin pitäisi osallistua tutkimuksiin, jos epäilyksissä olisi perää.

## Hollannin liberaalin politiikan tuloksia

Reuter Amsterdam 17.7.1992

Reuterin välittämässä uutisessa **Cynthia Osterman** valottaa Hollannin huume politiikkaa ja sen tuloksia.

Amsterdammassa on 6000 heroiinista riippuvaa ihmistä. Hollannissa on käynnissä neulojen vaihto-ohjelma. **Marianne Groen**, ohjelman koordinaattori, sanoo, että heidän tehtävänsä ei ole kertoa riippuville, että heidän pitäisi lopettaa eikä moralisoida. "Aluksi ihmiset, erityisesti ulkomailla eivät ymmärtäneet. Nyt, kun he näkevät, että olemme onnistuneet pysäyttämään AIDSin leviämisen narkomaanien keskuudessa, heidän mielipiteensä on muuttunut", sanoo Groen.

Samaan aikaan kun n. kolmannes Euroopan ja lähes neljännes Amerikan AIDS-potilaista on saanut tartunnan likaisten neulojen välityksellä, niin alle 10 % Hollannin AIDS-potilaista on saanut tartunnan tällä tavalla.

"Ihmiset käyttävät huumeita. Se on elämän tosiasia", sanoo **Eddy Engelsman**, terveysministeriön virkailija, joka auttoi suunnittelemaan liberaalia politiikkaa kaksi vuosikymmentä sitten. "Menetelmämme on hillitä ja ympäröidä ongelmat sensijaan, että työntäisimme ne yhteiskunnan laidalle."

Vaikka kaikki huumeet ovat Hollannissa virallisesti laittomia, erikoiset kahvilat ("coffee shops") saavat myydä pieniä määriä hasista ja marihuanaa. Hollannin poliisi ei pidätä huumeidenkäyttäjiä, vaan keskittyy myyjiin.

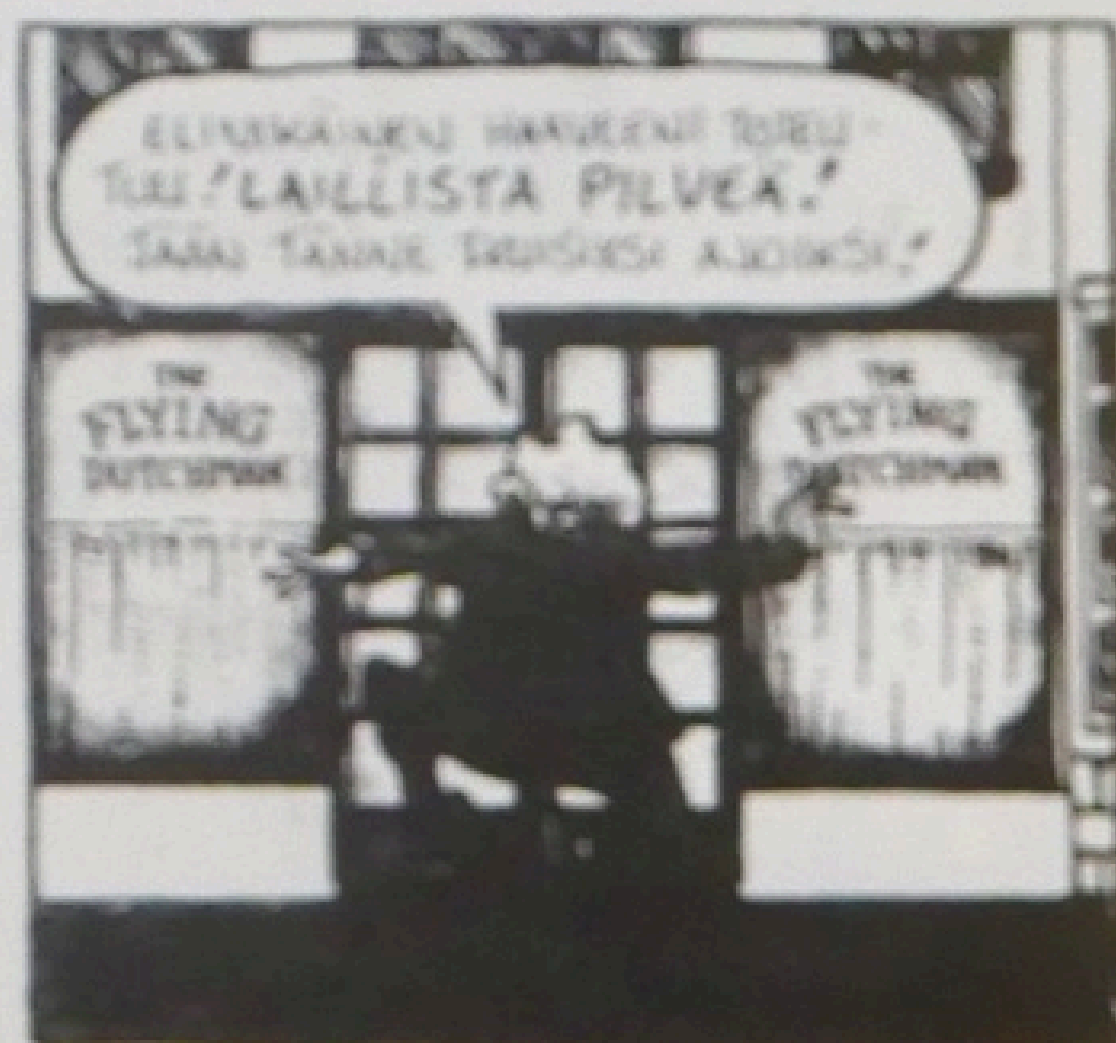
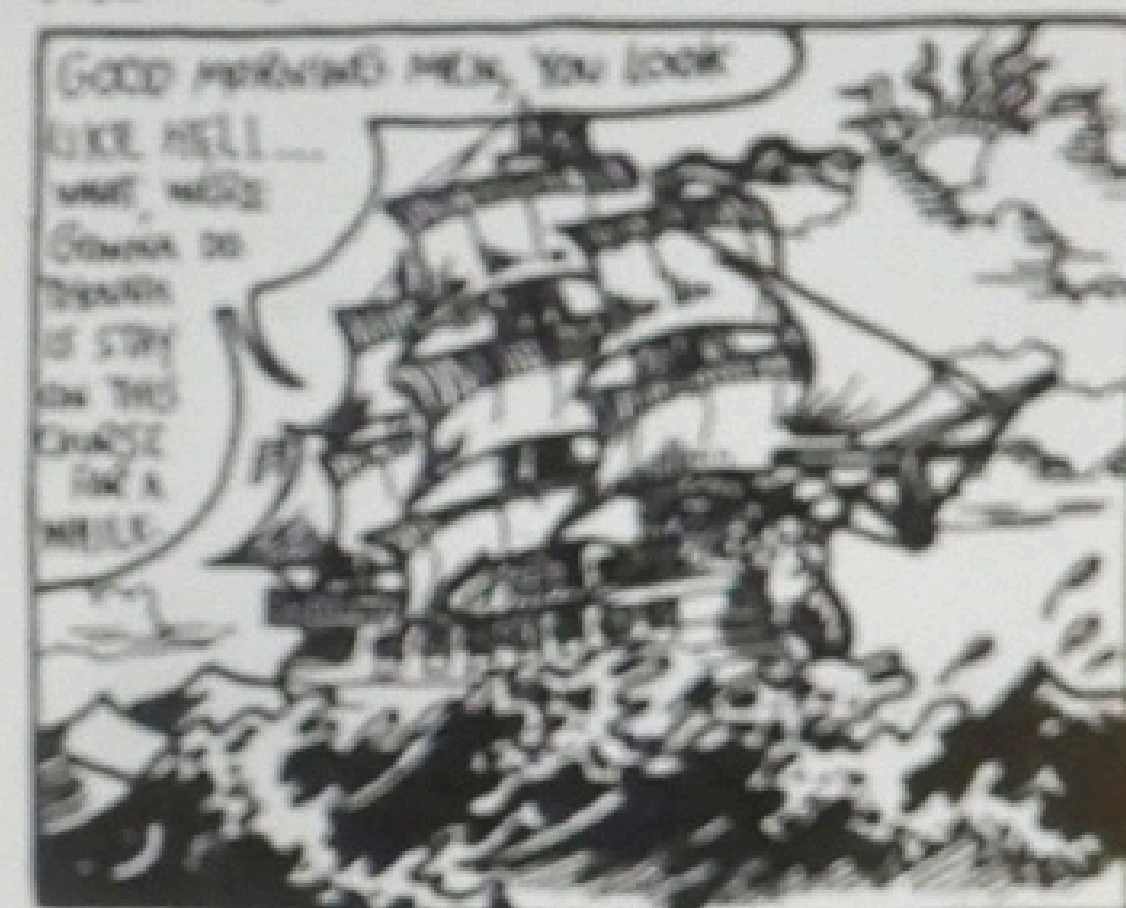
Hollannissa yritetään pitää huumeita kokeilevat nuoret irti rikoksista ja myyjistä, jotka voisivat rohkaista heitä siirtymään miedoista huumeista vaarallisempiin huumeisiin.

Hollantilaiset ovat ylpeitä tuloksista. Samaan aikaan, kun kovien huumeiden käyttö kasvaa suurimmassa osassa Eurooppaa, huumeista riippuvien määrä on Hollannissa vakiintunut n. 20000:een 15 miljoonan väestössä.

Kannabiksen käyttö on suhteellisen vähäistä ja crack-kokaiini, joka on USA:n kaupunkien vitsaus, ei ole levinnyt tänne.

Huumeisiin liittyvä rikollisuus on suhteellisen vähäistä ja harvemmat nuoret ihmiset käyttävät huumeita. Maan huumeriippuvien keski-ikä on noussut vuosikymmenessä 27 vuodesta 32 vuoteen.

ALRIGHT. SO EVERYBODY GOT ALONG WELL THAT NIGHT, AFTER THE CHAOS DIED DOWN, AND THE NEXT MORNING THE CAPTAIN ADDRESSED HIS CREW.







Insist On Genuine

CULTIVATORS CHOICE



Ask your local seed dealer!

## Australian huumelait muuttuneet - marihuana dekriminalisoitu osassa liittovaltiota

AAP Canberra 10.9.1992

Australian Pääkaupungin territorio antoi 9.9.1992 uuden lain, jonka mukaan pienen marihuanamäärän hallussapidosta rangaistetaan rikesakolla. Vaikka 100 Australian dollarin (1 \$ Aust. n. 3 FIM) sakko merkitseekin implisiittistä syyllisyyden myöntämistä, siitä ei tule merkintää rikosrekisteriin.

Lakiehdotuksen teki lainsäätäjä **Michael Moore** ja sitä tuki työväenpuolueen vähemmistöhallitus

Pienen määrän raja on 25 grammaa marihuanaa tai viisi kannabiskasvia. Rikesakko on maksettava 60 päivän aikana. Michael Mooren mukaan Pääkaupungin territoriaan ja Etelä-Australiaan tulee lakimuutoksen myötä maan vapaimmat kannabislait. Hän olisi halunnut rajaksi 50 grammaa marihuanaa, mutta hallitus vesitti lakimuutosta lainsäädäntöprosessin aikana. Hänen mielestään Australian ei pitäisi ratifioida kansainvälisiä sopimuksia, jotka rajoittavat sen oikeutta muuttaa huumelakeja

"Uudistukset säästävät tuomioistuinten aikaa ja rahaa, eikä ihmisiä enää tuomita rikollisiksi marihuanakokeilujen takia", Moore sanoo.

## Marihuanasadot kukoistavat hollantilaisissa kasvihuoneissa

Reuter Amsterdam 19.8.1992

Hollantilaiset maanviljelijät, jotka ovat jo kuuluisia tulppaanien kasvattamisestaan, ovat kiinnittämässä huomiota marihuanaan - suurella menestyksellä.

CRI (The National Criminal Intelligence Service) pelkää, että on vain ajan kysymys milloin tämän kukoistavan bisneksen omii järjestäytynyt rikollisuus ja Hollannista tulee pääasiallinen viejä.

"Tällä hetkellä huumepiirit yhä tuovat marihuanaa muualta, mutta kun he kerran ymmärtävät hollantilaisen marihuanan mahdollisuudet, he vaihtavat", sanoi CRI:n edustaja **Ernst Moeksis**. Tuotantoa on vähennetty viime vuonna ja maatalousalan lehdistö väittää, että marihuana on nyt Hollannin kuudenneksi tärkein kasvihuonekasvi tomaatin jälkeen.

Hollantilaista marihuanaa eli *Nederweedia* ovat käyttäjät pitäneet kelvottomana. Näin ei enää ole asianlaita. Kiitos parempien lajikkeiden ja kasvihuoneiden käytön Neederweedien laatu on huomattavasti parantunut.

CRI:n mukaan se sisältää nyt yhdeksästä 27%:iin tetrahydrokannabinolin (THC) vaikuttavia ainesosia verrattuna tuontilajikkeiden pitoisuuteen, joka on vain 0,5%:sta 14%:iin.



"Se on parempaa kuin ulkomailta tuotu marihuana ja siksi ihmiset haluavat ostaa sitä", sanoo Moeksis.

Vuonna 1990 poliisi tutki ja hävitti viisi marihuanatarhaa. Vuonna 1991 määrä nousi 54:ään, joiden arvioitu satomäärä katukaupassa olisi ollut yli 200 miljoonaa guldenia (120 miljoonaa dollaria).

Elokuussa vuoden 1991 määrä oli jo ylittynyt, vaikkakin poliisi uskoo paljastaneensa vain murto-osan sadosta.

He valittavat, että heidän taistelunsa huumetta vastaan on estetty höllillä laeilla, jotka sallivat marihuanan siementen vapaan kaupan ja sallivat maanviljelijöiden viljellä huumetta linnunsiemeninä tai kuituina.

Mutta voimakas huumeiden liberalisointiliike, joka uskoo, että olisi järkevintä laillistaa huumeiden käyttö, vastustaa kaikkia yrityksiä kiristää lakeja.

Vaikkakin kaikki huumeet ovat Hollannissa laittomia, erikoisten kahviloiden on sallittu myydä vuodesta 1976 pieniä määriä hasista ja marihuanaa.



## Hampun Suuri kiinnijäämisnumero

Keräämme aineistoa suureen kiinnijäämisnumeroon, joka voi olla jo seuraava. Lähetä meille lyhyt juttu omastasi tai kaverin kiinnijäämisestä tai siitä pelastumisesta. Erityisesti toivomme juttuja, joissa on koomisia piirteitä. Olemme jo saaneet muutamia juttuja. Tartu kirjoitusvälineeseen! Opi nauramaan omillekin hölmöilyille!

Kirjoita meille aiheesta kuin aiheesta. Jos osaat piirtää, lähetä kuvia. Osoite on Suomen kannabisyhdistys/Hamppu, PL 20, 00770 Helsinki. Avaamme lukijapalstan, kun saamme ensimmäisen kirjeen. Ole ensimmäinen!

Seuraavassa numerossa mm.

- Black Crowesin haastattelu
- Huumevalvonta vapaassa yhteiskunnassa
- Huumepolitiikka yhdentyvässä Euroopassa
- Gagliostro Setä
- Huumemiehen seikkailut reaalimaailmassa jatkuvat



# Hasis

*Théophile Gautier*



*Théophile Gautier*, ranskalainen kirjailija (1811-1872) *Nadarin* valokuvaamana n. 1856.

**Théophile Gautierin** novelli *Hasis* ilmestyi ensimmäisen kerran julkaisussa *La Presse* vuonna 1843, nähtävästi välittömästi sen jälkeen kun tohtori **Moreau** oli kutsunut hänet maistamaan tuota vihreätä marmeladia. Gautier halusi ehdottomasti maistaa hasista koska hän epäili syvästi sen vaikutusta. Samalla vuosikymmenellä oli jo suuri joukko kirjailijoita, taiteilijoita ja säveltäjiä kokeillut huumaavia aineita sekä luonut taidettaan niiden vaikutuksen alaisena. Myöhemmin *Hasis* ilmestyi kahden muun novellin ohella (*Oopiumpiippu* ja *hasiksenpolttajien kerho*) **Baudelairin** novellien *Keinotekoiset paratiisit* yhteydessä. Ensimmäisen kerran lienee Gautier tavannut Baudelairin kyseisten aineiden parissa joskus v. 1849. Näiden molempien suurten kirjailijoiden omituiset kuvaukset huumausaineiden maailmasta jopa tieteellisen pikkutarkkoine selontekoineen ovat kertakaikkinen harvinaisuus maailman kirjallisuudessa. Suuren Baudelairin keinotekoiisiin paratiiseihin saattaa uskoa vasta sitten kun on saanut vahvistukseksi Gautierin kertomukset. Niiden ilmiömäistä vuorenpeikkomaailman osuvuutta ei käy kieltäminen.

Novelli on ilmestynyt muinoin *Medisiin*arissa ja sen ovat kääntäneet **Ahti K. Mankki** ja **Pekka Parikka**.

*Jo kauan olimme kuulleet uskomattomia tarinoita hasiksen ihmeellisestä vaikutuksesta. Tunsimme vanhastaan oopiumin aiheuttamat hallusinaatiot; hasiksen vain nimeltä. Eräät itämaiset ystävämme olivat luvanneet meidän saavan maistaa sitä; mutta siksi että tuota kallista ainetta oli*



vaikea hankkia tai jostain muusta syystä ei suunnitelmaan ollut vielä toteutettu. Viimein eilen se tapahtui ja tunteittemme erittely korvatkoon sen näytelmän juonen jossa emme itse esiintyneet.

Kautta aikojen itämaiset kansat joilta uskonto kieltää viinin käytön ovat pyrkineet erilaisin valmistein tyydyttämään henkisen kiihokkeen tarpeen joka on yhteinen kaikille kansoille ja jonka länsimaiset kansat tyydyttävät päihdyttävien aineiden avulla. Ihannemaailman tavoittelu on ihmisessä niin voimakas, että hän koettaa mahdollisimman suuressa määrin katkaista siteet jotka kahlitsevat sielun ruumiiseen, ja koska hurmio ei luonnostaan ole kaikkien saavutettavissa hän juo iloisuutta, polttaa unohdusta ja syö hulluutta viinin, tupakan ja hasiksen muodossa. Kuinka outoa! hieman punaista likööriä, imaisu savukkeesta, lusikallinen viher-tävää tahnaa, ja sielu, tuo olomuoto, jota ei voi käsin koskettaa, muuttuu hetkessä; vakavamieliset sortuvat typeryyksiin, sanat purskahtelevat hiljaisten suusta, Herakleitos nauraa katketakseen ja Demokritos itkee.

Hasista saadaan hampun (*Cannabis indica*) kukasta, se keitetään voissa pistaasimantelien, mantelien ja hunajan kera niin että saadaan ainetta joka muistuttaa aprikoosimarmeladia ja jonka maku ei suinkaan ole epämiellyttävä. Juuri Vuorenpeikko syötti hasista salamurhaajille ja siitä johtuu sana assassin (salamurhaaja) - hachachin (hasiksen syöjä).

Yksi lusikallinen riittää niille jotka eivät ole tottuneet tähän oikea-uskoisten nautintoon. - Hasis huuhdellaan muutamalla kupillisella soke-ritonta arabien tapaan valmistettua kahvia, ja sitten asetutaan pöydän ääreen tavalliseen tapaan, - sillä hampun henki vaikuttaa vasta jonkin ajan kuluttua. Eräs ystävistämme, tohtori X, joka on tehnyt pitkiä matkoja Itämaille ja on innokas hasiksen syöjä tuli ensimmäisenä sen vaikutuksen alaiseksi nautittuaan voimakkaamman annoksen kuin me; hän näki tähtiä lautasellaan ja taivaan liemikulhonsa pohjalla; sitten hän käänsi katseensa seinään puhuen itsekseen, nauraen kuollakseen silmät säihkyen valtavasta riemusta. Aina päivällisen loppuun saakka tunsin olono täysin tyyneksi, vaikka toisen pöytäkumppanini silmät alkoivat oudosti loistaa ja tulla merkillisen turkoosinsinisiksi. Päivällisen päätyttyä istuuduin vielä täysin järjissäni nojatuoliin asettuen kahden neli-



kulmaisen marokkolaisen tyynyn väliin voidakseni odottaa hurmiota mahdollisimman mukavasti. Muutaman minuutin kuluttua yleinen turtumus valtasi minut. Tuntui kuin ruumiini olisi liennut ja tullut läpi-kuultavaksi. Näin rinnassani hyvin selkeästi syömäni hasiksen smaragdina josta lähti miljoonia pieniä säteitä; silmäripseni pitenivät loputtomiin kietoutuen kultanauhojen tavoin pieniin norsunluupyöriin jotka pyörivät aivan itsestään huimaavalla nopeudella. Ympärilläni putoili rapisten kaikenvärisiä jalokivikoristeita, arabeskeja ja lakkaamatta uusiutuvia lehvistöjä, asioita joita voisin parhaiten verrata vain kaleidoskooppiin; näin ystäväni vielä hetkittäin, mutta muodottomina, puoliksi miehinä, puoliksi kasveina yhdellä jalalla seisovan ibiksen ajattelevin ilmein ja strutsina joka lyö niin kummallisia siipiään että olin pakahtua nauruun, ja osallistuakseni näytelmän hullutteluun aloin heitellä tyynyjä ilmaan, koppailla ja pyöritellä niitä intialaisen jonglöörin taituruudella. Toinen herroista puhui minulle italiaa jonka kaikkivaltias hasis käänsi minussa espanjaksi. Kysymykset ja vastaukset olivat miltei järkeviä, ne koskettelivat mitättömiä asioita, teatteri- ja kirjallisuusutisia.

Ensimmäinen vaihe lähestyi loppuaan. - Muutaman minuutin kuluttua havahduin täysin tyynenä ilman päänsärkyä, ilman yhtäkään niistä oireista jotka seuraavat viinihumalaa ja todella hämmästyneenä siitä mitä oli juuri tapahtunut. - Tuskin ehti puoli tuntia kulua kun hasis jälleen otti minut valtaansa. Tällä kertaa näky oli sekavampi ja kummallisempi. Hämärässä valonhohteessa lenteli jatkuvana kuhinana miljardeja perhosia joiden siivet suhisivat kuin viuhkat. Jättimäisiä kristallimaljaisia kukkia, valtavia samettihaapoja, kulta- ja hopealiljoja nousi ja avautui ympärilläni ilotulituksen räiskeen tavoin. Kuuloni oli ihmeellisesti kehittynyt; kuulin värien ääntä. Vihreitä, sinisiä, punaisia, keltaisia ääniä tuli minuun aivan selvinä aaltoina. Lasin kaatuminen, nojatuolin narahdus, matalalla äänellä lausuttu sana värisivät ja kaikuivat minussa kuin ukkosen jyrinä; oma ääneni tuntui niin voimakkaalta etten uskaltanut puhua peläten kaatavani seinät ja räjähtäväni kuin ammus; yli viisisataa heulurikelloa lauloi minulle, aikaa suloisilla, soinnukkailla, hopeanheleillä äänillään. Jokaisesta esineestä jota hipaisin lähti harmonikan tai tuulikanteleen sointu. Ulin kaikujen valtameressä jossa ajalehti



valosaarien tavoin joitakin Lucian tai Sevillan parturin aiheita. Autuus joka lainehti minuun tuosta udusta oli vertaansa vailla: olin niin sulautunut hämähäryyteen, niin poissa itsestäni, niin irrallani itsestäni, tuosta inhottavasta todistajasta, joka seuraa minua kaikkialle, että huomasin ensimmäisen kerran millainen saattoi olla alkumuotoisten henkien, enkelien ja ruumiista irronneiden sielujen olemus. Olin kuin sieni keskellä merta: joka minuutti kävivät onnen laineet lävitseni ihohuokosieni kautta sillä minusta oli tullut läpäisevä, ja viimeistä hiisjuurtani myöten koko olemukseni imi itseensä väriä mielikuvituksellisessa ympäristössä johon olin sukeltanut. Äänet, tuoksut ja valo tuli tulivat minuun määrätömiä hiuksenhienoja putkia pitkin, joissa kuului magneettisten virtojen vihellys. - Arvioni mukaan tuota tilaa kesti noin kolmesataa vuotta, sillä tunne-elämykset seurasivat siinä toisiaan niin lukuisina ja niin kiireisinä että ajan todellinen arviointi oli mahdotonta. - Kun tämä vaihe oli päätynyt, huomasin että se oli kestänyt neljännestantun.





Hasis-humalassa on erikoista se, että se ei ole jatkuva; se ottaa ja jättää, kohottaa taivaaseen ja pudottaa takaisin maahan ilman siirtymiä, - aivan kuin hulluudessakin on kirkkaat hetkensä. - Kolmas vaihe, viimeinen ja eriskummallisin, oli päätöksenä itämaiselle illanvietolleni: - tässä vaiheessa minun näköni kahdentui. - Kaksi kuvaa heijastui verkkokalvolleni täysin symmetrisinä; mutta pian kokonaan liuennut maaginen tahna vaikutti voimakkaammin aivoihini ja tulin aivan hulluksi tunnin ajaksi. Kaikki pantagruelistiset unet kävivät lävitseni, kotilolinnut, yksisarvioliot, aarnikotkat, imusiat, tomppelihanhet, vuohimuulit, koko julmien unien eläimistö laukkasi, hyppeli, suhahteli, ulvahteli huoneessa; imukärsiä joiden päässä oli lehvistö, käsiä jotka aukenivat kalan eviksi, säännöttömiä olioita nojatuolijalkoineen kellotaulut silminään, valtavia neniä jotka tanssivat cachuchaa kananjaloillaan; itseni minä kuvittelin Saaban kuningattaren, Salomonin rakastajattaren papukaijaksi. Ja matkin parhaani mukaan tuon rehellisen linnun ääntä ja huutoja. Näyt tulivat niin omituisiksi että minut valtasi halu piirtää ne, minkä teinkin vajaassa viidessä minuutissa, uskomattomalla nopeudella, kirjeiden taakse, lääkärilaskuihin, ensimmäisiin papereihin jotka osuivat käsiini, viitisentoista maailman päättömintä piirrosta. Yksi niistä on tohtori X:n muotokuva sellaisena kuin hänet näin pianon ääressä turkkilaiseksi pukeutuneena aurinko selässään. Kosketimista lähtevät äänet ovat rakettien ja oikukkaiden spiraalien muotoisia. Toisessa piirroksessa on tekstini tulevaisuuden eläin ja se esittää elävää veturia, jonka joutsenkaula päättyy savua syöksevään käärmeen kintaan ja jolla on valtavat pyörä- ja pylpyräjalat; jokaisessa jalkaparissa on siipipari ja eläimen hännässä nähdään antiikin Mercurius joka siivistään huolimatta tunnustaa häviönsä. Hasiksen ansioista saatoin piirtää Vuorenpeikon kuvan. Tähän saakka kuulin niiden vain valittavan ja liikuskelevan vanhassa keittiökaapissani.

Mutta tuossapa hulluuksia aivan tarpeeksi. Jotta voisi kuvailla kokonaisuudessaan hasiksen aiheuttaman hallusinaation, olisi kirjoitettava laaja teos, eikä yksinkertainen jatkokertomusten kirjoittaja saata aloittaa uuden ilmestykirjan kirjoittamista!



# Kadonneen huumeen metsästys

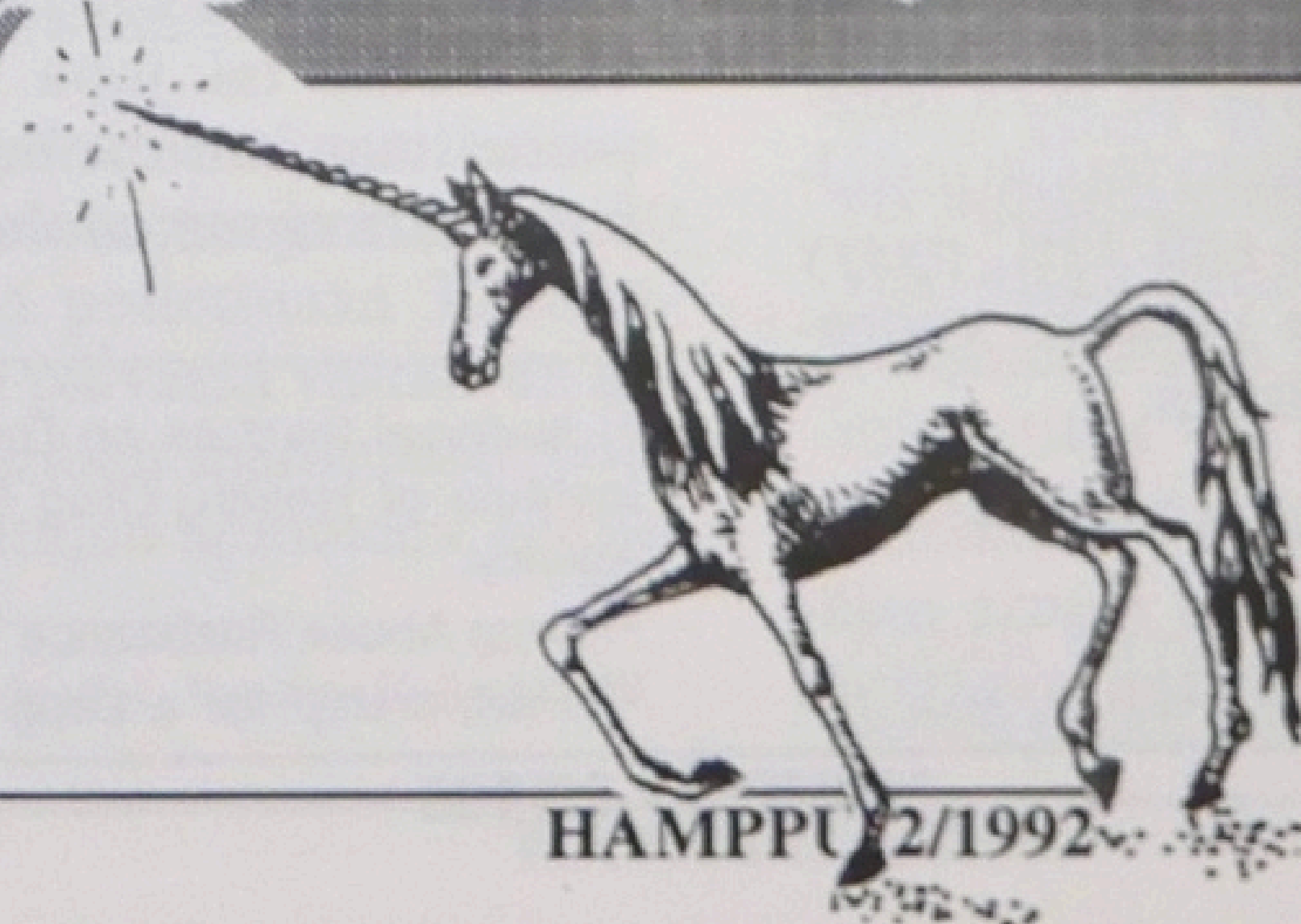
Tarkkasilmäiset lehtemme ystävät ovat löytäneet mahtavan tarinan vanhasta kirjasta, jonka on joskus viiskytäluvulla Saksassa kirjoittanut **Gustav Buscher** ja suomentanut **Antero Manninen**. Teoksen nimi on **IHMEIDEN PIKKUJÄTTILÄINEN**. Otsikon *Taikanesteet ja ihmejuomat* alla kerrotaan vanhahtavaan tutkimusmatkailijatyylisiin hasiksesta. Tarinasta tulee mieleen ilta pimeimmässä Afrikassa, jossa korkkikypäräinen tutkimusmatkailija on viimein rohkaissut mielensä ja päättänyt kokeilla kuuluisaa hasista, ja paikalliset jätkät tekee hölmölle tosi tötsyt, lukekaa.

syvään alakuloisuuteen.

**H a š i š** on sukua oopiumille, siksi sen vaikutuskin on samanlainen. Afrikan-retkeilijä Gerhard Rohlf kokeili sillä ja kuvasi sitten myrkyllisen vaikutusta:

»... ihminen uskoo itsensä tavattoman kevyeksi ja luulee leijailevansa. Valtimon toiminta heikkenee aluksi, mutta kiihtyy täyden huumaustilan aikana niin nopeaksi, että huumautuneen on mahdoton laskea sen lyöntejä. Veri ahtautuu takaraivoon. Tahdonvoima lamaantuu selvästi. Muisti ei noudata vanhoja sääntöjään, vaan läheiset asiat unohdetaan, ammonaikaiset palautuvat mieleen. Kaikki esiintyy mitä ihanimmissa väreissä, ja täydellinen sopusointu vallitsee. Monesti liittyy valoisiin hetkiin kauhea tuska, että tämä tila ei voi aina kestää. Koko humala on oma-laatuinen, ja sitä voidaan pikemmin sanoa hulluudeksi kuin siksi, mitä me eurooppalaiset tarkoitamme humalalla.»

Amerigo Vesputsi





# Sitkeästi eläviä myyttejä

*Timo Larmela*

Julkisuudessa elää myyttejä, joita aika ajoin esitetään totuuksina, ns. "huumevalistuksessa", ja joita käytetään perustelemaan käytäntöjä, jotka vakavasti puuttuvat yksilön autonomiaan ja perusoikeuksiin. Vanhempainyhdistysten yms. suosiossa on kannabiksen aiheuttamat aivovauriot. Poliisi taas mielellään esittelee kannabiksen kertymistä rasvakudoksiin ja tuomitsee kannabista käyttävät sopimattomiksi nykyaikaiseen yhteiskuntaan. Totta tietenkin onkin, että aivonsa tuhonnut tai jatkuvassa kestopilvessä oleva henkilö ei sovi moniin tehtäviin yhteiskunnassa. Vaikka kannabista käyttävät tai heitä tuntevat henkilöt tietävätkin esitettyjen väitteiden mielettömyyden jo kokemuksen perusteella, niitä käytetään perustelemaan vaatimuksia pakollisista huumetesteilä, tai ajokortti peruutetaan sillä perusteella, että henkilön tiedetään (arvellaan) joskus polttelevan pilveä.

1970-luvun puolessavälissä ja loppupuolella USA:ssa tutkittiin kannabiksen terveysvaikutuksia. Esimerkiksi **Gabriel Nahas** esitti, että marihuana ja THC ovat terveydelle vaarallisia, kun taas **Lester Grinspoon** kielsi sen ja esitti tuloksia, jotka eivät tukenet näitä väitteitä. Liittovaltion raporteissa (*Marihuana and Health Reports, 1972, 73, 74, 75*) esitettiin yhteenvetoa tutkimuksista, että ei voida esittää vakuuttavaa todistusaineistoa marihuanan vahingollisuudesta. Sitä vastoin lehdistössä esitettiin tendenssinomaisesti ja yliampuvasti vain kielteisiä löydöksiä marihuanasta ja mitätöitiin monia tärkeitä väitteitä.

Lehdistössä esitettiin mm., että THC voi vaikuttaa negatiivisesti sekä miesten että naisten lisääntymisjärjestelmiin, aivosoluihin, ja että THC pysyy ja vaikuttaa kehossa jopa 30 vuorokautta nauttimisen jälkeen.

Tutkimuksissa käytettiin eläinkokeita, joissa eläimille annettiin suuria määriä THC:tä. Tähän aikaan syntyivät

em. sitkeästi elävät käsitykset, että kannabis aiheuttaa aivovaurioita, ja että kannabista nauttinut henkilö voi olla jopa kuukauden pilvessä, ja että jatkuva kannabiksen käyttö aiheuttaa THC:n rikastumisen ihmisen rasvakudoksiin (aivoihin, sukuelimiin, ...).

Vuodesta 1976 Liittovaltio (so. NI-DA, NIH, DEA<sup>1)</sup>), poliisin sponsoimat ryhmät (kuten DARE<sup>2)</sup>) ja toimintaryhmät (kuten PDFA<sup>3)</sup>) ovat julistaneet, että heillä on kiistatonta todistusaineistoa marihuanan polttamisen vahingollisuudesta.

USA:n valtion ennen vuotta 1976 rahoittama tutkimus, joka tuli sellaisiinkin tuloksiin, että kannabis on vaaratonta tai jopa terveellistä, oli puitteiltaan normaalia siinä mielessä, että tutkimusmetodologia, koejärjest-

1) National Institute on Drug Abuse, National Institute of Health, Drug Enforcement Agency.

2) Drug Abuse Resistance Education.

3) Partnership for a Drug Free America.



lyt yms. julkistettiin yksityisohtaisesti tutkimusraporteissa (ks. Cohen, S., Stillman, R.: *Therapeutic Potential of Marijuana*, Plenum Books, NY, 1976). Julkistaminen on tärkeää ja myös välttämätöntä kaikissa tieteellisissä tutkimuksissa, koska silloin kolleegat pystyvät arvioimaan tulosten pätevyyttä ja toistamaan kokeita (vrt. esim. kylmäfuusion aiheuttamaan kokuun ja koejärjestelyjen panttaamiseen; kun ne vihdoin julkaistiin, niin villoja on jäänyt kovin vähän käteen).

Voidaan väittää, että vuoden 1976 jälkeen rahoitettiin tutkimusta, jonka tarkoitus oli osoittaa marihuanan vahingollisuus. Tutkimusten yksityiskohtia ei julkistettu. Playboy-lehti, NORML<sup>4)</sup>, High Times-lehti jne. joutuivat kerta toisensa jälkeen vetoamaan lakiin (Freedom of Information Act) saadakseen nähdä, miten tutkimukset on tehty, millaiset ovat olleet laboratorio- ja koe-olosuhteet jne. Seuraavan aivovauriotutkimuksen materiaalin saaminen kesti kuusi vuotta.

## Tohtori Heathin apinat

Tohtori Robert Heath teki vuonna 1974 Tulanen yliopistossa kokeita rhesusapinoilla. Kokeiden jälkeen Kalifornian kuvernööri Ronald Reagan julisti L.A.Timesissa: "Mitä luotettavimmat tieteelliset lähteet sanovat, että pysyvät aivovauriot seuraavat väistämättä marihuanan käytöstä."

Tri Heathin raportin mukaan rhesusapinat alkoivat surkastua ja kuolivat 90 päivän kuluttua poltettuaan 30 marihuanasavuketta päivässä vastaavan annoksen. Siitä lähtien marihuanaa polttamaan pakotettujen apinoiden aivois-

ta löydetty kuolleet aivosolut ovat toimineet oivana pelotteena kannabiksen vastaisessa propagandassa.

Esimerkiksi USA:ssa Missisipin senaattori Eastland käytti sitä 1970-luvun puolivälissä pelotteena lopettamaan osavaltion lainlaatijoiden tuen kongressissa olevalle NORML:n lakiehdotukselle marihuanan vapauttamiseksi. Tutkimusraporttia on levitetty tieteellisenä totuutena erilaisille huumeongelmien parissa toimiville ammattilaisille, vanhempainyhdistyksille, kirkon organisaatioille jne. Suomen Vanhempainyhdistys Irti Huumeista ry. mm. levittää myyttiä Läheinen-lehdessään ja Peggy Mannin diasarjassa *Marijuana Alert*.

Heath avasi kuolleiden apinoiden aivot ja laski kuolleet aivosolut. Sen jälkeen hän tappoi kontrolliryhmän raittiit apinat ja laski niiden kuolleiden aivosolujen lukumäärän. Marihuanaa polttaneiden apinoiden aivoissa oli hirvittävän paljon kuolleita aivosoluja verrattuna raittiisiin apinoihin.

Kuusi vuotta kului kunnes 1980 Playboy ja NORML vihdoin saivat lukuisien pyyntöjen jälkeen kuuluisan raportin laskelmat ja koejärjestelyjen kuvaukset. Ne palkkasivat tutkijoita selvittämään tulosten ja johtopäätösten pätevyyttä.

Tutkimusmenetelmä oli seuraava: rhesus-apinat sidottiin remmeihin tuoleihin kiinni ja naamalle pistettiin tiivis kaasunaamari, johon johdettiin savua, jonka pitoisuus vastasi 63 vahvaa kolumbialaista marihuanasavuketta 5 minuutissa - ja yhtään savua ei mennyt hukkaan.

Apinat olivat tukehtua, 3-5 minuutin hapen puute aiheuttaa tunnetusti aivo-

<sup>4)</sup> National Organization for the Reform of Marijuana Laws





vaurioita (kuolleita aivosoluja). Itse asiassa tutkimus oli eläimien tukehduttamisesta ja häkämyrkyttämisestä. Hiilimonoksidi eli häkä on tappava kaasu ja se tappaa myös aivosoluja. Savun pitoisuus vastasi suunnilleen sitä, että käyttää autoaan 5, 10, 15 minuuttia joka päivä suljetussa autotalissa (ei kannata kokeilla).

Muun ohessa Heath oli kokonaan - tarkoituksellisesti vai epäpätevyytään? - ohittanut pohdinnan hiilimonoksidista, jota apinat joutuivat hengittämään. Kaikki tutkijat olivat yhtä mieltä siitä, että Heathin marihuanaa koskevat tutkimukset ovat arvottomia, koska häkämyrkytystä ja muita tekijöitä ei oltu käsitelty tutkimusraportissa.

Tämä tutkimus kuten monet muut, esimerkiksi tri. Nahasin 1970-luvun tutkimukset yrittivät jollain tavalla yhdistää ihmisten aivoista, sukueli-

mistä ja muista rasvakudosalueista ruutiinitutkimuksissa löydetty THC-aineenvaihduntatuotteet tukehdutettujen apinoiden kuolleisiin aivosoluihin.

### **Se pysyy kehossasi jopa 30 vuorokautta!**

Väite lienee monille tuttu. Se esitetään muodossa, että koska THC-aineenvaihduntatuotteet pysyvät kehon rasvasoluissa jopa 30 vuorokautta kannabiksen nauttimisen jälkeen, niin jopa yksi marihuanasavuke on erittäin vaarallinen. Jos kannabista käytetään suhteellisen säännöllisesti, niin THC-aineenvaihduntatuotteet kasautuvat ihmiseen ja vaikuttavat yhä voimakkaammin häneen.

Jos näin olisi, niin terve järkikin sanoisi, että seuraukset olisivat dramaattiset ja näkyisivät selvästi ihmiskunnassa, sillä kannabista on käytetty ainakin 10000 vuotta ja sen käyttö on



suhteellisen yleistä suuressa osassa maailmaa.

Hamppu-kasvi syntetisoi ainakin 400 kemiallista yhdistettä, joista yli 60 on kannabinoideja. Tärkein psykoaktiivinen yhdiste on tetrahydrokannabinoli eli THC ( $\Delta^1$ -THC eli  $\Delta^9$ -THC, merkintäero johtuu käytettävästä numerointijärjestelmästä, joista ensin mainittu on yleisempi Euroopassa ja jälkimmäinen USA:ssa). Muita tärkeitä vaikuttavia aineita ovat kannabinoli (CBN) ja kannabidioli (CBD). Tuore marihuana sisältää hyvin vähän CBN:ää, mutta säilytys, huono varastointi tai käsittely kuten hasiksen valmistus voi hapettaa suuren osan THC:tä CBN:ksi. Näiden keskinäinen suhde kuten monien muiden kannabinoidien, joista suurin osa ei ole psykoaktiivisia, vuorovaikutus THC:n kanssa vaikuttaa huomattavasti vaikutuksen voimakkuuteen ja laatuun. Siksi tuijottaminen pelkkään THC-pitoisuuteen on hyvin harhaanjohtavaa. Hyvän marihuanan vaikutus on aivan eri luokkaa kuin paljon THC:tä sisältävän hasisöljyn.

$\Delta^1$ -THC hajoaa nopeasti nauttimisen jälkeen aktiiviseksi samanlaisia vaikutuksia omaavaksi 11-hydroksiidi- $\Delta^1$ -THC-nimiseksi aineenvaihduntatuotteeksi (metaboliitiksi), joka taas hajoaa epäaktiiviksi tuotteiksi, jotka erittyvät virtsaan ja ulosteeseen. Virtsassa on hyvin vähän muuttumatonta  $\Delta^1$ -THC:tä. Kun em. yhdisteiden pitoisuudet plasmassa ovat saavuttaneet huippunsa, ne putoavat aluksi nopeasti puoliintumisaikojen ollessa minuutteja. Sen jälkeen seuraa hidas vaihe, jossa puoliintumisaika on n. 30 tuntia. Tämän takia jälkiä  $\Delta^1$ -THC:stä ja sen aineenvaihduntatuotteista löytyy ihmisen plasmasta useita päiviä tai jopa viikkoja ja ne voidaan havaita virtsasta. (Joissakin olosuhteissa savun passiivinen hengittäminen voi aikaansaada kannabinoidien riittävän imeytymisen tuottamaan positiivisen tuloksen herkissä virtsatesteissä.)

Useita päiviä jatkuva  $\Delta^1$ -THC:n syöminen tai sen viikkoja jatkuva päivittäinen polttaminen eivät näytä tuottavan kliinisesti havaittavaa näyttöä kasaantumisesta, vaikka epäaktiivisten aineenvaihduntatuotteiden kasaantuminen on todennäköistä.

USA:n hallituksen omat asiantuntijat sanovat, että aineenvaihduntatuotteet ovat myrkyttömiä ja vaarattomia jäämiä. Jack Herer haastatteli kolmea marihuanatutkijaa, jotka olivat: tri. Thomas Ungerlieder, M.D., UCLA, tri. Donald Tashkin, M.D., UCLA ja tri. Tod Mikuriya, M.D. He sanovat, että THC:n aktiiviset ainesosat käytetään loppuun ensimmäisellä tai toisella kierroksella maksan läpi. Jäljelle jääneet THC-aineenvaihduntatuotteet kiinnittyvät aivan normaalilla tavalla rasvakudokseen kehon myöhempää käyttöä varten.

Monet ruoan, yrttien ja lääkkeiden kemialliset yhdisteet käyttäytyvät ihmiskehossa samalla tavalla koko ajan. Useimmat eivät ole vaarallisia. Erityisesti THC-aineenvaihduntatuotteet ovat vähemmän myrkyllisiä kuin lähes mitkään ihmiskehoon jääneet aineet. (Syötynä kuolettava annos kannabista on hiirellä 40000 kertaa annos, joka aiheuttaa tyypillisen pilven, ihmisellä tämä lienee 10-20 kiloa!, yhtään kuolemantapausta ei tunneta.)

THC-aineenvaihduntatuotteita voi verrata tupakan tuhkaan: eloton aines, joka on jäänyt jäljelle, kun aineenvaihdunta on hajottanut aktiiviset kannabinoidit. Nämä jäämät näkyvät mm. virtsakokeessa.

Lähteitä:

• Herer Jack: *The Emperor Wears no Clothes*, HEMP Publishing, 7. korjattu painos 1991, ISBN 1-878125-00-1.

• Jaffe Jerome H.: *Drug Addiction and Drug Abuse* in Goodman, Gilman's: *Pharmacological Bases of Therapeutics*, 8. painos 1990.

• Johnson Bruce D., Gopal S. Uppal: *Marihuana and Youth - A Generation Gone to Pot* in Scarpitti Frank R., Datesman Susan K. (editors): *Drugs and the Youth Culture*, Sage Publications, London, 1980.



# MISSÄ RIKOS?

*Sanelma Savurengas*

*Osmo Kontula (toim.):  
Huumeiden käyttäjät Suomessa,  
Kirjayhtymä, 1992.*

*Toimittaja on saanut Tiedonjulkis-  
tamisen apurahan tätä teosta var-  
ten.*

*Viritetäänpä esimerkin valo:*

Neljä kaverusta päättää pitää kesä-juhlat. Jokainen heistä on jo kymmeniäkin vuosia sitten valinnut itselleen sopivimmaksi, miellyttävimmäksi nautintoaineeksi vallitsevasta länsimaisesta alkoholikulttuurista poikkeavan kehitysmaatuotteen, *kannabiksen*. Siis sitä juhlan nostattajaksi hankkimaan. Palkkapäivä on vastikään ollut, lapset ovat lomalla ja elämä vapaampaa kuin yleensä. Eräällä heistä on kontakteja myyjiin. Keitä nämä ovat, sitä eivät toiset tiedä eivätkä haluakaan tietää, riittää että nämä kontaktit ovat yleensä luotettavia ja toimivat ajallaan. Kerätään siis tonttu eli tuhat markkaa, jolla pääsee jo tukkuostoksille: toimitus on varmempaa ja hinta edullisempi kuin satasilla sählätessä. Kalle lähtee asialle.

Parin päivän kuluttua nelikkö tapaa töiden jälkeen Maran kotona. Keittiön pöytään kertyy nyyttäriperiaatteella keksejä, suklaata, hedelmiä, tuoremehua; kahvinkeitin pulputtaa.

Kasettisoitin kaiuttaa tällä kertaa regaeta. Istutaan rauhassa. Kalle kaivaa taskustaan klassisen foliopaketin ja käärii sen auki pöydällä. Muu seurue henkäisee tyytyväisenä. Aika hyvin. Päätetään erottaa alkuunsa erikokoisista nokareista sopivin ensimmäistä piipullista varten. Folio kiertää jokaisen edessä pöydällä, nuuhkitaan ja arvioidaan, tervehditään kuin vanhaa ystävää. Lili valitsee ja alkaa väsätä. Kalle suurperheisenä on vähissä varoissa; hänelle pitää erottaa palkkio. Aimo tiedetään anteliaimmaksi ja suurpiirteisimmäksi. Hän saa erottaa Kallen osuuden. Mara hakee mattoveitsen ja jakaa loput silmämääräisesti ja toisilta kommentteja kysellen kolmeen yhtä suureen osaan. Kaikki tallettavat omansa taskuihinsa.

Lili on pakannut maissipiipun ja sytyttää. Piippu kiertää viisi kierrosta.

Ilta jatkuu rupatellen, mehua sie-  
maillen, keksiä syöden ja musiikkia kuunnellen. Tunnin, puolentoista välein tuumataan että seuraavat — juh-  
litaan ja ollaan vähän holtittomiakin — jokainen kaivaa kannabiksensa esiin ja leikkaa nokareen yhteiseen pottiin. Väsäysvuoro kiertää.

Puolenyön tienoilla vieraat alkavat vilkuilla kellojaan ja tutkia aikatauluja; poistutaan yksitellen busseille ja ratikoille.



*Kysymys kuuluu:*

*Montako rikosta tässä Suomen lain mukaan tapahtui? Kuka heistä syylistyi useimpaan? Mitä toimenpiteitä seuraisi, jos he yksissä tuumin menisivät huumepoliisin puheille ja tunustaisivat? Kellään heillä ei ole rikosrekisteriä. Kukaan heistä ei koe olevansa rikollinen. (Mara on tosin kerran saanut parkkisakon.) Pitkäänkö Kallea kuulusteltaisiin? Suuriinko korvauksiin heidät tuomittaisiin? Kuka tässä kärsi vahingon? Revittäisiinkö heidän kodeistaan pistorasiat ja liesituulettimet? Vietäisiinkö lapsensa lastenkoteihin? Menettäisivätkö vanhemmat työpaikkansa? Kuinka suuresta huumejengin/koplan kiinnijäämisestä lehdistö kirjoittaisi; oliko mafiakin asialla?*

*Entä kun kannabiserä loppuu? — lähtevätkö nämä nöösit piiputtelijat ryöstämään ja murhaamaan lisää hankkiakseen? — — —*

*PS. Esimerkki ei ole Kontulan kirjasta vaan kirjoittajan (S.S.) kirjan luetuaan saama kärjistetty visio. Itsetunnon päälle kävi etenkin huumepoliisi Jari Aarnion artikkelin pöyristytävät, mustavalkoiset, suorastaan loukkaavat yleistyksiset.*

○ ○ ○

Osmo Kontulan kokoama kirja ”Huumeiden käyttäjät Suomessa” on ansiokas. Kirja ilmestyi jo keväällä

-92, mutta on jätetty vähälle huomiolle julkisuudessa. Eikä ihmekään, pyrkiihän se — ja onnistuukin — romuttamaan julkisuuden ylläpitämää, helppoa kaikki ”huumeet” ja kaikki jotakin niistä käyttävät samaan kauhukategoriaan ahtavaa muka-todellisuutta.

Kirjan avartavinta antia on Kontulan avausartikkelin johdanto, joka kertoo eri kulttuurien perinteisten nautintoaineiden ”ajautumisen” kielletyiksi ja sallituiksi maailmankaupan ja kulttuurien/valtaryhmittymien/markkinaetuuksien tullessa globaalisiksi 1900-luvun alussa. Tämä osuus piiloutuu tosin otsakkeen ”Huumeiden käyttäjät suomalaisessa päihdepolitiikassa” alle.

Hirviäisikö kukaan tiedemies käydä tutkimaan eri nautintoaineiden vaikutusta kulttuureihin ja päätyä eri näkemyksiin kuin länsimaissa vallitsevat?

Sillä niinhän siinä 1900-luvun taitteessa kävi, että länsi ja sen koreesti, antaumuksella ja taidolla tuottama alkoholi jyräsi silloisten siirtomaiden ja protektoraattien vastaavat, yhtä taidokkaasti kehitetyt nautintoaineet ja sulki ne laillisen maailmankaupan ulkopuolelle. Poikkeuksiksi jäivät kahvi, tee, kaakao ja tupakka, joiden kasvatus ja valmistus oli sen verran yksinkertaista että valkoiset plantaasinomistajatkin sen oppivat. (Käsitys kirjoittajan.)

Olen vuosikausia hellinyt ajatusta



miten kannabiksen vapauttaminen maailmankauppaan vaikuttaisi sen perinteisten tuottajamaiden, joista useimmat ovat tällä hetkellä köyhiä kehitysmaita, talouteen ja hyvinvointiin. Tietty ostaisin mieluummin pilveni suoratuontikaupasta reiluun hintaan ja ennenkaikkea joutumatta tukemaan kaikkia niitä terroristi- ja rikollisjärjestövälikäsiä, joiden kautta kannabis nykyään Eurooppaan kuleutuu. (Ja aiheuttaa väliin ankaraa moraalista närästystä illan hetkinä).

○ ○ ○

Nämä visiot ovat kieltämättä vielä kaukana nykykäytännöistä. Mutta oikeudenmukaisia ne olisivat...

○ ○ ○

Heikki Seppälän artikkeli "Huumausainekontrolli oikeuslaitoksen näkökulmasta" on puolueettomassa asiallisuudessaan kirjan tärkeimpiä. Pohdinta rikoksen olemuksesta, rangaistuksen ehkäisevästä vaikutuksesta silloin, kun tekijä ei koe syyllistyvänsä rikokseen ja rikollisen identiteetin muodostumisesta ja siitä miten rangaistaviksi joutuvat valikoituvat sopisi oikeusministeri Pokalle iltalukemiseksi.

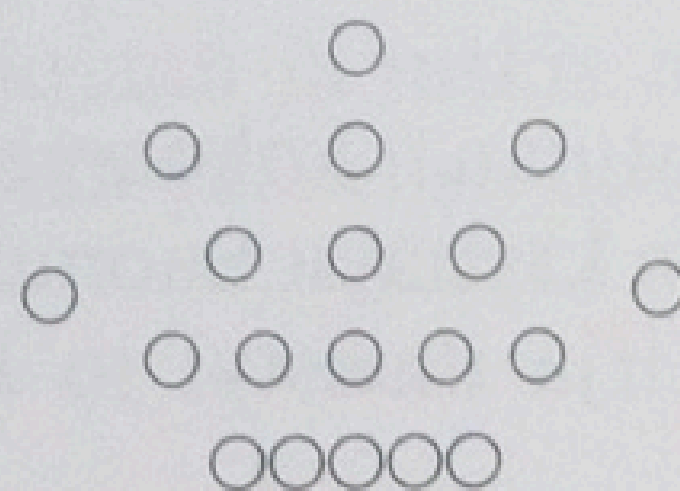
Risto Mikkosen kirjoittama "Vankila ratkaisuna huumeongelmaan" jatkaa osin samoista teemoista ja erittelee lisäksi huumeita ja päihkeitä käsitteinä ja alalajeina etenkin vankilakulttuurissa.

Osmo Kontulan ja Jari Tirkkosen artikkelit "Nuoret huumeidenkäyttäjät" ja "Pahan olon poistajat" (jengianalyysi) ovat sympaattisia ja todentuntuksia kokonaisuuksia eivätkä kumarra median huumeongelmakäsityksille.

Timo Larmelan ja Ilkka Laikeen laaja-alainen analyysi "Kannabiksen käyttäjänä Suomessa" on perusteellinen ja suorastaan rauhoittava. Siitä huolimatta, että noitavaino-mentaliteetti ja rauhallisen ja muuten lainkuuliaisen kansalaisen-kannabiksenkäyttäjän epäoikeudenmukainen lainsuojattomuus tuodaan myös esille. Suomen tilannetta peilataan laajasti ja asiallisesti Eurooppaan ja muihin kulttuureihin; alan historiankin valossa. Mietityttää vain aiheuttaako kirjoituksen lukeminen huumeepolii-sille ja -valistajille yhtä voimakasta närää ja ärsytystä kuin esim. Jari Aarnion artikkeli minulle.

Pekka Hakkarainen ja "Huumausaineiden käyttötavat" lajittelee tieteellisesti erilaisia käyttäjäryhmiä ja -tapoja. Yllättäviä poikkeamia yleisistä luuloista paljastuu tässäkin.

Antti Holopaisen "Narkomaanin ja ammattiauttajan kohtaamisesta" keskittyy ongelmallisiin sekakäyttäjiin. Juttu on kliininen ja hiukan ulkokohtainen.





# Huumemiehen liikkumisvapaus eli seikkailu reaalityodellisuudessa - Osa I

*Risto Mikkonen*

Passi ei merkitse pelkästään viikon ökylomaa aurinkorannalla kerran vuodessa, vaan on valtion kansalaiselleen myöntämä lupakirja liikkua vapaasti myös ulkomailla, jos nyt vain haluttaisi tai ilmenisi tarvetta. Passia ei olla aina tarvittu, vaan yhteiskunnan byrokratisoituminen 1900-luvulla on tehnyt siitä itsestäänselvyyden, jota ei aseteta kyseenalaiseksi. Sitä anotaan nöyrästi ja siitä jopa maksetaan sellaisille ihmisille, joille sinun asiasi eivät välttämättä kuulu tippaakaan. Passin "myöntämistä" on aika ajoin helpotettu, jotta tavalliset kansalaiset eivät alkaisi ajatella asiassa olevan mitään outoa.

Passilaissa on säädetty muutamia poikkeuksia, joiden perusteella viranomainen voi evätä kansalaiselta passin (passilaki 9§ 1 mom 3 kohta ja passiasetus 7§). Tällöin liikkumisvapautta rajoitetaan hallinnollisen viranomaisen päätöksellä ilman sen kummempaa oikeuden päätöstä eli kyseessä on selvää vallan käyttöä. Tämän lain käytön mielivaltaisuus tulee esille lain tulkinnan tapauskohtaisuudessa.

Itse olen joutunut Turun poliisipiiriin mustalle listalle eli osalleni on ilmeisesti langennut "paha poika oletamus" suorittamani vankeusrangaistuksen johdosta. Jo kaksi vuotta sitten sovittamastani asiasta jäi jälkeen korvauksia, mutta olen siis suorittanut rangaistukseni ja elänyt sen jälkeen nuhteettomasti, minkä viranomaiset voivat aivan hyvin tarkistaa ATARI-tiedostoistaan.

Tarvitsin passia -90 syksyllä työtä varten ja tietämättömänä oikeuksistani sekä työn takia kiireissäni suostuin maksamaan ulosottomiehelle 1500 mk vuoden passista ja sitouduin suorittamaan saman suuruisen summan kuukausittain. Perisuomalaiseen tyyliin työnantaja-yrittäjä hankkiutui konkurssiin ja huomasin olevani sekä työtön että palkaton. Suorituksetkin jäivät, sillä työttömyyspäivä-

rahoista ei paljon riitä matkusteluun saatikka korvausten lyhennyksiin.

-92 keväällä päätin sitten hakea itselleni normaalia 10 vuoden passia ja jouduin taas ulosottomiehen tylyyn puhutteluun. Asetelmat tulivat hyvin esille jo tässä ensimmäisessä yhteenotossa. Ulosottomies esitelmöi lyhyesti viranomaisasenteista ja Suomen yhdentymisestä:

"Mä oon osittain samaa mieltä, että tää lainsäädäntö, joka nykyisin ehkä on joitakin kansainvälisten normien vastainen, kun Suomesta voidaan evätä passi tällä perusteella, mutta näin täällä vaan voidaan. Eli jos ei osoita minkäänlaista maksuhalukkuutta valtion vanhoissa saatavissa, niin valtio lähtee siitä, ettei tarvii myöskään saada passia."

Kansalaisten välinen eriarvoisuus tulee esille jo siinä, että jos konkurssiin haikutunut tai haettu yrittäjä jää velkaa eri tahoille vaikka kuinka suuria summia, niin itse yrittäjältä passia ei kuitenkaan voida evätä. Lisäksi eväämisen perusteet ovat käytännössä henkilökohtaisia.

Riitautin asiani, sillä koin olevani oikeassa: eivät kansalaisen perusoikeudet voi olla pelkkää sanahelinää uutisissa ja ajankohtaisohjelmissä. Sain hankittua aiheesta materiaalia, mikä osoitti aavistelujeni olevan oikean suuntaisia. Liikkumisva-



pauden kansainvälisinä normeina ovat *Kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskeva sopimus* eli ns. *ihmisoikeus-sopimus* (12. artikla 2. pykälä), jonka Suomi on ratifioinut 1975 ja 1976 eikä Suomi ole näihin kohtiin tehnyt varauksia, sekä Euroopan ihmisoikeussopimuksen IV lisäpöytäkirjan 2. artikla.

Lisäksi tutustuin Suomen edustajien v. 1990 saamaan kritiikkiin YK:n ihmisoikeuskomiteassa, jossa nimenomaan suomalainen passilainsäädäntö sai huutia. Ainoa pätevä peruste passin peruuttamiselle eli liikkumisvapauden rajoittamiselle kansainvälisessä käytännössä on epäily tehdystä rikoksesta, ja tämä epäily pitää olla riippumattomassa oikeusistuksessa todennettu. Valtiolle suoritettavat korvaukset eivät ole pätevä peruste ja suorittamattomat sakotkin liikkuvat aivan tulkinnan rajoilla! Suomen edustajat lupasivat tuolloin korjata tapansa!!

Tein tältä pohjalta valituksen lääninoikeudelle ja parin kuukauden kuluttua päätös oli valmis. Aivan Suomen ratifioimien sopimusten mukaisesti oikeus toteaa minulla olevan oikeus passiin ja ulosottoasiat pitäisi pystyä hoitamaan nyky aikaan soveliaammalla tavalla.

Kuinkas muuten, ajattelin! Lähdin passi-toimistoon olettaen Suomessa olevan jonkinlaista laillisuuden kunnioitusta, ja jälleen todellisuus ylittää hurjimman mielikuvituksen, kun joudun vastakkain passitoimiston päällikön kanssa. Tämä solariumin ruskea virkahirviö aloittaa luennoimalla perusoikeuksista, että kansalaisilla on velvollisuus maksaa korvauksensa. Kun huomautan työvoiman olevan myös valtion erityisessä suojeluksessa, niin strategia muuttuu perustuslain ja kansainvälisten sopimusten vähättelyksi kuten aikaisemmin ulosottomiehen mielessä. Vetoaminen kansainvälisiin sopimuksiin ja perusoikeuksiin ampuu tässä asiassa yli: valtio valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Käytännön ristiriitaisuus tulee hyvin esille, kun ajattelee näin syntynyttä tilannetta. Valtio valittaa alamaisestaan korkeimpaan hallinto-oikeuteen sitä asiaa ja periaatetta vastaan, jonka itse on hyväksynyt allekirjoittamalla tämän kansainvälisen sopimuksen, ja eikö korkein hallinto-oikeuskin ole valtion elin. Eli missä piilee asian järki?

Ainoa itselle mieleen tuleva tarkoitus tällä byrokratian pyöryksellä on saada passin myöntäminen lykkääntymään mahdollisimman pitkään. Kuka tällaisessa tapauksessa sitten korvaa riistetyn liikkumisvapauden? Kun muistelee Mikkelin torin tapahtumia tai miehistönkuljetusvaunuun hukkuneiden varusmiesten kohtaloa, niin vastaus on selvä: ei kukaan valtion koneistossa kannan vastuuta valtion tekemisistä.

Asian absurdiutta lisää se, että jouduin lunastaan postista sen päätöksen, jonka perusteella olin voittanut jutun, kun sen sijaan toinen osapuoli sai samat asiapaperit maksutta.

Keskusteltuani päätöksestä erään lainopineen kanssa hän oli ensin täysin ymmällään menettelystä ja arvioi asian menneen jo täysin henkilökohtaiselle tasolle: viranomaiset ovat herkkiä heidän toimintaan tehdyille valituksille, ja toisaalta Suomen laki ja oikeuskäytäntö sallivat laajat kostonmahdollisuudet, jos ei muuten niin tavallisen elämisen kiusaamisena.

Näitä periaatteita ei tietenkään sovelleta kaikkiin tasapuolisesti, koska tällöin herätettäisiin ikävää huomiota poliisin valtuuksista. Viranomaiset haluavat säilyttää laajoja valtaoikeuksiaan tahdikkaasti, jotta voitaisiin puuttua hankaliksi koettuihin kansalaisiin tehokkaasti. Mutta tuo hankala kansalainen voit olla sinä jo huomenna.

Tapaus tuo hyvin esille yhden valtion harjoittaman kontrollipolitiikan perusongelmista, että kuka vartioisi meidän



vartijoita. Kun valtio aikoo valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen, niin onko asia tulkittava siten, että lääninoikeuden päätös ei mitenkään sido viranomaisia edes ns. välipäätöksenä? Mikä asema sitten sellaisella oikeudella on ja kenelle se kuuluu? Sille, jolla on ase?! Vai mitä tarkoittaa passitoimiston päällikön maininta yliampumisesta kansainvälisillä sopimuksilla!? Vanhentuneet lait ja asetukset ovat edelleen valtion viranomaisten täsmäaseita kurin ja järjestyksen, vaikka vain kuviitteellisenkin, ylläpidossa. Miten sitten voi kunnioittaa sellaista lakia ja sellaisia oikeuskäytäntöjä, joita viranomaisetkaan eivät kunnioita?

Opetuksiakin tästä voidaan vetää kuten, mistä tunnistat poliisivaltion:

1. Siitä, että poliisi säättää itselleen sopivat lait. Näin näyttää tällä hetkellä käyvän huumausainelakiuudistukselle kaikesta järkiargumentoinnista huolimatta. Oikeusministeri on niin vahvasti poliisin liessa kiinni, että julkisesta sanasta ei erota poliisin ja ministerin kommentteja toisistaan.

2. Siitä, että poliisi jättää noudattamatta itselleen epäedulliset oikeusistuimien päätökset. Tapaus esittää selvästi sen, kuinka viranomaiset haluavat pitää kiinni ei niinkään laista, vaan mandaatistaan tulkita ja soveltaa sitä heille soveliaalla tavalla.

Miksi perusoikeuksista sitten täytyy pitää kiinni? Kansalainen on valtioon nähden alistetussa asemassa voimavarojen suhteen: lakia sovelletaan viime kädessä aseiden voimalla. Kansalaisten asema on tällöin yhteisesti sovituista ja julkisesti valvotuista säädöksistä kiinni. Viranomaiset omia "töitään" helpottaakseen ja pitääkseen kiinni valtaoikeuksistaan sivuuttaisivat ne mielellään varsinkin tällaisina kriisiaikoina. Kansalaisen perusoikeuksien vähättely on kuvaavaa Suomen viranomaisille, vaikka asioiden puntaroiminen niiden pohjalta kaikissa

olosuhteissa pitäisi olla aidon demokratian sekä kansainvälistymisen lähtökohta - tai sitten keskikoulun yhteiskuntaopin opetukset saa heittää romukoppaan.

Tällaista hallintoa kutsutaan myös *paternalismiksi* eli valtion isälliseksi otteeksi alamaisesta. Kansalainen on kuin oppimaton lapsi, jonka vapauksia viranomaiset voivat lasta ojentaakseen aina laajentaa tai kaventaa. Tällainen hallinto edellyttäisi kuitenkin valtiolta jonkinlaista kunnioitettavuutta, kypsyttää. Järkevät kansalaiset mittaavat valtion auktoriteettia virkamiesten ja poliitikkojen toimienpiteiden herättämän luottamuksen valossa eivätkä juhlapuheiden retoriikalla.

Eikä kyse ole vain vallasta, vaan myös kulttuurisesta kamppailusta. Kontrollipolitiikan ja vaihtoehtokulttuurien "keskustelu" ei suju pelkästään sen takia, että kontrollipolitiikalla on välineet vaientaa vastakkaiset äänet ja kaventaa enemmistön näköalat. Yhteiskunnat olisivat kuolleita maisemia ilman poikkeavia ääniä - siitä viime kädessä on kysymys.

Kaikkea tätä juttu on tuonut mieleen eikä juttu ole vielä puitu loppuun, vaan heinäkuun puolivälissä posti toi pyynnön laatia selitys lääninasiamiehen tekemään valitukseen korkeimmalle hovioikeudelle. Asiaan oli haettu lisää pykälää lakikirjasta ja minun väitetään jopa tehneen sopimuksen ulosottomiehen kanssa ja lisäksi minun epäillään pakenevan maasta!

Mitään sopimuksia ei virkamiesten kanssa pidä mennä tekemään ja ainut asia, minkä takia tästä maasta haluaisi karata, on juuri virkamiesvalta. Päällimmäisin kohta tuossa paperissa on kuitenkin lääninasiamiehen oikeus valittaa kansalaisen perusoikeuksista - kuuluuko se todella hänen valtamandaattiinsa??

Eli jälkipyykkiä on vielä luvassa seuraaviin numeroihin.





## *Ken tästä käy, saa kaiken toivon heittää*

Olipa kerran pieni pohjoinen maa jossa elettiin velaksi. Maan kansalaiset olivat valinneet itselleen johtajia, toinen toistaan viisaampia veijareita. Samalla kun hallitsivat, veijarit koettivat myydä maata Prysselin herroille, pankkiireille ja muille rosvoille. Hyvin maassa elettiin, kaikki kansalaiset osasivat lukea ja kirjoittaa, työtöntyötöntyötön lapun ainakin - ja sehän riitti.

Kyllästynyt kansa keksi ikävissään kaikenlaista, toiset tanssi kansantansseja, toiset teki lusikoilla leijonan jälkiä saveen, oikein pahakin tapa keksittiin, alettiin poltella piipuissa väkevää ulkolaista Hassu tupakkia ja sätkissä Mari kessua.

Hallisevat veijarit huolestuivat, mitäs jos ei pieni maa kelpaakaan Prysselin rosvoille, jos se ei menekään kaupaksi, kuin käy nyt vanhuuden päivieni Floridassa, eikö päästä ikinä muuttaan Havaijille. Veijarit keksi että pitää vaihtaa kansa, tilataan Somulia Afrikasta ja eiköstä nämä Kosuvon balpaanit ole kuriin tottunutta sakkia. Niistä otetaan uudet alamaiset ja kaikki väkevän kessun poltelijat pannaan linnoihin joissa lujanäppiset vartiomiehet opettaisi heistä nöyriä alamaisia, semmoisia joista Prysselin herrat tykkää.

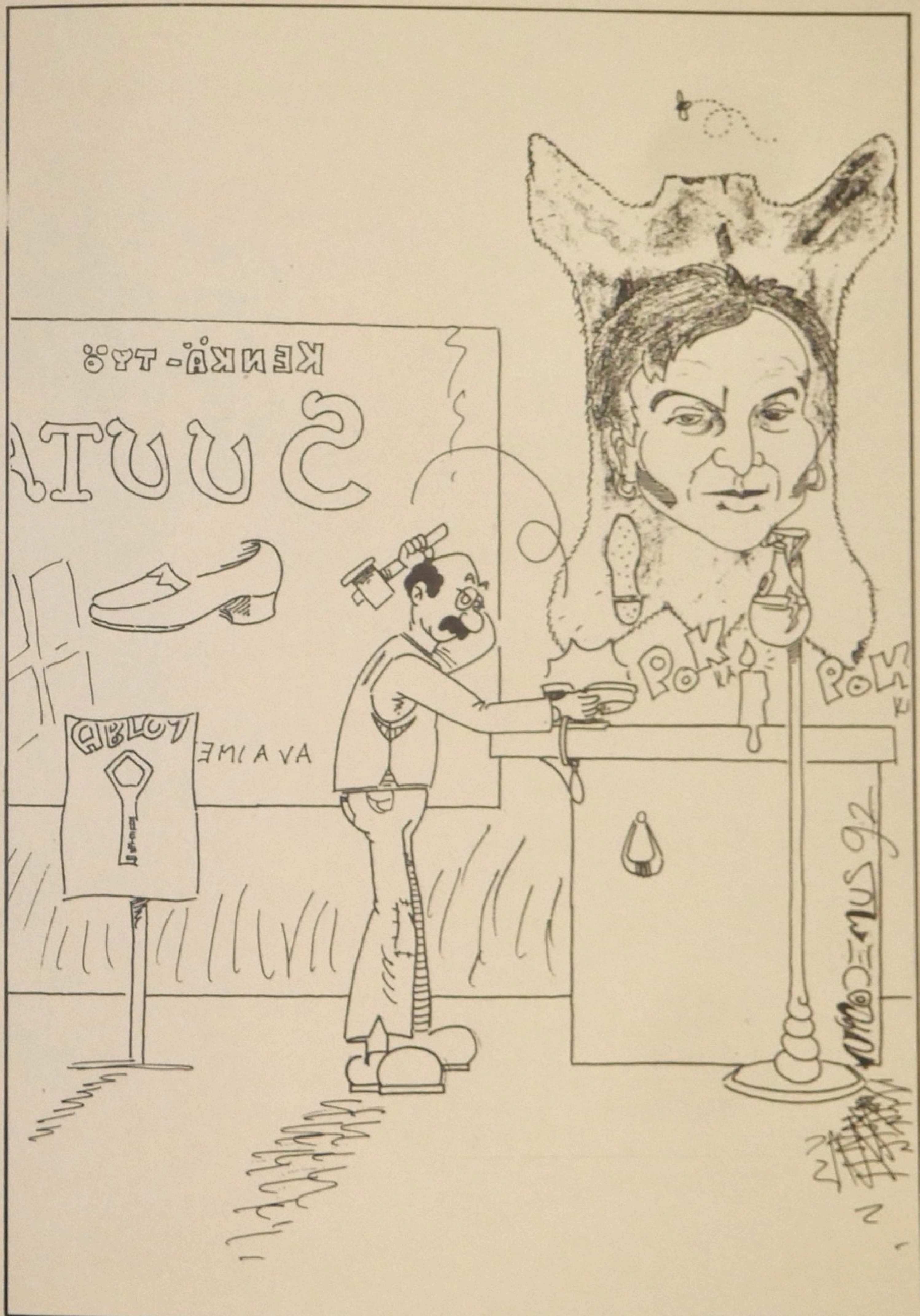
Veijarihallituksella oli vääryysministeri Hanneloora Soppa, pohjan akka viurusilmä. Hanneloora kutsui puhutteluun poliisiyli-inspektori Slurposen ja sanoi: "nyt tarttis tehrä jottain". Slurponen kutsui puheilleen konst. Koksisen ja kertoi tälle ministerin olevan hyvin huolissaan, että täytyis niinku tehrä jottai.

Koksine muisti Valituista Paloista lukemansa artikkelin jossa puhuttiin semmoisesta Portti teoriasta jossa kerrottiin kuin hirveetä se on kun ihminen poltaa kerran Hassista niin aukee semmonen niinku portti ja se nielasee kaikki.

Koksisen pojat, poliisit ja miliisit alkoivat hommiin. Kaikki huimausaineen väärinkäyttäjät pantiin linnoihin. Portti sanoi klonk ja teoria toimi. Somuleista ja balpaaneja tilattiin ulkomailta lujasti. Heidät majoitettiin kouluihin. Tosin siinä kansan luku ja kirjoitustaito huononi, mutta hallitus keksi keinon, työtön työtön lappuun ei tarvinnutkaan enään kirjoittaa joka sarakkeelle työtön, toisille riveille sai tehdä yhtäläisyysmerkin.

Kuinkas sitten kävikään, maa meni kaupaksi Prysselin rosvoille, ministerit ja muut veijarit muuttivat pois, kuka Havaijille, kuka Floridaan, joku yltiöpää kuulemma kuuhun ja kaikki elivät onnellisina elämänsä loppuun.





Painopaikka Palladium

HAMPPU 2/1992





Osattiin ennenkin! Hampunkuivatusta 1907 votjakkiky-  
lässä Jakšurista Tšutyriin vievän maantien varrella.

